

۱۰۰ داستان از زنان نمونه

داستان های مؤثر زنان دور پیامبر ﷺ، سلف صالح و معاصرین

جمع و ترتیب: أبو شاكر مسلم

۱۰۰ ای استان از زنان نمونه

بسم الله الرحمن الرحيم

عنوان کتاب:

۱۰۰ داستان از زنان نمونه
داستان های مؤثر زنان دور پیامبر ﷺ ، سلف صالح

موضوع:

ومعاصرین

أبوشاكرمسلم

اول

۱۴۰۰

نوبت انتشار:

سال انتشار:

منبع:

<https://t.me/QuraanWasoNatt>

این کتاب، از کتابخانه موحدین در تلگرام دانلود شده است

چاپ و نشر این کتاب در صورتی که تغییری در آن آورده نشود، برای هر مسلمان آزاد است

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه

صفحه

۹/

۱۰/..... داستان هجرت ابراهیم علیه السلام با ساره	فهرست مطالب
۱۱/..... مرور کوتاهی بر جایگاه زنان قبل از اسلام(داستان زیبایی)	مقدمه
۱۴/..... زنی که سختی های زندگی را پشت سرگذاشت ، و دینش را محفوظ نمود	
۱۶/..... از پیامبرم ، بگو که در چه حال است؟	
۱۷/..... داستان مسلمان شدن مادر ابوهریره	
۱۸/..... مادری که دعایش مستجاب شد	
۱۹/..... زنی که در عداوت با پیامبر مانند نداشت	
۲۱/..... این زن را از نزدیک شدن به جنازه ها منع کنید!	
۲۱/..... دختر پیامبرمان ، از حیایی زیاد ، نمی توانست با پیامبر ﷺ سخن بگوید	
۲۳/..... ای ام سلمه ، با کسی دیگری بعد از مرگ من ازدواج نکن تا در بهشت باهم باشیم	
۲۳/..... داستان شیرین هجرت ام سلمه	
۲۵/..... شرکت بانوان شیر صفت در غزوه خیبر	
۲۶/..... ای پیامبر ، دعا کن من از آن مجاهدین باشم	
۲۷/..... به این می گویند زن دلیر و چیز فهم	
۲۸/..... دخترم ؛ آیا این جا شایسته من نبود که آن را جمع کردی یا من شایستگی نشستن در این جا را نداشتم؟	
۲۹/..... همسران پیامبر میان خود اینگونه بودند	
۳۰/..... نکاح کسی که در آسمانها بسته شد!	
۳۱/..... زنی که برای مردان خانه نشین ، چادر پوشانید	
۳۲/..... قتل یهودی ای به دست صفیه رضی الله عنها	
۳۳/..... داستان زنی سیاه پوستی که دارای گردنبندی چرمی بود حتی خواستند عورت...	
۳۶/..... داستان مسلمان شدن اولین زن مسلمان	
۳۶/..... داستان مسلمان شدن گروهی از زنان بعد از صلح حدیبیه	
۳۷/..... داستان مسلمان شدن جماعتی از زنان و بیعت آنها	

۵.....	ادستان از زنان نموفه.....
۳۸/.....	ای پیامبر ؓ؛ گناه بزرگی را مرتکب شدم ، سنگسارم کن.....
۳۹/.....	زنی که در کنار قبری می گریست.....
۴۰/.....	آیا نمی خواهی زنی از اهل بهشت را بشناسی؟.....
۴۰/.....	زنی که مورد تعذیب الله تعالی بخاطر سگی قرار گرفت.....
۴۱/.....	زنی که پیامبر ﷺ جنازه غائبانه برای او خواند.....
۴۱/.....	محبوبترین همسر رسول الله ﷺ.....
۴۲/.....	از عایشه رضی الله عنها روایت شده که گفت:.....
۴۲/.....	الله بندگانش را نسبت به این مادر بسیار دوست می دارد!.....
۴۲/.....	ای پیامبر ، این را با دستان خود بافتم ، آنرا بپوش.....
۴۳/.....	ای پیامبر ، من همباغ دارم ، آیا جائز است که.....
۴۳/.....	ای عائشة ، حتی یک درهم را در خانه باقی نگذار!.....
۴۴/.....	دانستان جالبی از عائشة و عبدالله بن زبیر.....
۴۵/.....	ده ویژگی در من وجود دارد که سایر همسران پیامبر ﷺ آن ویژگی‌ها را ندارند(ام المؤمنین عائشه).....
۴۶/.....	در صدقه دادن مسابقه می زندن.....
۴۷/.....	اینگونه پیامبرشان را دوست داشتند.....
۴۸/.....	زن چنین سوالی می کند که همه را به حیرت می اندازد(هر زنی که در قلبش شبھه‌ی وجود دارد ، این دستان را از عمق قلب بخواند).....
۵۰/.....	زنی که حمامه آفرید.....
۵۲/.....	دانستان شوهرش را گرفته و به بهشت می روند.....
۵۳/.....	زنی که با خونش اسلام را آبیاری ساخت.....
۵۴/.....	زنی که اولین فرزند مسلمان را به دنیا آورد.....
۵۵/.....	دفاع اسماء از پدرش ابوبکر صدیق.....
۵۷/.....	اینگونه زنان سخاوتمندی داشتیم.....
۵۷/.....	مگر ممکن است دختر مُحَمَّد از نزد ما سالم برود؟.....
۵۹/.....	به زیرکی این زن بیینید.....
۶۰/.....	زنی خوشبختی که با فقیر ترین مرد دنیا ، که قبیله ای ندارد ازدواج می کند.....

۱۰۰..... ادستان از زنان نموفه.....	۶.....
زنی که او را تهمت زنا بستند ، اما پاکی آن از آسمان ها ثابت شد.....	۶۲/.....
شوهر خیرش کم شده و شرش زیاد!.....	۶۵/.....
ای پیامبر ، چرا با این زن پیر و کهن سال اینقدر خوش آمد گفتی ؟.....	۶۷/.....
زیرکی مادرمان عائشه رضی الله عنها.....	۶۷/.....
مسابقه عائشه با پیامبرمان.....	۶۸/.....
قصه زن مهاجر و پرسش.....	۶۸/.....
دختری که در جوانی بیوه می شود ، اما چه نیک بختی !.....	۶۹/.....
زنی که مصحف خطی قرآن نزدش محفوظ بود.....	۷۱/.....
جنازه میمونه را نلرزانید!.....	۷۲/.....
این داستان را برای پدران دخترها که بر دامادان شان ظلم می کنند ، برسانید.../	۷۳/.....
تنها زنی که از مرگ پیامبر ﷺ اطلاع داشت.....	۷۵/.....
زنی که حدود الهی بالایش جاری گشت.....	۷۷/.....
فاطمه ای که از کف دستانش نان پیدا می کند!.....	۷۸/.....
دختر خلیفه مسلمانان ، با کسی ازدواج می کند که اسبی بیش ندارد!.....	۷۹/.....
خنجرش را گرفت و زیر سرش گذاشت!.....	۸۰/.....
این زن مسلمان را در صبر ، الگوسازید.....	۸۰/.....
اسماء دختر یزید بن سکن الگوبی دیگری.....	۸۱/.....
وقتی که دلیری این زن را می خوانم ، در فکر این می افتم که اصلاً چادر به سر کردن و در کنج خانه نشستن وظیفه ما مردان است!.....	۸۳/.....
این زن قهرمان(ام ورقه) از قید قلم ما نماند.....	۸۴/.....
نخستین معلم زن در اسلام.....	۸۴/.....
داستان زن مظلومی که دعایش مستجاب گردید.....	۸۵/.....
باراللهی ؛ فرزندم را مثل آن مگردان.....	۸۷/.....
زنی که پیامبر مان را زهر داد.....	۸۸/.....
زنی که از مسلمانان کمک خواست ، و مسلمانان هم به او لبیک گفتند.....	۸۹/.....
زنی که مورد تمسخر یهودیان قرار گرفت ، اما پیامبر و مسلمانان آرام ننشستن..../	۸۹/.....
زنی که بیماری جذام داشت !.....	۹۰/.....

۷.....	دادستان از زنان نموفه
۹۰/.....	زنی که فریادش لبیک گفتند.....
۹۱/.....	حالا زنی از اهل بہشت را برایت نشان می دهم!
۹۴/.....	زنی که برای امیر مؤمنان نصیحت می کند!
۹۵/.....	جرئت فاطمه رضی الله عنها.....
۹۵/.....	زنی که تمام قبیله اش را مسلمان نمود!
۹۷/.....	زنی که پیامبر به جهنمی بودنش شهادت داد.....
۹۷/.....	دختری که سه بار هجرت نصیبیش شد!
۹۹/.....	زنی که پیامبر ﷺ آنرا در بہشت خواب دید!
دادستان جالب یازده زنی که از شوهران شان گفتند ، وعائشه هم از همسرش ایراد ۱۰۰/.....	فرمود
زنی اسیری که از پستانش شیر می ریخت.....	۱۰۲.....
کلمات طلایی که رسول الله ﷺ برای ام سلیم ایراد فرموند.....	۱۰۳/.....
از فاطمه بیاموزیم.....	۱۰۳/.....
حرفی که برای همسرش گفت تاریخ ثبتیش کرد!	۱۰۳/.....
زنانی که سبب زیاد شدن ایمان شوهران شان می گشتند.....	۱۰۴/.....
دادستان دیگری.....	۱۰۴/.....
زنی که قاضی را به حیرت انداخت.....	۱۰۵/.....
دادستان من غذا نمی خواهم ، من چیزی را که بین مرد و همسرش است می خواهم.....	۱۰۵/.....
زنی که در یاد شوهر مجاهد ش شعر می سرود.....	۱۰۷/.....
آیا زن شجاعی را به اسم رفیده می شناسید؟.....	۱۰۸/.....
دادستان: هم تو بیکاره ای و هم من! مردم دارند عبادت می کنند و خود را برای آخرت آماده می کنند و من و تو بر این حالیم!	۱۰۸/.....
زنی که نمی خواهد به جهنم برود.....	۱۱۰/.....
زنی که صالحه گشت.....	۱۱۱/.....
مادری که بہشت را زیر پاهاش نمی داند!	۱۱۱/.....
زنی که چشمان همسرش را از نامحترمان می بندد.....	۱۱۱/.....

۸.....	۱۰۰
۱۱۲/.....	زنی که به سبب صدقه خوشی ها نصییش گشت.....
۱۱۳/.....	همسری که معیقلی به دنیا آورد!
۱۱۳/.....	سرگذشت توبه ی یک هنرپیشه ی معروف:
۱۱۷/.....	فهرست منابع:

۱۰۰ داستان از زفاف نموفه

مقدمه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ أَنفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضْلَلٌ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِيٌ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ، وَأَمِينَهُ عَلَى وَحِيهِ، وَخَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ، وَسَفَيِّرَهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ، الْمَبْعُوثُ بِالدِّينِ الْقَوِيمِ، وَالْمَنْهَجُ الْمُسْتَقِيمُ، أَرْسَلَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَإِمَاماً لِلْمُتَقِينَ، وَحْجَةً عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ.

اما بعد:

زنان بسیار دوست دارند در مجالسی شان، داستان و حکایت بیان کنند. متأسفانه عدهی، رو به داستان های می آورند که در آن اشتباهات عقیده وی به کثرت دیده می شود، حتی توهین به پیامبران، فرشتگان و اولیاء. تا جایی که در داستان های شان پیامبران را عاشق معرفی می کنند، و فرشتگان را به گناه متهم می سازند، و به اولیاء مقام الوهیت و ریوبیت را نسبت می دهند-والعياذ بالله۔

در موضوع مربوط کتب ذهبی ای به زبان عربی وجود دارد؛ اما از دیری تصمیم داشتم که رساله‌ی فارسی گردآورم، و در آن داستان های ثقه و مستندی را که تا زنان مسلمان عوض داستان های اسرائیلی و خرافات، رو به این رساله آورند جمع نمایم، اینک که الله تعالیٰ من را توفیق داد تا داستان هایی را از زنان دور پیامبر ﷺ، سلف صالح و معاصرین جمع و ترتیب نمایم.

از پروردگار یکتا الله و خالق بشیرت - سبحانه و تعالى - مسأله دارم؛ این کوشش ناچیز مرا در ترازوی حسنات و نیکی های این بنده ناچیز و سایر برادران عزیزی که در تصحیح و بازنگری آن همکاری نموده اند قرار دهد! از بارگاه رب العزت والجلال برای شما خواننده عزیز و دوستانی که در به ثمر رسیدن این رساله نقشی داشته اند، و برای تمایی برادران و خواهران مسلمان طول عمر و سعادت در دو جهان استدعا دارم.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسِلِّمْ عَلَى عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آَلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْتَّابِعِينَ لَهُمْ بِالْحَسَانِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

برادر شما:

أبوشاكر مسلم، كابل- أفغانستان

۱- داستان هجرت ابراهیم علیه السلام با ساره

از ابوهریره - رضی الله عنہ - روایت است که نبی اکرم - ﷺ - فرمود: «ابراهیم با همسرش: ساره؛ هجرت کرد و وارد شهری شد که پادشاه ستمگری در آنجا، حکومت می کرد. به پادشاه گفتند که ابراهیم، با زنی بسیار زیبا، وارد شهر شده است. پادشاه، کسی را نزد ابراهیم فرستاد و از او پرسید: این زن که همراه تو است، چه کسی است؟ ابراهیم گفت: خواهر من است. سپس، به سوی ساره برگشت و گفت: سخن مرا تکذیب نکن زیرا من تو را به آنها خواهر خود معرفی کرده ام. به الله سوگند که روی زمین، مؤمنی بجز من و تو وجود ندارد. سپس، او را نزد پادشاه فرستاد. پادشاه برخاست تا به ساره نزدیک شود. ساره نیز برخاست و وضو گرفت و نماز خواند و چنین گفت: پورودگارا! اگر من به تو و پیامبرت ایمان آورده ام و شرمگاهم را جز برای شوهرم، حفاظت کرده ام، پس این کافر را برم، مسلط نگرдан. پادشاه (که قصد ساره را کرده بود) خرخر کرد و به زمین افتاد و پایش را حرکت می داد.. راوی می گوید: در اینجا، ساره گفت: پورودگارا! اگر او بمیرد، مرگش را به من نسبت می دهدن. سپس آن حالت، برطرف گردید. پادشاه، دوباره قصد او نمود. ساره بار دیگر وضو گرفت، نماز خواند و دعا کرد و گفت: پورودگارا! اگر من به شما و رسولت ایمان آورده ام و شرمگاهم را جز برای شوهرم، حفاظت کرده ام، این کافر را برم، مسلط نگردان. پادشاه، دوباره گفتار حالت قبلی شد».

راوی می گوید: ساره این بار نیز فرمود: پورودگارا! اگر او بمیرد، مردم مرا متهم به قتل او خواهند کرد. بار دیگر، پادشاه سالم شد. این جریان، دو یا سه بار، اتفاق افتاد. آنگاه، پادشاه گفت: به الله سوگند! شما شیطانی را نزد من آورده اید. او را نزد ابراهیم برگردانید و هاجر را (که کنیزش بود) به ساره بدھید. ساره نزد ابراهیم برگشت و گفت: دیدی که الله، آن کافر را ذلیل کرد و علاوه بر آن، کنیزی به ما عنایت فرمود! ^۱.

(۱)- روایت صحیح البخاری.

(۲)- جامع البيان في تفاسير القرآن، طبری، (۴/ ۳۰۷).

(۳)- بخاری در نکاح باب، «نکاح تنها با اجازه ولی انجام می شود»، این روایت را آورده است، ۶/ ۱۳۲ و ۱۳۳ و ابوداؤد در

۲- مرور کوتاهی بر جایگاه زنان قبل از اسلام

زن نزد عرب پیش از اسلام تحقیر می شد؛ تا آن که به درجه ای از پستی و حقارت رسید که اعراب جاهلیت، برای زن مرتبه ای از انسانیت هم قائل نمی شدند، زن از تمام حقوق حتی اظهارنظر ساده ای در باره وضعیت وسائل زندگی اش محروم بود. به زن ارث نمی رسید، زیرا که این عادت در میان عرب مرسوم بود؛ «تنها کسی ارث می برد که بتواند شمشیر به دست گیرد و از کیان خود دفاع کند». زن حق اعتراض یا مشورت در باوه ازدواجش را نداشت، این کار بر عهده سرپرست او بود؛ حتی فرزند شوهر این زن، او را از ازدواج منع می کرد، مگر این که همه آنچه را که از پدرش گرفته بود از او بگیرد. او می گفت: زنی که از پدرم باقی مانده مالی است که از پدرم به جا مانده است و آن پسر اجازه داشت که بدون مهریه با زن پدر خود ازدواج کند، یا او را به ازدواج کسی دیگر درآورد و مهریه آن زن را از شوهرش بگیرد. از ابن عباس روایت است که «هرگاه مردی پدرش یا عمویش بمیرد پسرش به زن آن متوفی بیشتر از همه حق دارد. اگر بخواهد می تواند آن زن را بروای خود نگاه دارد یا زندانی کند یا مهریه اش را بهای آزادیش قرار بدهد، یا اگر بمیرد، مال آن زن را مرد می برد».

ازدواج نزد عرب جاهلی محدود نبود و آنان برای طلاق هیچ ارزشی قائل نبودند، همانطور که در صحیح بخاری و دیگر کتاب های حدیثی اهل سنت آمده، چهار نوع ازدواج میان آن ها رایج بود. از عایشه -رضی الله عنہما- نقل شده است که گفت: «ازدواج در جاهلیت بر چهار روش بود. یک نوع ازدواج مردم امروز بود که مردی از مرد دیگر، خوشاوندش یا دخترش را خواستگاری می کرد، برای او مهری معین می کرد و سپس با او ازدواج می نمود.

ازدواج دیگر آن بود که مرد به زنش می گفت: هرگاه پاک شدی از حیض ، نزد فلانی برو تا جزء مال التجارة او قرار بگیری. و مرد به او اصلاً نزدیک نمی شد تا زمانی که بچه آن مردی را که زن جزء مال التجارة او قرار گرفته بود ، به دنیا آورد. چون فرزند به دنیا می آمد شوهر اصلی اش که این کار را برای پاک ماندن نسل خود

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۱۲

انجام می داد، اگر می خواست به او مراجعه می کرد. اینگونه ازدواج را، ازدواج استبعاد می نامیدند.

نوع دیگر از ازدواج این بود که حدود ۱۰ نفر از مردان قبیله جمع می شدند و سپس همگیشان با زنی همبستر می شدند و چون زن وضع حمل می کرد، پس از چند روز، کسی را نزد آن ها می فرستاد تا جمع شوند و هیچکدام از آن ها نمی توانست از آمدن امتناع کند و زن به آن ها می گفت: دانستید که این فرزند از کدامیک شماست. او فرزند تو است ای فلانی و آن زن نام کسی را می برد که دوستش داشت. در نتیجه فرزندش را به او منتب می کرد و آن مرد نمی توانست از پذیرش این فرزند امتناع کند.

و ازدواج چهارم اینگونه بود که افراد بسیاری جمع می شدند و با زنی همبستر می شدند و زن از واردشدن هیچ مردي جلوگیری نمی کرد ... این زنان، روسپی بودند و برای مشخص ساختن این امر بر در خانه هایشان پرچم هائی را نصب کرده بودند. هر کس که با آنان همبستر می شد، موقع وضع حمل آن زن، باید کنار او حاضر می گشت و پس از جمع شدن مردان، از طریق قیافه شناسی ثابت می گشت که فرزند متعلق به کدام مرد است. منتب می ساختند و آن مرد، نوزاد را فرزند خود می خواند و از آن کار ممانعت به عمل نمی آورد».

عرب جاهلي هنگامي که به وي گفته می شد، همسرش برای او دختری زایده است، چغار غم و اندوه فراوان شده و از شدت خشم و اندوه غضبناک می گشت؛ زира اين را مصيبة ناگوار برای خود به شمار می آورد. قرآنکريم از اين عمل رشت جاهلي که نزد عرب وجود داشته چنین حکایت کرده است:

﴿ وَ إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالأنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًا وَهُوَ كَظِيمٌ (۵۸) يَتَوَارِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيْمُسْكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدْسُسُهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾
(نحل / ۵۸ و ۵۹).

(۳)- بخاري در نکاح باب، «نکاح تنها با اجازه ولی انعام می شود»، این روایت را آورده است، ۶/۱۳۲ و ۱۳۳ و ابوداود در طلاق باب «انواع ازدواجي که در جاهليت بود» به شماره ۱۲۷۲ آورده است غير از آن که ابوداود نکاح نوع چهارم را نکاح اول آورده است.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

ترجمه: «و چون یکی از آنان را به دختر مژده دهنده رویش سیاه گردد (از خشم بر زن خود که چرا دختر زاده است) و خشم خود فرو می خورد * از بدی و اندوه آنجه به او مژده داده اند از مردم پنهان می شود. آیا با خواری و سرافکندگی نگاهش دارد یا در خاک پنهانش کند؟ آگاه باشید که بد است آن داوری که می کنند.».

و از دیگر عادات بسیار بد عرب جاهلی زنده به گورکردن دختران بود که دلالت بر نهایت قساوت قلب و جفاکاری آنان است. الله متعال در قرآنکریم چنین می فرماید:

﴿ و اذا المؤودة سُئلت (٨) يأيَّ ذئبٍ قُتِلَتْ ﴾ (تکویر / ٨ و ٩)

ترجمه: «و آنگاه که از دختر زنده به گور شده پرسند * به کدامین گناه کشته شده است».«

قبایل عرب در مسأله زنده به گورکردن دختران ، روش های مختلفی داشتند. برخی از آن ها دختران شان را از روی تعصب به کناری می برند و زنده به گور می کرند ، و از ننگ بدنامی می ترسیدند ؛ زیرا که مردان جاهلیت اهل حمله و جنگ بودند ، ولی در جنگ دختران اسیر می شدند و یا دختران شان را به اسارت نزد دشمنان می برند و این مسأله نهایت ذلت و ننگ برای آن ها بوده است. بنی تمیم و کنده از مشهورترین قبایل بودند ، که دختران شان را به خاطر ترس از ننگ ، زنده به گور می کرند.

برخی گزارش های رسیده ، قبیله ریبعه را نخستین قبیله عرب می دانند که دختران را زنده به گور می کرند ، که خود داستانی دارد بدین قرار که قومی از اعراب قبیله ریبعه را غارت کردند و دختری را از قبیله ریبعه برای امیرشان به اسارت گرفتند ، سپس بعد از صلح خواستند دختر را برگردانند ، او را مخیر کردند بین برگشتن نزد پدرش یا ماندن نزد دشمنانش ، اما آن دختر نزد آن ها ماند و امیر را بر پدرش ترجیح داد ؛ سپس امیر قبیله ریبعه خشمگین شد و برای قومش قانون زنده به گورکردن دختران را وضع کرد. برخی از اعراب از روی غیرت ورزی و از بیم این که چنین ماجرا یی تکرار شود ، دختران شان را زنده به گور می کرند . و برخی از اعراب جاهلی دختران خود را به خاطر قحط سالی ها از سختی زنگی و وضعیت

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۱۴

فقر ، زنده به گور می کردند و با این زنده به گورکردن خود را از سختی فقر می رهاندند. در این باره الله متعال در قرآنکریم چنین فرموده است: «و فرزندان خود را از بیم تنگدستی مکشید؛ ما شما و آنان را روزی می دهیم» (انعام / ۱۵۱).

۳- زنی که سختی های زندگی را پشت سر گذاشت، و دینش را محفوظ نمود

سوده - رضی الله عنها - دختر زمعه بن قیس بن عبد شمس بن عبود ، از قبیله قریشی و تیره عامری و مادرش شموس دختر قیس بن زید بن عمر و از بنی غار می باشد.

شیرزنی بزرگوار و بافضیلت ، که ابتدا با سکران بن عمرو ، برادر سهیل بن عمرو عامری ازدواج کرد. همراه او هشت نفر از بنی عامر از دیارشان و اموال شان مهاجرت کردند و با ترس از راه دریا به جبشه رفتند و این در حالی بود که آنان به بدترین مرگ ها در راه دین شان راضی بودند ، زیرا مشرکان بر آن ها عذاب و تنگی بسیاری گرفتند ، تا آن ها را به گمراهی و شرک بازگردانند ، او به رنج غربت در سرزمین جبشه صبر می کرد ، که مشقت بیوه شدن نیز پس از فوت همسرش افزوده گشت.

پیامبر - ﷺ - از اندوه این زن مهاجر بیوه ، شدیداً متأثر گشت. به همین دلیل خوله دختر حکیم سلمیه از سوده - رضی الله عنها - نزد رسول - ﷺ - یاد کرد تا سوده که اکنون پا به سن گذاشته بود ، از لطف پیامبر - ﷺ - بهره مند گردد. سوده - رضی الله عنها - در زندگیش مشکلات فراوان داشت و نیاز به کسی داشت که از او نگهداری کند و تکیه گاهش باشد. در کتب سیره روایت شده است که پس از رحلت خدیجه (رضی الله عنها) - هیچیک از صحابه جرأت نمی کرد در باره موضوع ازدواج با رسول الله - ﷺ - سخنی بگوید. همان زنی ، که وقتی همه کفر می ورزیدند ، ایمان آورد و هنگامی که پیامبر - ﷺ - را تحريم کردند ، او با ثروتش پیامبر - ﷺ - را یاری می رساند و الله از او فرزندانی به رسول الله - ﷺ - ارزانی داشته بود.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

پیامبر - ﷺ - مدتي را با اندوه خديجه - رضي الله عنها - سپري کرد ، تا آن که خوله - رضي الله عنها - دختر حکيم ، با تلاشی که از روی محبت و مهرباني از خود نشان داد به پیامبر - ﷺ - گفت: اي رسول الله! آيا قصد ازدواج نداري؟ پیامبر - ﷺ - با صدای بلند و پر از اندوه و غم پاسخ داد: «پس از خديجه با چه کسي، اي خوله؟!!»

خوله - رضي الله عنها - گفت: اگر بخواهي دختر و اگر بخواهي بيوه.

پس فرمود: آن دختر کيس است؟

خوله عرضه داشت: عايشه دختر ابوبكر.

و پس از لحظه اي سکوت، پیامبر - ﷺ - فرمود:
و آن بيوه کيس است؟

خوله - رضي الله عنها - گفت: او سوده دختر زمعه است که به تو ايمان آورد و از تو پيروي کرد.

و پیامبر - ﷺ - عايشه را عقد کرد و با سوده ازدواج نمود ، که سه سال يا بيشتر با پیامبر - ﷺ - زندگي کرد و آنگاه پیامبر - ﷺ - با عايشه - رضي الله عنها - ازدواج نمود. مردم که از ازدواج پیامبر - ﷺ - با سوده دختر زمعه شگفت زده شدند و با شک و تردید مي گفتند: زن بيوه اي که پا به سن گذاشته و از جمال نيز بهره اي ندارد ، جانشين بانويي شده که سرور زنان قريش بود و بزرگان قريش ، خواستگارانش بودند.

اما واقعيت چيز ديگري است ، سوده - رضي الله عنها - يا غير او هرگز جاي خديجه - رضي الله عنها - را براي پیامبر - ﷺ - پر نکردند ، اما تا اندازه اي توانستند با اخلاق نيك و رفتار مهرآميز خود ، به پیامبر - ﷺ - تسلی خاطر دهند.

و سوده - رضي الله عنها - اين توانايي را داشت که خانه پیامبر - ﷺ - را اداره کند و به خدمتگذاري دختران پیامبر - ﷺ - پيردازد. او توانست شادي و سرور را به قلب مبارک پیامبر - ﷺ - بازگرداند ، با اين که خود اندوه فراق شوهر نخستينش را هنوز در سينه داشت.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

عايشه - رضي الله عنها - پس از سه سال به خانه پیامبر - ﷺ - آمد. بعد از او همسران دیگری نیز مانند حفصه و زینب و ام سلمه - رضي الله عنها - و ... به خانه پیامبر - ﷺ - آمدند.

سوده - رضي الله عنها - مي دانست که پس از وفات همسرش پیامبر - ﷺ -، تنها از روی دلسوزی با او ازدواج کرده است. این موضوع وقتی برایش روشن تر شد، که پیامبر - ﷺ - تصمیم گرفت او را به نیکی طلاق دهد؛ چرا که پیامبر - ﷺ - نمی خواست با بچه دارشدن او نمکی بر زخم هایش پیاشد و قلیش را بیشتر جریحه دار کند. هنگامی که پیامبر - ﷺ - تصمیمش را با او در میان گذاشت، سوده - رضي الله عنها - با حالتی سرشار از شرم و با فروتنی آهسته گفت:
«ای رسول الله! مرا پیش خود نگه دار به الله سوگند، من هرگز به همسران دیگر حسودی نمی کنم، ولی آرزو دارم الله مرا در روز رستاخیز در شمار همسران تو مبعوث فرماید».

۴- از پیامبر، بکو که در چه حال است؟

این زنی از انصار است که شایعه کشته شدن محمد ﷺ را می شنود و خبر کشته شدن پیامبر ﷺ او را می آزاد و از مدینه بیرون می آید تا در صدد کشف حقیقت براید، و در رزمگاه احمد می گردد و در میان شهیدان، پدر، فرزند، همسر و برادرش را می یابد، و هیچ توجهی به آنها نمی کند و حتی نزد آنان نمی ایستد، بلکه با شتاب و عجله هرچه بیشتر به جستجوی رسول الله ﷺ می پردازد و به هرگز می رسد می گوید که پیامبر ﷺ چه شد؟ در پاسخ او می گویند: رسول الله ﷺ روبروی تو است. خاطرش آرام نمی گیرد تا این که به پیامبر ﷺ می رسد و بر سلامت او اطمینان می یابد، پس گوشه جامه پیامبر ﷺ را می گیرد و می گوید: تو سلامت هستی و بعد از اطلاع از سلامتی تو هر درد و رنج و مصیبتی ناچیز و بی ارزش است.^۶

(۵)- الاصادة، (۱۱۷/۸) و استیعاب (۴/۱۸۶۷) و حدیث را مسلم در رضاع باب جواز بخشیدن نوبت های هووها به هم شماره آورده است.
/ ۱۴۶۳ /
^۶- روایت طبرانی و بزار.

۵- داستان مسلمان شدن مادر ابوهیره

ابوهریره می گوید: من پیوسته مادرم را به سوی اسلام دعوت می کردم؛ چرا که او مشرک بود. یک روز که او را به اسلام دعوت کردم، درباره رسول الله ﷺ حرف بدی زد. بخاطر حرفی که او زد، خیلی ناراحت شدم و به خدمت رسول الله - صلی الله علیه و آله وسلم - آمدم، در حالیکه، گریه می کردم. عرض کردم: ای رسول الله! من مادرم را به اسلام دعوت می کنم، اما از پذیرفتن اسلام امتناع می ورزد، امروز که او را به اسلام دعوت کردم، درباره شما چیزی گفت که مرا ناراحت ساخت. لذا از الله تعالیٰ بخواه که مادر ابوهریره را هدایت دهد. آنگاه رسول الله فرمود:

«اللهم اهِ ام ابوهیره» «اللهی مادر ابوهیره را هدایت بده» آنگاه ، در حالیکه از این دعای پیامبر - ﷺ - خپلی خوشحال بودم ، از خدمت ایشان خارج شدم . هنگامی که به در خانه رسیدم ، دیدم که در بسته است ، مادرم صدای خشن خش پایم را شنید . گفت: چند لحظه سر جایت بمان ! و من صدای آب را شنیدم . ابوهیره گوید: مادرم غسل کرد و لباسش را پوشید و قبل از آنکه چادر بر سرش کند ، با عجله در را باز کرد و گفت: ای ابو هیره ! اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان مُحَمَّدٌ عَنْدَهُ وَ رَسُولُهِ .

گوید: به خدمت پیامبر - ﷺ - بازگشتم در حالیکه از خوشحالی گریه می کردم.
گفتم: ای رسول الله!، مزده باد که الله تعالی دعای شما را پذیرفت و مادر ابوهریره
را هدایت داد. با شنیدن این سخن، پیامبر - ﷺ - حمد و ثنای الله را بجای آورد و
سخن نیکی را بر زبان آورد. ابوهریره می گوید: گفتم: ای رسول الله، از الله تعالی
بخواه که من و مادرم را محبوب بندگان ایماندارش سازد و آنها را محبوب ما سازد.
ابوهریره گوید: آنگاه پیامبر - ﷺ - فرمود:

«اللهم حب عبادك هذا . يعني ابا هريرة . و امه الي عبادك المؤمنين و حب اليهم المؤمنين»

«الله! این بندۀ ات. یعنی ابوهریره. و مادرش را در نظر بندگان مؤمنت محبوب جلوه ده و مؤمنان را هم در نظر آنان محبوب بساز.»

^۷- یعنی به در خانه اش رسید، که مادرش در خانه بود.

۱۰۰ داستان از زنان نمونه

(ابوهریره گوید) پس از این دعا ، هیچ مؤمنی آفریده نشده مگر اینکه وقتی نام مرا می شنود ، یا مرا می بیند ، مرا دوست می دارد.

۶- مادری که دعایش مستجاب شد

از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که:

پیامبر ﷺ فرمود: در گهواره فقط سه تن سخن گفته اند ، عیسی پسر مریم علیهم السلام و دوست جریح. جریح مردی عابدی بود که عبادتگاهی برای خود ساخته بود و در آن بسر می برد. مادرش آمد در حالیکه او نماز می گزارد ، گفت: ای جریح! جریح گفت: الهی مادرم و نمازم وبه نمازش ادامه داد ، و مادرش رفت. فردا هم مادرش در حالی آمد که او نماز می گزارد و گفت: ای جریح! او گفت: الهی مادرم و نمازم وبه نمازش ادامه داد. باز فردا مادرش در حالی آمد که او نماز می گزارد ، گفت: ای جریح! گفت: پروردگارا مادرم و نمازم و به نماز خود ادامه داد.

مادرش گفت: الهی او را نکش تا روی زنهای زنا کار را ببیند. بنی اسرائیل از جریح و عبادتش صحبت کردند ، زنی فاحشه بود که به حسن خویش ضرب المثل گشته بود. گفت: اگر بخواهید من او را فریب می دهم ، و خود را به او عرضه کرد ، ولی او توجهی به وی ننمود. زن پیش چوپانی که در عبادتگاهش زندگی می کرد رفت ، خود را در اختیارش گذاشت و با وی زنا نمود و باردار شد ، چون ولادت نمود گفت: این طفل از جریح هست ، مردم رفته او را پائین کشیده ، عبادتگاهش را منهدم ساخته و شروع به زدنش کردند.

گفت: چه شده؟

گفتند: با این فاحشه زنا کردی ، و از تو پسری زائیده است. گفت: بچه کجا است؟ پسر را آورددند و گفت: مرا بگذارید که نماز گزارم ، سپس نماز گزارد ، چون نماز را تمام کرد ، نزد کودک آمده به شکمش زده و گفت: ای پسر پدرت کیست؟

گفت: فلان چوپان ، مردم به جریح روی آورده او را بوسیده و به جانش دست می کشیدند و گفتند: عبادتگاهت را از طلامی سازیم.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

گفت: نه مثل حالت اولیش ازگل بسازید و آنها هم آنرا درست کردند. و طفلی بود که از پستان مادر شیر می خورد ، مردی بر اسبی نقیس و ممتاز ، و علامتی زیبا از کنارش گذشت.

مادرش گفت: الهی پسرم را مثل این مرد بگرдан.

پسر پستان را رها کرده بطرف وی روی نمود و نگریسته و گفت: الهی مرا مانندش مساز و سپس به پستان روی آورده شروع به مکیدن نمود. گویی من اکنون بسوی رسول الله صلی الله علیه وسلم می نگرم و ایشان شیر خوردن او را به انگشت سبابه خود ، که در دهن قرار داده می مکند ، تمثیل می نمایند. سپس فرمود: و از کنار کنیزی گذشتند که مردم او را می زندن و می گفتند که تو زنا کردی ، دزدی نمودی ، او می گفت: حسبی الله و نعم الوکیل. مادرش گفت: الهی پسرم را مثل این مساز. پسر پستان را رها نموده به او نگریسته و گفت: الهی مرا مانند او بگردان.

در اینجا سخن را باز گردانیدند. مادر گفت: مردی نیکو شما می گذشت و من گفتم: الهی پسرم را مثل او گردان ، ولی تو گفتی الهی مرا مثل او مگردان ، و مردم این کنیز را بردند ، در حالیکه او را می زندن و به او می گفتند که تو زنا کردی و دزدی نمودی ، من گفتم: الهی پسرم را مثل او مگردان ، تو گفتی: الهی مرا مثل او گردان ! پسرک گفت: آن مرد ستمگر بود ، گفتم الهی مرا چون او مگردان. و به این کنیز می گفتند: زنا کردی ، در حالیکه زنا نکرده ، می گفتند: دزدی کردی در حالیکه دزدی نکرده بود ، از اینرو گفتم: الهی مرا مثل او بگردان.^۹

۷- زنی که در عداوت با پیامبر مانند نداشت...

همسر ابوالهب که ام جمیل دختر حرب بن امیه و خواهر ابوسفیان بود ، در عداوت و دشمنی با پیامبر - ﷺ - از شوهرش دست کمی نداشت. او بود که خارها را سر راه پیامبر - ﷺ - و جلوی درب خانه رسول الله - ﷺ - می ریخت ؛ او ، زنی بدجنس بود که نسبت به رسول الله - ﷺ - زبان درازی می کرد و از هیچ نیزه و دروغی نسبت به ایشان دریغ نمی ورزید و به هر شکلی که می توانست ، دشمنی می

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

۲۰ نمود و آتش فتنه علیه پیامبر - ﷺ - را شعله ور می ساخت و همواره تنور دشمنی با رسول الله را داغ داشت. به همین دلیل قرآن، او را هیزم کش توصیف کرده است. وی، پس از آنکه از نزول سوره تبت، درباره خود و شوهرش، اطلاع یافت، نزد پیامبر - ﷺ - با ابوبکر - رضی الله عنہ - کنار کعبه نشسته بود. زن ابو لهب، مشتی سنگریزه در دست داشت و چون به نزدیک پیامبر - صلی الله علیه وسلم - رسید، الله، بینایی را از او گرفت؛ بنابراین پیامبر را ندید. پرسید: ای ابوبکر! رفیقت کجاست؟ شنیده ام مرا دشنام می دهد. به الله سوگند، اگر او را می دیدم با این سنگها بر دهانش می زدم و من، زنی شاعر و سپس گفت: مذمما عصینا و أمره أیینا و دینه قلینا یعنی: "از نکوهیده، سرتافیم و فرمانش را نپذیرفتیم و با دینش کینه و دشمنی ورزیدیم".

ابوبکر به پیامبر گفت: آیا تو را ندید؟ پیامبر - ﷺ - فرمود: نه؛ او، مرا ندید. زیرا الله، بینایی را از او گرفت.

۸- این زن را از نزدیک شدن به جنازه ها منع کنید!

محلی در احد، که اجساد شهدا را در آنجا گذاشته بودند، زنی به سرعت به طرف جنازه ها می دوید. رسول اکرم - ﷺ - فرمودند: این زن را از نزدیک شدن به جنازه ها منع کنید. زبیر - رضی الله عنہ - می گوید: من او را شناختم و می دانستم که او مادر من است. من به سرعت او را منع کردم، ولی او از من قوی تر بود. مشتی به من زد و گفت: عقب برو. عرض کردم که رسول اکرم - ﷺ - شما را از نزدیک شدن به جنازه ها منع کرددن، با شنیدن این سخن بلا فاصله ایستاد، بعد دو تکه پارچه بیرون آورد و گفت: این پارچه را برای کفن برادرم آوردم، زیرا خبر شهادت او را شنیده ام. او باید در این پارچه کفن شود. مشغول کفن حمزه - رضی الله عنہ - بودیم که در نزدیکی ایشان جسد یک شهید دیگر به نام سهیل - رضی الله عنہ - که از انصار

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۲۱

بود، پیدا شد. سهیل - رضی الله عنہ - نیز همان حالت حمزه - رضی الله عنہ - را داشت. ما احساس شرم‌نگی می کردیم از این که حمزه - رضی الله عنہ - را در دو پارچه کفن کنیم و سهیل - رضی الله عنہ - بدون کفن بماند. لذا تصمیم گرفتیم که هرکدام را در یک پارچه کفن کنیم. یکی از این دو تکه، پارچه کوچک بود و تکه دیگر بزرگتر. قرعه اندازی کردیم، پارچه بزرگتر به نام سهیل - رضی الله عنہ - درآمد و پارچه کوچک به نام حمزه - رضی الله عنہ -. پارچه ای که قرار بود حمزه - رضی الله عنہ - در آن کفن شود به قدری کوچک بود که اگر سر او را می پوشاندیم پاها لخت می شدند و اگر پاها را می پوشاندیم، سر بدون کفن می ماند. رسول اکرم - ﷺ - فرمودند: «سرش را با پارچه بپوشید و قسمت پاها را به وسیله برگ درختان پوشانید». ^{۱۱}

۹- دختر پیامبر مان، از حیایی زیاد، نمی توانست با پیامبر ﷺ سخن بگوید

علی رضی الله عنہ به یکی از شاگردانش گفت: داستان خود و فاطمه را که از محبوب‌ترین فرزندان رسول الله ﷺ است برایت بیان کنم؟ شاگرد در جواب گفت: «آری»، علی گفت: فاطمه به دلیل این که گندم‌ها و جوها را با آسیاب دستی آرد می‌کرد، انگشت‌ها و کف دستش ورم کرده بود و به دلیل این که مشک آب را بر دوش خود حمل می‌کرد، دوش مبارک و سینه‌اش زخمی شده بود. و چون کار نظافت خانه را شخصاً انجام می‌داد، لباس‌هایش چرکین و گردآلود بودند. روزی تعدادی غلام و کنیز در اختیار پیامبر ﷺ قرار گرفت به فاطمه گفت: برو نزد پدرت، رسول اکرم ﷺ و جهت انجام کارهای خانه، کنیزی از ایشان مطالبه کن تا تو را یاری کند. فاطمه در زمانی نزد رسول الله ﷺ حاضر شد که جمع کثیری نزد ایشان گرد آمده بودند. فاطمه بسیار باحیا بود، نتوانست در جمع، با پدرش سخن گوید. لذا به خانه بازگشت. روز بعد رسول اکرم ﷺ به خانه تشریف آورده، سؤال کردند: ای فاطمه! دیروز شما برای منظوری آمده بودید؟ بازهم فاطمه سکوت اختیار کرد و

^{۱۱}- به کتاب الاستیعاب مراجعه کنید.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۲۲

چیزی نگفت. من عرض کردم: یا رسول الله! فاطمه در اثر چرخانیدن آسیاب و حمل کردن مشک آب و انعام سایر کارهای خانه خیلی خسته شده ، دست هایش ورم کرده ، سینه اش بر اثر ریسمان مشک زخمی شده و لباس هایش چرکین شده اند. دیروز من به او گفته بودم که شما (پیامبر ﷺ) چند تا غلام و کنیز در اختیار دارید ایشان بیایند و از شما کنیزی بخواهند ، به همین منظور آمده بودند. در بعضی روایات آمده است که زهرا در حضر رسول الله ﷺ عرض کرد: یا رسول الله! من و علی زیرانداز نداریم ما هردو یک زیرانداز چرمی داریم. شب آن را می اندازیم و روی آن می خواییم و روزها روی آن کاه و علف می گذاریم تا شتر بخورد. رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمودند: دختر جان! صبر کن. موسی علیه السلام و همسرش تا ده سال بر یک زیرانداز قناعت کردند ، و آن نیز عبای موسی بود که آن را می پوشیدند. تو تقوا را پیشه کن ، از الله بترس و فرض الله را بجا بیار و امور خانه را انجام بده ، هرگاه به رختخواب رفتی ۳۳ مرتبه سبحان الله ، ۳۳ مرتبه الحمد الله و ۳۴ مرتبه الله اکبر را بخوان. نتیجه این ورد و وظیفه از یک خادم به مراتب بهتر و بیشتر است. فاطمه فرمود: من از الله و رسولش خشنود هستم.^{۱۲}

یعنی آنچه که رضای الله و رسولش در حق من باشد ، من برای پذیرفتن آن آماده هستم. آری ، این بود زندگی دختر سردار دو جهان. امروزه اگر اندکی ثروت در دست خانم ها قرار گیرد ، امور خانه به جای خود ، کارهای شخصی خود را نیز انجام نمی دهند؛ در این حدیث وقت خواب عنوان شده است. در روایات دیگر وقت فراغ از نمازهای پنجگانه فرض ، عنوان شده است ، ۳۳ مرتبه کلمات مذکور و یک مرتبه «**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**» آمده است.

۱۰- ای ام سلمه، با کسی دیگری بعد از مرگ من ازدواج نکن تا در بهشت باهم باشیم...

ام المؤمنین ، ام سلمه قبل از ازدواج با رسول الله ﷺ با ابوسلمه ، صحابه رسول الله ﷺ ازدواج کرده بود و بکدیگر را فوق العاده دوست می داشتند. روزی ام سلمه به ابوسلمه گفت: شنیدم اگر زن و شوهر هردو اهل بهشت باشند و زن بعد از درگذشت شوهرش با کسی دیگر ازدواج نکند ، در بهشت با شوهرش زندگی خواهد کرد. همچنین شوهر اگر با زن دیگری ازدواج نکند ، در بهشت با همان همسر اول زندگی خواهد کرد. لذا بیا باهم عهد و پیمان بیندیم که هرگدام از ما جلوتر وفات کرد ، آن یکی دیگر ازدواج نکند تا در بهشت باهم باشیم. ابوسلمه گفت: تو به حرف من گوش می کنی ؟ ام سلمه گفت: به همین خاطر مشورت می کنم تا به حرف تو عمل کنم. ابوسلمه گفت: مشورت من همین است که تو بعد از من نکاح کنی ، بعد دعا کرد و گفت: الہی ! بعد از من شوهر بهتری به ام سلمه عنایت کن. شوهری که نه او را اذیت کند و نه او را برنجاند. این زن و شوهر نخست باهم به حبشه هجرت کردند و بعد هردو به مدینه منوره هجرت کردند.^{۱۳}

۱۱- داستان شیرین هجرت ام سلمه

ام سلمه می گوید: وقتی ابوسلمه قصد هجرت به مدینه کرد ، شترش را گرفته به راه افتاد. خانواده من وقتی ابوسلمه را دیدند که از مکه به مدینه می رود ، جلو او را گرفته به او گفتهند: تو در مورد خودت آزاد هستی ولی ما اجازه نمی دهیم دخترمان (ام سلمه) با شما به مدینه بروند. دیری نگذشت که کفار شتر را از دست ابوسلمه گرفتند و با زور مرا برگرداندند. خانواده شوهرم که از قبیله بنو اسد و از نزدیکان ابوسلمه بودند ، وقتی از این جریان مطلع شدند با بنومغیره دعوا کردند و گفتهند: شما اختیار دختر خود ام سلمه را دارید ولی ما فرزند خود سلمه را چرا در اختیار شما بگذاریم. حال آن که شما دختر خود را از شوهرش پس گرفتید و بلافاصله

^{۱۳} حکایات الصحابة.

نکته: مشابه به این داستان ، از حذیفه و ام دردا نیز نقل شده است.

۱۰۰ اداستان از زفاف نموفه.....۲۴

پسرم سلمه را از دست من گرفتند. بدین ترتیب من ، شوهرم و فرزندم از هم جدا شدیم. شوهر به مدینه منوره رفت ، من نزد خانواده خودم و فرزندم نزد فامیل خود رفت ، من هرروز به طرف بیابان رفته ، تا شام گریه می کردم. مدت یک سال تمام در همین حالت سپری شد ، من نه می توانستم نزد شوهرم بروم و نه می توانستم فرزندم را ببینم.

روزی یکی از پسرعموهایم بر حالت زیبون من ترحم آورد و به افراد خانواده گفت: شما بر این زن درمانده رحم ندارید؟ از شوهر و فرزند او را جدا کردید ، چرا او را آزاد و رها نمی کنید؟ خلاصه این که پسرعمویم موافقت خانواده ام را گرفت تا مرا رها کنند و گفتند: اگر می خواهی نزد شوهرت بروی مانعی ندارد. بعد از این بنوع عبدالاسد فرزندم را نیز به من دادند ، شتری را هرچه زودتر آماده کرده همراه با فرزندم به طرف مدینه به راه افتادم. هنوز بیش از دو فرسخ نرفته بودم که در «تنعیم» عثمان بن طلحه مرا دید و گفت: شما کجا می روید؟ گفتم: نزد شوهرم به مدینه منوره می روم. گفت: کسی را همراه نداری؟ عرض کردم: جز ذات یگانه الله هیچ کسی را همراه ندارم. او مهار شترم را گرفته و جلو شتر به راه افتاد. سوگند به ذات یگانه الله ، انسانی شریفتر و بهتر از عثمان را ندیدم ، هرگاه من می خواستم پیاده شوم ، او شتر را خوابانده و خود دور از من کنار درختی پناه می برد. هرگاه می خواستم سوار شوم ، او شتر را آماده می کرد و من سوار می شدم و سپس او مهار شتر را گرفته به راه می افتاد. به همین منوال سفر را ادامه دادیم تا وارد مدینه منوره شدیم. وقتی نزدیک محله قبا رسیدیم ، عثمان گفت: همسر تو همین جا سکونت دارد. ابوسلمه تا آن وقت در قبا بود ، عثمان بعد از این که مرا به مدینه منوره رسانید خود به مکه برگشت. ام سلمه همواره می فرمود: به الله سوگند انسانی بهتر و شریفتر از عثمان ندیدم.^{۱۴}

اعتماد راسخ بر ذات یگانه الله بود که ام سلمه تنها و به قصد هجرت ، راهی مدینه شد ، الله کمک غیبی برایش فرستاد. حقاً هرکه بر الله اعتماد کند ، الله او را یاری خواهد کرد. دل ها در تصرف او هستند ، سفر هجرت بدون محروم نیز جائز است

۱۰۰- اداستان از زنان نموفه..... ۲۵

مشروط بر این که محروم نباشد و هجرت نیز فرض عین باشد. لذا سفر هجرت ام سلمه بدون محروم هیچگونه اشکال شرعی نداشت.

۱۲- شرکت بانوان شیر صفت در غزوه خبیر

در دوران مبارک رسول الله ﷺ علاوه بر مردان، بانوان نیز علاقه‌مند شرکت در جهاد بودند. و هرگاه فرصت ایجاب می‌کرد، حضور خود را در صحنه حفظ می‌کردند. ام زیاد می‌گوید: در جنگ خبیر من به اتفاق پنج تن دیگر از بانوان به قصد شرکت در جهاد به راه افتادیم. وقتی رسول اکرم ﷺ از تصمیم ما مطلع شدند، ما را طلبیدند. آثار خشم و غضب بر چهره رسول اکرم ﷺ نمایان بود، فرمودند: با اجازه چه کسی و همراه چه کسی شما آمده اید؟ عرض کردیم: یا رسول الله! ما می‌توانیم بسیاری از کارهای مقدماتی را انجام دهیم و بسیاری از نیازهای جبهه و مجاهدین مانند تدارک آب، غذا، مداوای مجروحان و کلیه کمک‌های اوایله را برآورده سازیم، رسول الله ﷺ بعد از شنیدن این سخنان اجازه شرکت دادند.^{۱۵}

الله در آن روزگار به بانوان نیز شجاعت و رشادت خاصی عنایت فرموده بودند، به طوری که امروزه آن شجاعت و رشادت در مردان دیده نمی‌شود. در حالی که این خانم‌ها و بانوان محترم داوطلبانه در جنگ شرکت کردند و توان و شایستگی خودشان را برای انجام امور جهادی پیشنهاد کردند. ام سلیم در جنگ حنین، با وجود این که حامله بودند، شرکت کردند. او همواره شمشیر در دستش بود، رسول الله ﷺ فرمودند: این شمشیر چرا؟ عرض کرد: اگر کافری جلو بیاید، شکمش را پاره خواهم کرد. ام سلیم قبلًا در جنگ احده و بعضی از غزوات دیگر نیز شرکت کرده بود.

مجروحان توسط ایشان معالجه می‌شدند، انس می‌گوید: عایشه و ام سلیم را دیدم که در نهایت علاقه و اظهار آمادگی تدارکات جبهه از قبیل آب و غذا را فراهم می‌کردند و با حمل مشک آب بر دوش خود، نیازهای جبهه را تأمین می‌کردند و به مجروحان آب می‌دادند.

۱۳- ای پیامبر، دعا کن من از آن مجاهدین باشم...

ام حرام، خاله انس بود. رسول الله ﷺ به کثرت در خانه ایشان رفت و آمد و گاهی در خانه ایشان قیلوله و استراحت می کردند. روزی رسول اکرم ﷺ در خانه او قیلوله کردند و در حالی که تبسم بر لب داشتند، از خواب بلند شدند. ام حرام عرض کرد: یا رسول الله! پدر و مادرم فدای تو باد، این خنده و تبسم چرا؟ رسول اکرم ﷺ فرمودند: چند تن از افراد امت من، به من نشان داده شدند که در دریا به منظور جنگ سوار بر کشتی ها بودند و چنان خوشحال بودند، که پادشاهان بر تخت های خود نشسته باشند.

ام حرام عرض کرد: یا رسول الله! دعا بفرمایید: تا الله مرا جزو این گروه قرار بدهد. رسول الله ﷺ فرمودند: تو نیز جز این گروه خواهی بود.
رسول اکرم ﷺ دوباره به خواب رفته و در حالی که تبسم می کردند از خواب بلند شدند. ام حرام دوباره علت تبسم را جویا شد. رسول الله ﷺ مانند قبل جواب دادند. ام حرام برای بار دوم، همان آرزو را تکرار کرد. رسول اکرم ﷺ فرمودند: تو جزو گروه اول شدی.

این آرزوی ام حرام و پیش بینی رسول الله ﷺ چنین تحقق پیدا کرد که در دوران خلافت عثمان امیر معاویه که حاکم شام بود برای جزایر قبرس حمله آورد و ام حرام همراه با شوهرش عباده شریک لشکر بودند. هنگام برگشت از قبرس ام حرام سوار بر قاطر رم کرد و ام حرام بر زمین افتاد و استخوان گردنش شکست و در اثر آن دارفانی را وداع گفت و در مسیر راه دفن شد.^{۱۶}

آری، این بود عشق و علاقه شرکت در جهاد، که برای هر جنگی تقاضای دعا می کرد ولی از آن جهت که شهادتش در این جنگ از جانب الله مقدر شده بود، رسول اکرم ﷺ برای شرکت او در جنگ دوم دریابی دعا نفرمودند.

۱۴- به این می گویند زن دلیر و چیز فهم...

ام سلیم مادر انس بود ، شوهرش وفات کرد و پرورش انس به عهده او قرار گرفته بود. بعد از وفات شوهرش با ابوطلحه ازدواج کرد. ام سلیم از شوهر دومش ، دارای یک پسر به نام عمیر بود. رسول الله ﷺ هرگاه به خانه ام سلیم تشریف می برند ، با عمیر مزاح می کردند.

ابوطلحه روزه داشت و بیرون از خانه رفته بود. عمیر بر اثر بیماری وفات کرد ، ام سلیم ، یعنی مادر عمیر ، او را غسل داد و کفن پوشانده در گوشه خانه روی تختی گذاشته بود. ام سلیم برای شوهرش ابوطلحه که روزه بود افطاری آماده کرد و لباس خوب و نو بر تن کرد و در حالی که جنازه پسرش در خانه بود ، شب را همراه شوهرش گذراند و همبسترنی و مجامعت نیز انجام گرفت. شوهر موقع شام که از سفر برگشته بود ، پرسید: حال بچه چطور است؟ ام سلیم گفت: کاملاً خوب است و اکنون در حال استراحت است.

صبح وقتی از خواب بلند شدند ، ام سلیم رو به شوهرش کرد و گفت: می خواستم یک سؤال کنم و آن این که اگر کالایی و متابعی نزد کسی امانت و ودیعت باشد ، و هرگاه صاحب امانت ، امانتش را بخواهد ، به او داده می شود یا خیر؟ ابوطلحه گفت: باید داده شود و چون و چرا در این باره گناه است ، کسی حق منع کردن ندارد. پس دادن عاریت و امانت لازم است. ام سلیم گفت: فرزند تو عمیر که امانت الله در دست ما بود ، الله تعالی او را پس گرفته است. ابوطلحه غمگین و ناراحت شد و گفت: چرا دیشب به من اطلاع ندادی؟ صبح ابوطلحه رسول الله ﷺ را از جریان مطلع کرد. رسول اکرم ﷺ دعای خیر و برکت نموده و فرمودند: «شاید الله ، شب گذشته را برای شما موجب خیر و برکت کند». یکی از انصار می گوید: خیر و برکت دعای رسول الله ﷺ را مشاهده کردم. عبدالله بن ابی طلحه از نطفه همان شب ، از شکم ام سلیم به دنیا آمد و صاحب ^۹ فرزند شدند که همه آنان حافظ قرآن بودند. آری ، صبر و حوصله فوق العاده ای می خواهد این که فرزند وفات کند و غم و اندوه آن را چنان با صبر و شکیبایی تحمل کند که شوهر نیز مطلع نشود. چون شوهر این بانوی بزرگوار روزه بود ، نمی خواست ناراحت شود؛ زیرا فکر می کرد

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه ۲۸

ممکن است در اثر ناراحتی قادر به صرف افطار نشود، لذا با صبر و شکیبایی کامل، رنج وفات را تحمل نمود و کمترین آثار ناراحتی از خود نشان نداد.^{۱۷}

۱۵- دخترم؛ آیا این جا شایسته من نبود که آن را جمع کردی یا من شایستگی نشستن در این جا را نداشت؟

ام المؤمنین ام حبیبه قبل از ازدواج با پیامبر ﷺ در نکاح عبیدالله بن جحش بود. زن و شوهر هردو باهم مسلمان شدند و باهم به حبشه هجرت کردند. وقتی وارد حبشه شدند، عبیدالله بن جحش از دین خود برگشته و مرتد شد و در همانجا درگذشت. ام حبیبه دوران بیوگی را در حبشه سپری کرد. رسول الله ﷺ از مدینه به حبشه پیغام نکاح با ام حبیبه را فرستاد و توسط نجاشی، شاه حبشه نکاح صورت گرفت.

بعد از نکاح به مدینه منوره تشریف آورد. در دوران صلح، پدر ام حبیبه جهت مذاکره صلح به مدینه آمد، برای دیدار با دخترش به خانه پیامبر ﷺ رفت. وقتی وارد خانه دخترش شد، جایی را برای نشستن آماده دید و می خواست در آنجا بنشینند. ام حبیبه بلاfacله آن را جمع کرد. ابوسفیان به شکفت آمد و با خود گفت: به جای این که جایی را آماده کند، جای آماده شده را جمع می کند، چرا؟! پرسید: این جا شایسته من نبود، آن را جمع کردی یا من شایستگی نشستن در این جا را نداشتی؟ ام حبیبه فرمود: این رختخواب بهترین بندۀ الله ، یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم است و تو به دلیل کافربودنت ناپاک هستی چگونه تو را اجازه بدهم که آنجا بنشینی؟

ابوسفیان از این برخورد دخترش بسیار رنجیده خاطر شد و گفت: بعد از این که تو از من جدا شدی ، اخلاقت خیلی بد شده است. اما ام حبیبه که عظمت و احترام رسول الله ﷺ را در سینه داشت ، چگونه برایش قابل تحمل بود که انسان مشرك و

۱۰۰- داستان از زنان نموفه.....۲۹

نایاکی روی رختخواب و جای پیامبر اکرم ﷺ بنشینند، ولو این که از نزدیکان او باشد، حتی پدرش ابوسفیان؟

روزی از رسول الله ﷺ فضیلت دوزاده رکعت نماز اشراق را شنید، بعد از آن همواره بر آن عمل می‌کرد و حتی برای یک دفعه نیز نماز اشراق و چاشت را ترک نکرد. وقتی پدرش ابوسفیان که مسلمان شده بود، درگذشت. روز سوم بعد از درگذشت پدرش از خوشبو و سرمه استفاده کرد و گفت: نه میل و رغبت دارم و نه نیاز به این عطر دارم، اما از رسول الله ﷺ شنیدم که برای خانم‌ها جائز نیست که بیش از سه روز، در مرگ کسی در حال سوگ و ماتم بنشینند به جز برای همسر که چهار ماه و ده روز می‌تواند عزاداری کند. و من به خاطر عمل بر حدیث رسول الله ﷺ چنین کردم تا کسی گمان نکند که من بیش از سه روز برای درگذشت پدرم در سوگ و ماتم هستم.^{۱۸}

۱۶- همسران پیامبر میان خود اینکونه بودند...

وقتی موقع وفات ام حبیبه نزدیک شد، عایشه را نزد خود طلبید و گفت: من و تو با هم هوو(همباغ) بودیم و میان هووها(همباغ‌ها) به نحوی رنجش و ناراحتی و تنش به وجود می‌آید. الله مرا نیز مورد عفو قرار دهد و تو را نیز. عایشه فرمود: الله تو را مورد مغفرت قرار دهد و از تمام خطاهایت درگذرد، با شنیدن این سخن ام حبیبه گفت: تو الآن دل مرا شاد کردي، الله تو را نیز شاد کند

هووها(همباغ‌ها) به خاطر حسادت و بغضی که نسبت به همدیگر دارند، مایل نیستند که چهره و صورت یکدیگر را بینند. اما ازواج مطهرات و بانوان زمان رسول الله ﷺ در این فکر بودند که امور دنیا در همین جا حل و فصل شود، چنین نباشد که امور دنیوی بار آخرت را سنگین کند. این که ازواج مطهرات تا چه میزان برای رسول الله ﷺ اهمیت و ارزش قایل بودند و به شخصیت والای او بها می‌دادند، از جریان ابوسفیان و دخترش ام حبیبه روشن است.^{۱۹}

^{۱۸}- طبقات ابن سعد.

^{۱۹}- طبقات ابن سعد.

۱۷- نکاح کسی که در آسمانها بسته شد!

ام المؤمنین زینب بنت جحش از نظر خوشاوندی دختر عمه رسول ﷺ است، در روزهای آغازین دعوت اسلامی مشرف به اسلام شد. نخست با زید، غلام آزادشده رسول الله ﷺ ازدواج کرد، زید پسرخوانده رسول الله ﷺ بود و به همین خاطر به او زید بن محمد ﷺ می‌گفتند. زندگی خانوادگی زید و زینب ادامه پیدا نکرد و زید او را طلاق داد. در دوران جاهلیت رسم بر این بود: که مردم نکاح را با همسر پسرخوانده مانند همسر پسر حقيقی حرام می‌دانستند. رسول اکرم ﷺ به دلیل این که این رسم جاهلی را از بین برده باشند، به زینب بعد از این که زید او را طلاق داده بود، پیغام نکاح فرستادند. زینب در جواب گفت: با پروارگار مشورت می‌کنم. پس وضو گرفت و شروع به نماز و استخاره کرد. در اثر استخاره، الله تعالیٰ ازدواج زینب را با رسول الله ﷺ فراهم ساختند و صیفه نکاح به وسیله ذات اقدس باری تعالیٰ اجرا گردید. در قرآن در این باره چنین آمده است: ﴿فَلَمَّا قَضَى زَيْدُ مِنْهَا وَطَرَأَ زَوْجُكُهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنَينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجٍ أَدْعَيْنَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَأً وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ [الأحزاب: ۳۷].

بعد از آن که زید نیازش را از وی تأمین کرد، او را (زینب) به ازدواج تو درآوردیم تا مؤمنان در باره ازدواج با همسران پسران خوانده خود (بعد از طلاق آنان) احساس ضيق و تنگی نکنند».

وقتی خبر خوش نکاح، بعد از نزول این آیه به زینب داده شد، زیورآلاتی را که در آن لحظه بر تن داشت، به کسی که این خبر خوش را به او ابلاغ کرده بود، هدیه کرد و به سجده افتاد و روزه دو ماه را نیز بر خود نذر کرد. زینب احساس فخر و مبالغات می‌کرد از این که نکاح سایر ازواج پیامبر ﷺ به وسیله اولیا و خوشاوندان انجام گرفت و نکاح او در آسمان‌ها به وسیله الله و فرشتگان او، صورت گرفت و در قرآن مطرح شد. به همین خاطر زینب با عایشه که محبوب‌ترین همسر رسول الله ﷺ بود، ادعای برابری نیز می‌کرد. با این همه خصوصیاتی که داشت و با وجود رقابتی که میان او و عایشه بود، ولی وقتی رسول الله ﷺ در جریان افک در باره عایشه از او پرسید، هم‌چنانکه از دیگران نیز تحقیق به عمل آورده بود، در جواب گفت: از عایشه جز خیر و خوبی و نیکی چیزی دیگر مشاهده نکردم.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

آری ، این بود دین و دیانت راستین و گرنه زمینه برای بدنام کردن همو از هر زمان دیگر بیشتر فراهم بود. علی الخصوص هووبی که شوهر او را بیش از دیگر همسران می خواست و با او بیشتر محبت می کرد ، ولی مشاهده کردیم و مطلع شدیم که زینب با چه حدت و شدتی از هووبیش (همباغش) عایشه دفاع می کرد و او را مورد ستایش قرار می داد.^{۲۰}.

۱۸- زنی که برای مردان خانه نشین، چادر پوشانید...

خنساء شاعرهای بسیار بلندپایه از میان بانوان دوران پیامبر ﷺ بود ، همراه با چند تن از افراد فامیلیش به مدینه رفته و در آنجا مشرف به اسلام شد. ابن اثیر: می گوید: تمام علماء و دانشمندان اسلامی بر این نکته اتفاق دارند که از میان بانوان ، شاعری بهتر از خنساء مادر نزاییده است. در جنگ قادسیه ، که در دوران خلافت عمر به وقوع پیوست ، خنساء همراه با چهار فرزندش شرکت داشت. یک روز قبل از شروع جنگ ، فرزندانش را در مورد شرکت در جهاد پند و اندرز می داد و فرمود: «فرزندان عزیز! شما با رضایت خاطر خودتان مسلمان شدید و با خشنودی هجرت کردید. سوگند به الله که جز او معبدی وجود ندارد ، قطعاً چنین است همانگونه که شما از یک مادر متولد شده اید ، پدر شما نیز یکی است ، من نه در حق پدر شما خیانت کردم و نه موجبات رسوایی دایی های شما را فراهم کردم ؛ نه کرامت و شرافت شما را مخدوش ساختم و نه موجب بدنامی نسب شما شدم. شما می دانید که الله در جنگ با کفار برای مسلمانان چقدر اجر و پاداش گذاشته است ، باید بدانید که زندگی جاودان اخروی ، به مراتب بهتر از زندگی ناپایدار دنیوی است.

الله می فرمایند:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءاْمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَأِبِطُوا وَأَتَقْوُا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۲۰۰] «ای مومنان! شکیابی کنید و پایداری نمایید و برای جهاد آماده باشید و تقوای الهی پیشه کنید تا رستگار شوید.»

۱۰۰ اداستان از زبان نمونه.....۳۲

لذا فردا صبح وقتی صحیح و سالم بیدار شدید با دقت کامل در جنگ شرکت کنید و برای مقابله با دشمن از الله یاری بجوبید و به جلو حرکت کنید. هرگاه دیدید که جنگ به اوج خود رسیده است و آتش آن شعلهور شده است خود را در بحبوحه معرکه برسانید و با فرمانده لشکر کفر به جنگ برخیزید. ان شاءالله با موقیت تمام در بیشتر خواهید رفت.^{۲۱}.

صبح روز بعد موقعی که جنگ شروع شد، هرچهار فرزند به ترتیب یکی پس از دیگری وارد معرکه شده توصیه‌های مادر را در قالب اشعار سروده، در راستای آرمان‌های پاک خود حرکت می‌کرد. وقتی یکی از آنان جام شهادت نوشید، دیگری جلو رفت و تا سرحد شهادت جنگیگرد. وقتی هرچهار فرزند شهید شدند و خبر شهادت‌شان به خنساء رسید، گفت: «سپاس الهی را که با شهادت چهار پسرم به من سربلندی، افتخار و بالندگی عنایت فرمود. امید برب آن است که زیر سایه الطاف الهی من نیز با این چهار پسرم همراه خواهم بود».^{۲۲}.

مادرانی که بندگی و اطاعت الله متعال را پذیرفته‌اند، چنین شهامت و رشادت را از خود نشان دادند. آری، این خنساء بود، که به هرچهار پسرش توصیه کرد تا در عمق آتش جنگ بروند و جام شهادت را بنوشتند و وقتی که هرچهار فرزند شهید شدند، سپاس الله را بجا آورد.

۱۹- قتل یهودی ای به دست صفیه رضی الله عنها

صفیه عمه رسول اکرم ﷺ و خواهر حمزه است و در جنگ احمد شریک بود. وقتی مسلمانان مواجه با شکست شدند و عده‌ای از آنان پا به فرار گذاشتند، او بشدت جلو فراریان را می‌گرفت و به طرف میدان جنگ برمی‌گرداند.

در غزوه خندق رسول الله ﷺ تمام خانم‌ها را در یک قلعه اسکان دادند و حسان بن ثابت را مأمور حفاظت آنان کردند. این فرصت برای یهود فرصتی بسیار طلائی بود، گروهی از یهود قصد حمله به خانم‌ها را کردند و یک نفر یهود به خاطر بررسی اوضاع خود را به قلعه رساند. صفیه از برنامه یهودی‌ها مطلع شد، به حسان گفت:

^{۲۱}. بیان القرآن.

^{۲۲}. اسد الغابه.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه..... ۳۳

این یهودی (اشاره به آن مخبر) برای بررسی اوضاع آمده است تا زمینه را برای حمله آماده کند، شما بیرون قلعه بروید و او را نابود کنید. حسان نازارحتی و ضعف جسمی داشت و توان حمله را به خود ندید. صفیه چوب خیمه را کند و به یهودی حمله برد و او را از پای درآورد و به قلعه برگشت و به حسان گفت: به دلیل مرد و نامحرم بودن یهودی، لباس‌ها و وسایل همراه او را بیرون نیاوردم، شما لباس‌ها و وسایلش را بیاورید و سرش را نیز از تن جدا کنید به داخل قلعه بیاورید.

حسان بر اثر ضعف جسمی این کار را هم نتوانست انجام دهد. آنگاه صفیه دوباره بیرون قلعه رفت و سر او را برد و داخل قلعه آورد و از بالای دیوار به جایی که یهودی‌ها تجمع داشتند به بیرون انداخت. وقتی سر از تن جدا شده جاسوس خود را دیدند، به همدیگر گفتند: ما می‌دانستیم که محمد ﷺ، خانم‌ها را بدون محافظه مرد در قلعه رها نمی‌کنند.^{۲۳}

صفیه در سال بیستم هجری در سن ۷۳ سالگی وفات کرد، هنگام جنگ خندق که در سال پنجم هجری صورت گرفت ۵۸ سال داشت. امروزه برای خانم‌های ۵۸ ساله انجام کارهای خانه نیز مشکل است، چه جایی که بتوانند با مردان مقابله کنند و آنان را از پای درآورند، علی الخصوص در چنین شرایطی که یک طرف تنها زنان و طرفی دیگر تجمع دشمن یهودی باشد.

۵۰- داستان زنی سیاه پوستی که دارای گردنبندی چرمی بود حتی خواستند عورت...

عايشه - رضي الله عنها - مي گويد: زنی سیاه پوست، خيمه اي در صحن مسجد داشت. عايشه گويد: او پيش ما مي آمد و در کنار ما سخن مي گفت و هنگامي که سخشن را تمام مي کرد، مي گفت:

و يوم الوشاح من اعاجيب ربنا ... الا انه من بلده الکفر انجاني
«روز گم شدن آن زیور قرمز، از شگفتی های پروردگار ما بود، ولی باید شکر الله کنم که مرا از دیار کفر نجات داد.»

۱۰۰- داستان از زنان نموفه.....۳۴

وقی که زیاد این شعر را خواند، عایشه به او گفت: و روز و شاح چیست؟ گوید: من کنیز یکی از قبایل عرب بودم. آنها مرا آزاد کردند. آنگاه دختر بجه خردسالی از آن قبیله که گردنبند چرمی سرخ رنگی داشت، از خانه بیرون شد. گردنبند از گردن او افتاد و (از قضا) یک پرنده گوشت خوار که آن را دیده و گمان برده بود که گوشت است، به سمت آن پایین آمد و آن گردنبند را با خود برد. آنها مرا متهم کردند که آن را دزدیده ام. مرا شکنجه دادند، کار بجایی رسید که خواستند عورتم را بازرسی کنند، درحالیکه آنها دو رو برم را گرفته بودند و من در آن سختی و محنت بسر می بدم، ناگهان آن پرنده گوشت خوار سر و کله اش پیدا شد و آن گردنبند را از بالا به پایین انداخت. آنها هم آن را برداشتند و من گفتم: این همان چیزی است که مرا به سرقت آن متهم نمودید، در صورتیکه من از آن بري و بی گناه هستم.^{۲۴} بعد از آن، آن زن به خدمت رسول الله رسید و مسلمان شد.

۲۱- داستان مسلمان شدن اولین زن مسلمان

از عروة بن زبیر روایت است که گفت: یکی از همسایه‌های خدیجه بنت خوبیلد برای من تعریف کرد که او از پیامبر ﷺ شنیده در حالیکه به خدیجه می گفت: «ای خدیجه! به الله قسم لات را نمی پرستم و به الله قسم که هیچگاه عزی را نمی پرستم.» زبیر گفت: آنگاه خدیجه گفت: لات را رها کن! عزی را رها کن! (راوی) گوید: لات و عزی بت آنها بودند که آنها را عبادت می کردند، سپس دراز می کشیدند.^{۲۵}

از عایشه نقل است که گفت: اولین چیزی که با آن وحی بر پیامبر ﷺ آغاز گشت، رؤایی صادق در خواب بود. پیامبر ﷺ هر خوابی که می دید، مانند سپیده صبح به وقوع می پیوست، سپس خلوت گزینی در نظرش خوشایند جلوه داده شد. او در غار حرا خلوت می کرد و تحنت می نمود یعنی چند شب مشخص و معینی را عبادت می نمود- قبل از آنکه به میان اهلش باز گردد و برای این کار توشه و زاد بر

^{۲۴}- به روایت صحیح البخاری.

^{۲۵}- روایت از امام احمد (۱۷۹۴۷) و استنادش صحیح است، رجالش، رجال صحیعین است جز همسایه خدیجه که صحابی مجهول است و مجهول بودنش مشکلی ایجاد نمی کند.

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۳۵

گیرد ، سپس به سوی خدیجه باز می‌گشت و برای مانند آن ، توشه بر می‌گرفت ، تا اینکه حق به سوی او آمد^{۲۶} و او در غار حرا بود.

آنگاه فرشته (یعنی جبرئیل) به سوی او آمد و گفت: بخوان! پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: من خواندن بلد نیستم! پیامبر^{۲۷} گفت: مرا گرفت و فشار داد ، تا جاییکه اذیت شدم ، سپس مرا رها کرد و گفت: بخوان! گفتم: من خواندن بلد نیستم ، آنگاه دوباره مرا گرفت و فشار داد ، تا جاییکه اذیت شدم ، سپس مرا رها کرد و گفت: بخوان! گفتم: من خواندن بلد نیستم ، آنگاه مرا گرفت و برای بار سوم فشار داد ، سپس مرا رها کرد و گفت: «(ای محمد! بخوان چیزی را که به تو وحی می‌شود. آن را بیاغاز و) بخوان به نام پروردگار! آن که (همه جهان را) آفریده است. انسان را از خون بسته آفریده است. بخوان! پروردگار تو بزرگوارتر و بخشنده‌تر است.» (علق: ۱ - ۳)

رسول الله^{۲۸} با این حالت بازگشت در حالیکه قلبش می‌لرزید و بر خدیجه دختر خویلد وارد شد و گفت: مرا پوشان! مرا پوشان! آنگاه او را پوشاندند ، تا اینکه ترس و وحشت از او رخت بربست ، جریان را به خدیجه ک گفت و گفت: من از خودم می‌ترسم.

آنگاه خدیجه گفت: نه به الله ، هرگز الله تو را خوار و زبون نمی‌سازد ، زیرا تو صله رحم بجا می‌آوری و سخن راست می‌گویی و بار ناتوانان را به دوش می‌کشی ، (یعنی هرکسی را که از ناحیه فقر یا کثافت عیال یا یتیمی تحت فشار باشد ، بوسیله اتفاق کردن بر آنها ، او را یاری می‌بخشی). و به فقرا کمک می‌کنی (و این بدینگونه است که بدون چشمداشت به آنها مال می‌دهی) و از میهمانان پذیرایی می‌نمایی و در راه حق ، مشکلات را تحمل می‌نمایی. آنگاه خدیجه او را نزد پسر عمومیش ورقه بن نوفل بن اسد بن عبدالعزی برد. او شخصی بود که در جاهلیت مسیحی شده بود ، او به زبان عربی می‌نوشت و انجیل را به زبان عربی درآورد و او پیرمردی سالخورد و نابینا بود. خدیجه به او گفت: ای پسر عموم! از برادر زادهات بشنو که چه می‌گوید. ورقه به پیامبر^{۲۹} فرمود: ای برادرزاده! چه شده؟ آنگاه پیامبر^{۲۷} آنچه را که دیده بود ، برای او تعریف کرد. ورقه به او گفت: این همان ناموسی^{۳۰} است که الله تعالی

۱۰۰- داستان از زنان نموفه.....۳۶

آن را بر موسی نازل کرد. ای کاش، در آن زمان (که می‌آیی) جوانی قوی بودم (تا بتوانم تو را یاری فراوان دهم) کاش زنده می‌بودم آن هنگام که جمعی تو را از شهر بیرون می‌کنند. آنگاه پیامبر ﷺ به او گفت: آیا مرا بیرون می‌کنند؟ گفت: آری. پیامی را که تو آورده‌ای، هیچ پیامبری نیاورده است، مگر اینکه با او دشمنی شده است.
اگر من تا آن زمان زنده بیمانم، با تمام وجود تورا یاری خواهم کرد. سپس دیری نپائید که ورقه فوت کرد و وحی برای مدت زمانی قطع شد.^{۲۸}

۲۲- داستان مسلمان شدن گروهی از زنان بعد از صلح حدیبیه

عروه بن زبیر می‌گوید: من از مروان و مسور بن مخرمه رضی الله عنهم شنیدم که آنها درباره اصحاب رسول الله ﷺ چنین گفته‌اند: هنگامی که پیامبر ﷺ با سهیل بن عمرو صلح نامه نوشت، یکی از شروطی که از ناحیه سهیل بن عمرو به پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم مطرح شد، این بود که هر مردی -لو مسلمان- از قریش فرار کند و پیش پیامبر ﷺ بیاید، پیامبر موظف است که او را به آنها بازگرداند و اجازه دهد که آنها آزادانه در این رابطه اقدام کنند. ولی مسلمانان نه تنها از این شرط خوشحال نشدند که از آن دردمند هم گردیدند. و از آن طرف سهیل هم بر این شرط پافشاری نمود، پیامبر ﷺ هم بر اساس این شرط، با او قرارداد صلح نامه را امضا کرد. و در همان روز ابو جندل را به پدرش سهیل بن عمرو بازگرداند. در طی این مدت هر شخصی که از دست قریش فرار می‌کرد و نزد پیامبر ﷺ می‌آمد، -اگرچه مسلمان هم می‌بود- ایشان آن شخص را به قریش مسترد می‌داشتند. تا اینکه (در آن اثنا) زنان ایمان داری هجرت کنان از مکه بسوی ایشان آمدند، ام کلثوم دختر عقبه بن ابو معیط که در عنفوان جوانی بود، یکی از کسانی بود که در آن روز (به قصد پیوستن به مسلمانان) مکه را ترک گفته و به خدمت پیامبر صلی الله علیه وآلہ

(۲۷) ناموس در لغت: صاحب سر خیر است و در مقابل ناموس، جاسوس قرار دارد و آن صاحب سر شر است و مراد در اینجا، جبرئیل است، بدین علت بدین نام نامگذاری شده که الله تعالی او را به وحی اختصاص داده است.

(۲۸) صحیح البخاری، بدء الوحی ۳، التفسیر (۴۹۵۳) و صحیح مسلم: الایمان (۱۶۰)

۱۰۰- داستان از زنان نموفه ۳۷

وسلم رسید. خانواده اش از این جریان مطلع شدند و به مدینه آمدند و از پیامبر ﷺ خواستند که او را به آنها بازگرداند.

اما پیامبر ﷺ او را به آنها مسترد نداشت ، چون الله تعالیٰ آیات زیر را درباره آنها نازل فرمود: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عِلِّمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تُرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحْلُونَ لَهُنَّ﴾ (متحنه: ۱۰) «ای مؤمنان! هنگامی که زنان مؤمن به سوی شما مهاجرت کردند ، ایشان را بیازمائید - الله از ایمان آنان آگاه تر است (تا شما) - هرگاه ایشان را مؤمن یافتید ، آنان را به سوی کافران برنگردانید. این زنان برای آن مردان ، و آن مردان برای این زنان حلال نیستند».

عروه می گوید: عایشه به من خبر داد که رسول الله ﷺ با این آیه آنها را مورد امتحان قرار می داد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ تا ﴿غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

عروه می گوید: عایشه فرمود: هرکس از آن زنان که به این شرط اقرار می کرد رسول الله ﷺ به او می گفت: «با تو بیعت کردم» این سخنی بود که رسول الله ﷺ بدان تکلم فرمود. و به الله قسم ایشان به هنگام بیعت کردن- به دست هیچ زنی دست ۲۹ نزد و تنها با سخشن با آنها بیعت کرد.

۲۳- داستان مسلمان شدن جماعتی از زنان و بیعت

آنها

راوی می گوید: پیامبر ﷺ فرمودند: «فیما استطعن و اطبقن». یعنی: «(بر سر چیزهایی بیعت کنید) که می توانید آنها را انجام دهید و توانایی و تاب تحمل آنها را دارید.»

۱۰۰- اداستان از زنان نموفه ۳۸

ما گفتیم: الله و رسولش نسبت به جان ما، از ما مهربان تر و دلسوزتر هستند! پس بیا ای پیامبر تا با شما بیعت کنیم. پیامبر ﷺ- فرمودند: «انی لا أصافح النساء، انما قولي لمانه امراة كقولي لإمرأة واحدة».

يعنى: «من با زنان مصاحفه نمي کنم (دست نمي دهم) بلکه سخن من به صد زن ، با سخن من به يك زن هيچ تقواطي ندارد».

عايشه رضي الله عنها مي گويد: فاطمه دختر عتبه بن ربيعه به خدمت پیامبر ﷺ آمد تا با ييشان بیعت نماید. پیامبر مواردي را که در آيه زير عنوان شده، بر او شرط بیعت کرد: ﴿أَن لَا يُشْرِكُنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ﴾ (ممتحنه: ۱۲). يعني: «چيزی را شريك الله نسازند و دزدی نکنند و مرتكب زنا نشوند».

آن زن از فرط شرم و حیا دستش را روی سرش قرار داد و رسول الله ﷺ از این کار او به شگفت آمد. آنگاه عايشه گفت: آرام باش اي زن ، به الله سوگند که ما بر سر این بیعت نکرده ايم. گفت: این هم خوب است. پس پیامبر ﷺ بر سر مفاد اين آيه ۳. با او بیعت کرد.

۲۴- ای پیامبر؛ گناه بزرگی را مرتكب شدم، سنكسارم کن...

از ابونجید عمران بن حصین خزاعی رضی الله عنہما روایت است که: زنی از جهینه که از زنا حامله گشته بود ، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و گفت: يا رسول الله صلی الله علیه وسلم جرمی را مرتكب شدم حکم آن را بر من جاری کن. پیامبر صلی الله علیه وسلم ولی او را خواسته فرمود تا به او نیکی کند ، و چون وی حملش را وضع نماید ، او را به حضورشان بیاورد. آن شخص هم این کار را نمود پیامبر صلی الله علیه وسلم دستور دادند تا لباسهایش را محکم بستند و باز امر نمودند که رجم شود و سپس بر وی نماز گزارند.

عمر رضی الله عنه گفت: يا رسول الله صلی الله علیه وسلم بر زنی که زنا کرد نماز می گزاری؟ رسول الله ﷺ فرمود: همانا این زن توبه ای کرده که اگر میان هفتاد نفر

۱۰۰- اداستان از زفاف نمونه..... ۳۹

از مردم مدینه قسمت کرده شود برای همه گنجایش دارد. آیا بهتر از این یافته‌ای که جانش را در راه الله فدا کرد؟

شرح: این حدیث دال بر این می باشد که رجم به امر و در حضور پیامبر صلی الله علیه وسلم صورت پذیرفت بدون اینکه رسول الله ﷺ شخصاً بدان تعزیض نمایند. امام شافعی و موافقین وی بر این استدلال اند که در وقت رجم حضور امام ضروری نبوده و شهودی که شهادت داده اند هم ضرور نیست که حتماً در رجم حاضر باشند.

اما امام ابو حنیفه و امام احمد بر این عقیده اند که امام خودش حاضر می شود و به رجم ابتداء می نماید. البته هرگاه محاکومیت به اقرار خود شخص ثابت گردد. در نسائی آمده که شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم در رجم (غامدیه) حاضر شده و به رجم شروع نمودند، ولذا حضور شهود نیز لازم بوده بر اینکه باید آنان شروع و ابتداء بر رجم کنند.

و از این حدیث نیز ثابت می گردد که بر کسی که رجم می گردد، باید امام با اشخاص فاضل و عالم نماز گزارند به گونه ای که بر دیگر مردم نماز گزاده می شود.^{۳۱}

۲۵- زنی که در کنار قبری می گریست...

از انس رضی الله عنہ روایت است که گفت:

پیامبر صلی الله علیه وسلم از کنار زنی گذشتند که در برابر قبری می گریست، فرمودند: ای زن از الله بترس و صبر کن، آن زن گفت: از من دور شو، زیرا تو به مصیبتم گرفتار نشده ای. پیامبر صلی الله علیه وسلم را نشناخت. به او گفته شد که این شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم است. وی به آستانه خانه رسول الله ﷺ آمده و در بانان در کنار آن نیافت و گفت: بیخشید شما را نشناختم. رسول الله ﷺ فرمود: صبر در برابر مصیبت بهتر است.^{۳۲}

و در روایتی در مسلم آمده که آن زن بر طفلش می گریست.^{۳۳}

^{۳۱}- صحیح مسلم.

^{۳۲}- به روایت صحیح مسلم.

۴۰ ۱۰۰ داستان از زنان نموفه

۲۶- آیا نمی خواهی زنی از اهل بیهشت را بشناسی؟

از عطاء بن ابی ریاح رحمة الله عليه روایت است که:

ابن عباس رضی الله عنہما بمن گفت: آیا به تو زنی را از اهل بیهشت نشان بدhem؟
گفت: بلی! گفت: این زن سیاه به حضور پیامبر صلی الله علیه وسلم آمده و
گفت: من به مرض صرع گرفتار می شوم و بعضی از بدنم ظاهر می شود و برای من
دعا کن.

رسول الله ﷺ فرمود: اگر بخواهی صبر کنی ، برایت در عوض آن بیهشت است و
اگر می خواهی از الله بخواهم که ترا تدرست نماید. آن زن گفت: صبر می کنم. و
گفت: بعضی بدنم ظاهر می شود از الله بخواه که بدنم ظاهر نشود. رسول الله صلی
الله علیه وسلم برایش دعا کرد.^{۳۳}

۲۷- زنی که مورد تعذیب الله تعالی بخاطر سگی قرار گرفت

رسول الله ﷺ فرمود: در اثنایی که مردی در راهی می رفت سخت تشنه شد ، و
چاهی را دید در آن فرو شد و آب آشامید ، و بعد از آن بیرون شد ، ناگهان سگی را
دید که از شدت تشنگی زبان از کامش برآمده بود ، از تشنگی خاک را می خورد. با
خود گفت: این سگ هم مثل من تشنه شده ، پس به چاه درآمده موزه خود را آب
کرده آنرا بدهن خود گرفت ، از چاه بالا شد و سگ را سیراب کرد ، الله مزد این عمل
را داد و او را آمرزید. گفتند: یا رسول الله آیا در کمک کردن به چارپایان پاداش داده
می شود؟

فرمود: در هر جگر تازه ای پاداش است.
و در روایتی از بخاری آمده که الله مزدش را داد ، او را به بیهشت داخل نمود.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

و در روایتی از بخاری و مسلم آمده در اثنایی که سگی به دور چاهی می‌گشت که از تشنگی در حال هلاکت بود، زنی از زناکاران بنی اسرائیل وی را دیده موزه اش را کشید و به آن سیرابش کرد، گناهان وی آمرزیده شد.^{۳۴}

۲۸- زنی که پیامبر ﷺ جنازه غائبانه برای او خواند

از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که:

زنی سیاه، یا جوانی بود که مسجد را نظافت می‌کرد. رسول الله ﷺ آن زن یا آن جوان را نیافت. از احوال او پرسید، گفتند مرده است. فرمود: چرا مرا آگاه نکردید، گویی آنها کار آن زن یا جوان را کوچک شمردند. فرمودند: قبرش را به من نشان بدھید. قبر او را برایش نشان دادند، رسول الله ﷺ بر آن نماز گزارد و فرمود: این قبرها بر صاحبانش پر از ظلمت است و الله به برکت نماز خواندن من آنرا برای شان روشن می‌سازد.^{۳۵}

۲۹- محبوبترین همسر رسول الله ﷺ

از عایشه رضی الله عنها روایت شده که گفت:

به اندازه خدیجه رضی الله عنها بر هیچ زنی از زنان پیامبر ﷺ رشک نبردم، در حالیکه هرگز او را ندیدم، لیکن رسول الله ﷺ بسیار از وی یاد می‌نمود، و بسا می‌شد که گوسفندی را کشته و اعضای آنرا قطعه قطعه نموده، به دوستان خدیجه می‌فرستادند و من چه بسا برای شان می‌گفتتم: گویی جز خدیجه هیچ زنی وجود نداشته است، و می‌فرمود: همانا او چنین بود و چنان بود و من از او اولاد داشتم. در روایتی آمده که رسول الله ﷺ گوسفند را کشته و از آن برای دوستان خدیجه رضی الله عنها می‌فرستاد.

و در روایتی آمده که گفت: هاله بنت خویلد خواهر خدیجه از رسول الله صلی الله علیه وسلم اجازه دخول خواست. رسول الله ﷺ از اجازه خواستن او بیاد اجازت

۳۴- متفق عليه.

۳۵- متفق عليه.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

خواستن خدیجه رضی الله عنها افتاد. چون صدایش نغمه‌ء صدای خدیجه رضی الله عنها را داشت و نهایت شاد شده و فرمود: ای الله هاله بنت خوبید!
در کتاب جمع الصحیحین حمیدی آمده که پیامبر ﷺ با آمدن او غمگین شد.

۳۰- الله بندگانش را نسبت به این مادر بسیار دوست

می‌دارد!

عمر بن الخطاب رضی الله عنه روایت می‌کند که:
رسول الله صلی الله علیه وسلم برده‌گانی را آوردند، زنی از برده‌ها این طرف و آن طرف می‌دوید و ناگهان پسری را در میان کودکان پیدا نموده او را گرفت و به شکم خود چسباند، و او را شیر داد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: آیا گمان می‌کنید که این زن پسرش را به آتش افگند؟
گفتیم: نه به الله سوگند!

فرمود: الله به بندگانش بیش از آنچه این مادر به پسرش مهربانی دارد، مهربان است.

۳۱- ای پیامبر، این را با دستان خود باfmt، آنرا پوش...

از سهل بن سعد رضی الله عنه روایت شده که:
زنی جامه ای باfte را خدمت رسول الله ﷺ آورده و گفت: آن را بdest خود باfmt تا شما را به آن پوشانم. پیامبر صلی الله علیه وسلم آن را گرفت در حالیکه به آن نیازمند بود و نزد ما تشریف آورد، در حالیکه آن پارچه را برای خود شلوار ساخته بود. فلانی گفت: او را بمن پوشان که چقدر زیباست!

فرمود: خوب، و پیامبر صلی الله علیه وسلم در مجلس نشست و سپس بازگشته و آن را پیچیده و به آن مرد فرستاد. مردم به او گفتند: کار خوبی نکردی، پیامبر صلی

۳۶- ریاض الصالحین.

۳۷- متفق عليه.

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه.....۴۳

الله علیه وسلم در حالیکه نیازمند آن بود، پوشیدش، باز تو آن را از وی طلب نمودی و دانستی که وی هیچ سؤال کننده را رد نمی کند. آنسخن گفت: به الله سوگند من آنرا نطلبیدم تا آن را بپوشم، ولی آن را طلب کردم تا کفن من باشد.
سهل گفت: و آن پارچه کفن وی گردید.^{۳۸}

۳۲- ای پیامبر، من همباغ دارم، آیا جائز است که...

از اسماء رضی الله عنها روایت است که:
زنی گفت: یا رسول الله ﷺ مرا زن شوهری است (همباغ = هوو) پس آیا بر من گناه است که خود را از شوهرم به غیر از آنچه که بمن می دهد، سیر بنمایانم؟
پیامبر ﷺ فرمود: آنکه خود را به چیزی که داده نشده سیر بنمایاند مانند کسیست
که دو لباس زور (ریا و دروغ) پوشیده است.^{۳۹}

۳۳- ای عائشه، حتی یک درهم را در خانه باقی نکذار!

دو کیسه پر از درهم به عایشه تقدیم شد. بیش از صد هزار درهم در آنها بود، تا هنگام شام همه آنها را میان فقرا و مساکین تقسیم کرد، حتی یک درهم نیز باقی نماند. خود عایشه روزه بود، موقع افطار به کیز گفت: چیزی برای افطار داری بیار، یک عدد نان و اندکی رونگ زیتون آورده شد. کیز گفت: چقدر خوب می بود اگر یک درهم گوشت می گرفتی و روزه را با گوشت افطار می کردیم. عایشه فرمود: اکنون گفتن سودی ندارد، اگر به موقع می گفتی گوشت می خریدم.^(۴۰)

اینگونه هدایا از جانب معاویه و عبدالله بن زبیر به عایشه تقدیم می شد، زیرا در آن روزگار فتوحات به کثرت انجام می گرفت. طلا و نقره مانند غله در خانه ها انبار شده بودند، با وجود چنین وضعیت مطلوب اقتصادی، عایشه زندگی خود را در

^{۳۸}- صحیح البخاری.

^{۳۹}- متفق علیه.

(۴۰)- تذکره.

۱۰۰- داستان از زنان نمونه.....۴۴

نهایت سادگی می‌گذراند، حتی برای افطار، کنیز او متذکر می‌شد. یکصد هزار درهم را تقسیم کرد ولی به فکر این نبود که روزه هستم و برای افطار، نیم کیلو گوشت بخرم.

امروزه چنین صحنه‌هایی از ما دور هستند و ما از آن‌ها چنان فاصله گرفته‌ایم که حتی در صحت چنین صحنه‌هایی تردید داریم. اما زندگی مسلمانان صدر اول و زندگی صحابه چنان ساده بود، که چنین رویدادهایی به کثرت در آن زمان دیده می‌شد و به هیچ عنوان شگفت‌آور نبود. شبیه این صحنه، صحنه‌های زیادی در زندگی عایشه وجود دارد.

روزی عایشه روزه گرفته بود، به جز یک عدد نان در خانه چیزی دیگر نبود. گدایی آمد و سؤال کرد، عایشه به خادمه فرمود: تا همان یک نان را به گدا بدده. خادمه گفت: برای افطار در خانه به جز همین یک عدد نان چیزی دیگر وجود ندارد. ام المؤمنین فرمود: اشکالی ندارد، نان را به او بده خادمه نان را به گدا داد.^(۴۱) روزی ماری را کشت. شب در خواب دید که کسی به او می‌گوید: تو یک مسلمان را کشتبی. عایشه فرمود: اگر او مسلمان می‌بود در خانه ازوج پیامبر صلی اللہ علیه وسلم نمی‌آمد. آن شخص گفت: آیا در حالت حجاب آمده بود؟ فوراً چشم‌ها باز شدند، از خواب بیدار شد، مبلغ دوازده هزار درهم که معادل خون بیهای یک انسان است، صدقه کرد. عروة می‌گوید: روزی دیدم که ام المؤمنین هفتاد هزار درهم صدقه کرد و در همان روز دیدم، که جامه خود را دارد پیوند می‌زند.^(۴۲)

۳۴- داستان جالبی از عائشہ و عبدالله بن زبیر

عبدالله بن زبیر خواهرزاده عایشه است. عایشه او را فوق العاده دوست داشت و او را پیورش کرد. عبدالله بن زبیر از این عادت مبارکه عایشه که هرچه گیرش می‌آمد، آن را صدقه می‌کرد و خود در رنج و محرومیت به سر می‌برد، قدری ناراحت بود. روزی با خود می‌اندیشید که خاله جان را از این عمل باید منع کنم. عایشه از این

(۴۱)- موطا.

(۴۲)- طبقات.

۱۰۰ اداستان از زنان نمونه.....۴۵

تصمیم او مطلع شد ، بسیار ناراحت شد و سوگند یاد کرد که دیگر با وی سخن نگویید. ناراحتی خاله برای عبداللہ بن زییر بسیار ناراحت کننده شد ، متousel به مردم شد تا خاله را وادار به سخن با وی کنند ، اما خاله جان همواره عذر سوگند را بهانه می آورد. آخر وقتی عبداللہ بسیار ناراحت شد دو نفر از خویشاوندان رسول اکرم را جهت سفارش با خود نزد عایشه برد ، آن دو پس از کسب اجازه وارد خانه عایشه شدند. عبداللہ نیز در حالت پنهانی همراه با آن دو نفر وارد خانه خاله جان شد. در حالی که عایشه در پشت پرده قرار داشت ، آن دو نفر در طرف دیگر پرده ، گفتگو را آغاز کردند.

در حالی که گفتگو جریان داشت ، عبداللہ با سرعت تمام به آن سوی پرده رفت و خود را نزد خاله جان رسانید و بسیار گریه کرد و معذرت خواست. در ضمن آن دو نیز سفارش را ادامه دادند و راهنمایی های پیامبر ﷺ را در مورد ترک گفتگو با مسلمانان یادآور شدند و احادیث مربوطه را برای عایشه تلاوت می کردند. بالاخره عایشه خواهرزاده اش عبداللہ بن زییر را مورد عفو قرار داد و گفتگو را با وی شروع کرد و برای کفاره سوگندش همواره غلام آزاد می کرد. می گویند: در همین ارتباط چهل غلام آزاد کرد ، هرگاه به یادش می آمد که در سوگند حانت شده است ، به حدی گریه می کرد که روسربی مبارکش خیس می شد.^(۴۳)

ما صبح و شام چندین بار سوگند یاد کرده و حرمت آن را رعایت نمی کنیم ، خودمان در این زمینه باید فکر کنیم تا کی دیگران نزد ما نشسته اند که اشتباهات را ماتذکر بدھند. کسانی که عظمت و حرمت نام الله را در دل دارند اگر سوگند بخورند ، حرمت آن را در حد توان خود رعایت می کنند. آنان می دانند که در صورت رعایت نکردن عهد و حرمت نام الله چه بر سر آنان می گذرد. به همین خاطر هرگاه نقض سوگند به یاد عایشه می آمد ، به کثرت گریه می کرد.

۳۵- ده ویژگی در من وجود دارد که سایر همسران پیامبر ﷺ آن ویژگی‌ها را ندارند (ام المؤمنین عائشه)

محبت و دوستی رسول الله ﷺ با عایشه برای همگان آشکار است ، وقتی از رسول اکرم ﷺ سؤال شد به چه کسی بیشتر محبت دارید؟ فرمودند: با عایشه. در عین حال عایشه در مسائل فقهی و تقسیری به حدی وارد بود که بزرگان و اکابر صحابه برای دریافت پاسخ مسائل و احکام شرعی به ایشان مراجعه می‌کردند. بشارت همراهی عایشه با رسول اکرم ﷺ در بهشت نیز به او داده شده است. وقتی منافقین او را متهم کردند، در مورد برائت و پاکی او چند رکوع در قرآن نازل شد. خود عایشه می‌فرمود: ده ویژگی در من وجود دارد که سایر همسران پیامبر ﷺ آن ویژگی‌ها را ندارند. ابن سعد: این ویژگی‌ها را به تفصیل نقل کرده است: عادت صدقه کردن و خیرات دادن ایشان در داستان‌های گذشته نقل گردید. با این همه خصلت‌های زیبا ، ترس و خوف الله به حدی در ایشان حاکم بود که اکثر اوقات می‌گفت: ای کاش! درختی می‌بودم ، تسبیح می‌گفتم و جوابگویی قیامت را در پیش نمی‌داشتم! ای کاش! سنگی می‌بودم و ای کاش! کلوخی می‌بودم. کاش! از مادر متولد نشده بودم ، کاش! برگ درختی می‌بودم ، کاش! گیاهی می‌بودم^{۴۴}. این صحنه خوف الله در بخش دوم نیز بیان شده است ، خوف الله و دوری از گناهان نصیب این بزرگواران بوده است.

۳۶- در صدقه دادن مسابقه می‌زندند...

زینب بسیار عبادت‌گذار بود ، همواره روزه می‌گرفت و به عبادت نفلی می‌پرداخت. با انجام کارهای دستی درآمد خوبی به دست می‌آورد و همه را صدقه می‌کرد. همسران رسول الله ﷺ موقع وفات رسول الله ﷺ سؤال کردند: یا رسول الله! بعد از شما کدام یکی از ما زودتر به دیدار شما خواهد آمد؟ رسول الله ﷺ فرمودند: او که دست‌هایش درازتر است. همسران رسول الله ﷺ بلا فاصله شروع به اندازه‌گیری دست‌های خود کردند. بعداً معلوم شد که منظور پیامبر ﷺ از درازی دست‌ها کثرت

۱۰۰ اداستان از زنان نمونه ۴۷

سخاوت بوده است. طبق پیشگویی رسول الله ﷺ، زینب قبل از سایر همسران رسول الله ﷺ وفات کردند. عمر وقتی می خواست ، از بیت المال به ازواج مطهرات حقوق و مستمری بدهد مبلغ دوازده هزار درهم سهم زینب بود. وقتی این مبلغ به ایشان داده شد فکر می کرد این مبلغ به طور مشترک متعلق به تمام همسران رسول الله است. گفت: برای تقسیم کردن دیگران شایسته هستند. قاصد گفت: این مبلغ از آن شماست و حقوق تمام سال است. با تعجب و شگفتی فرمود: سبحان الله! و بلاfacسله نقاب بر چهره انداخت تا آن دراهم را نبینند. سپس فرمود: آنها را در گوشه خانه بگذارید و چادری روی آنها بیندازید. برزه که راوی این داستان است می گوید: به من امر کرد تا آنها را به فقرا ، مساکین و خویشاوندان بدهم ، مقدار اندکی که زیر چادر مانده بود تقاضا کرد که آنها را به من بدهند و ایشان آنها را به من داد. و پس از شمردن معلوم شد که ۸۴ درهم بود ، بعد زینب دستها را بلند کرد و دعا فرمود: پروردگار! این مال را سال آینده به من مده ، زیرا مال ، همواره باعث فتنه است. سال بعد ، قبل از این که حقوق سالیانه اش پرداخت گردد ، رحلت کرد.

عمر وقتی مطلع شد که ایشان دوازده هزار درهم را صدقه کرد ، مبلغ یک هزار درهم دیگر برای ایشان فرستاد تا برای مصارف شخصی ، آنها را هزینه کند. این یک هزار درهم نیز در همان لحظه که به دستش رسیده بود ، همه را صدقه کرد. با وجود کثرت فتوحات و فراوانی مال و ثروت ، موقع وفات ، جز خانه معمولی که در آن زندگی می کرد ، هیچ چیز دیگری را در ترکه نگذاشت. به دلیل کثرت خیرات و صدقه به مأوى المساكين و ام المساكين یعنی جای پناه انسان های مستمند و بی نوا^{۴۵} شهرت پیدا کرد.

۳۷- اینکو نه پیامبر شان را دوست داشتند...

یکی از زنان حکایت می کند: نزد زینب بودیم و داشتیم پارچه ها را رنگ می کردیم ، رسول الله ﷺ وارد منزل شدند وقتی ما را دیدند که مشغول رنگ لباس ها هستیم بلاfacسله برگشتند. زینب گمان برد که رسول اکرم ﷺ ممکن است به خاطر

۱۰۰ داستان از زنان نمونه ۴۸

رنگ کردن لباس‌ها ناراحت شده و از آمدن به خانه خودداری کرده‌اند ، بلا فاصله تمام لباس‌های رنگ شده را آب کشیدند. سپس وقتی رسول الله ﷺ به خانه تشریف آورده‌ند و آن صحنه رنگ کردن لباس‌ها را مشاهده نکردند وارد خانه شدند.^{۴۶}

محبته که زنان نسبت به مال و اموال دارند ، بر همگان روشن است. همچنین خانم‌ها به رنگ و پارچه‌های رنگین نیز علاقه وافر دارند. ازواج مطهرات نیز خانم بودند ولی با جمع کردن مال به طور کلی ناآشنا بودند و با کمترین احساس ناراحتی از جانب رسول الله ﷺ تمام لباس‌های رنگ شده را آب کشیدند تا رنگ از بین برود و موجبات خشنودی رسول الله ﷺ فراهم گردد.

۳۸- زن چنین سوالی می‌کند که همه را به حیرت می‌اندازد (هر زنی که در قلبش شبهه‌ی وجود دارد، این داستان را از عمق قلب بخواند)

اسماء بنت یزید انصاری در محضر پیامبر ﷺ آمد و عرض کرد: یا رسول الله! پدر و مادرم فدای تو شوند. من به عنوان نماینده از طرف زنان و خانم‌های مسلمان به حضور شما شرفیاب شدم ، مطمئناً الله شما را به عنوان رسول و نبی ﷺ برای آقایان و خانم‌ها مبعوث فرمودند ، ما خانم‌ها به شما ایمان آورده‌ایم. اما می‌دانید که ما خانم‌ها بیشتر در خانه‌ها محصور و در ستر و حجاب هستیم ، آقایان به وسیله ما خانم‌ها شهوت و غرایز جنسی خود را تسکین می‌کنند. فرزندان مردان را مازنان در شکم خود حمل می‌کنیم. با وجود این ، مردان در اجتماع جمیع‌ها شرکت می‌کنند ، نمازها را با جماعت می‌خوانند ، از بیماران عیادت به عمل می‌آورند. در نمازهای میت و جنازه شرکت می‌کنند ، چندین بار به سفر حج و عمره مشرف می‌شوند و گذشته از همه این‌ها در جهاد شریک هستند. هرگاه آقایان به سفر حج ، عمره یا جهاد می‌روند ، ما خانم‌ها از مال و اولاد آنان حفاظت و نگهداری می‌کنیم ، لباس‌های آنان را می‌دوزیم و آماده می‌کنیم و فرزندان آنان را پرورش می‌دهیم. آیا ما ، در ثواب با مردان شریک

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۴۹

هستیم یا خیر؟ رسول اکرم ﷺ با شنیدن این سخن به طرف صحابه اش متوجه شدند و فرمودند: آیا سؤال کننده‌ای در باره امور دین ، بهتر از این خانم شما سراغ داردید؟ صحابه اش عرض کردند: يا رسول الله! ما هرگز گمان نبردیم که زنی بتواند با این خوبی چنین سؤال‌هایی را مطرح کند. سپس رسول الله ﷺ به طرف اسماء متوجه شدند و فرمودند: «ای اسماء! با دقت گوش کن و بدان و به خانم‌هایی که شما از طرف آنان آمدیده‌ای ، بگو: برخورد و رفتار نیک خانم‌ها با شوهران و عمل کردن مطابق با میل و رغبت آنان (البته بر کارهای جایز) به اندازه تمام این کارها اجر و ثواب دارد». اسماء از شنیدن این پاسخ فوق العاده خوشحال شد و برگشت.^{۴۷}

رفتاری نیک خانم‌ها با شوهران و اطاعت و فرمانبرداری از آنان ، خصلت زیبا و پسندیده‌ای است ، اما متأسفانه خانم‌ها از این چیز ، بی‌خبرند. روزی از رسول اکرم ﷺ سؤال شد: مردم عجم ، پادشاهان و سرداران خود را سجده می‌کنند و شما این شایستگی را دارید که ما شما را سجده کنیم. رسول اکرم ﷺ از سجده منع کردند و فرمودند: «اگر من سجده برای غیر الله را جایز قرار می‌دادم ، آنگاه به خانم‌ها امر می‌کردم تا شوهران خود را سجده کنند». سپس رسول اکرم ﷺ سوگند یاد کردند و فرمودند: «زن ، حق الله را نمی‌تواند ادا کند تا زمانی که حق شوهر را ادا نکرده است».

در روایتی آمده است که شتری آمد و رسول الله ﷺ را سجده کرد. صحابه اش عرض کردند: يا رسول الله! وقتی این حیوان شما را سجده می‌کند بر ما بیشتر لازم است که شما را سجده کنیم. رسول الله ﷺ منع کردند و فرمودند: «اگر زن در حالی بمیرد که شوهر از او راضی و خشنود است ، آن زن به بهشت خواهد رفت». در روایتی دیگر آمده است: «اگر زن از شوهرش ناراضی شود و شب را به دور و جدا از شوهر بخوابد ، فرشتگان بر آن زن نفرین می‌فرستند».

در حدیثی آمده است: «نمایز دو کس برای قبول شدن به سوی آسمان‌ها هرگز برد نمی‌شود. یکی نماز غلامی که از آقای خود فرار کرده باشد. دوم نماز زنی که از شوهرش اطاعت نکند».

۳۹- زنی که حماسه آفرید...

ام عماره از زنان انصار مدينه است ، در روزهای آغازین دعوت اسلامی به آغوش اسلام درآمد و در بیعت عقبه شریک بود ، عقبه به معنی دره است. رسول اکرم ﷺ نخست به صورت مخفی مردم را به اسلام دعوت می کردند ، زیرا کفار و مشرکین کسانی را که مسلمان می شدند به شدت مورد اذیت و آزار قرار می دادند. عده ای از مردم مدينه ، برای حج و زیارت به مکه مکرمه آمده بودند ، در یکی از دره های منا مخفیانه مشرف به اسلام شدند. بار سوم کسانی که از مدينه آمده بودند ، ام عماره با آنان همراه بود. بعد از هجرت مسلمانان به مدينه ، درگیری ها میان مسلمانان و کفار مکه شروع شد ، ام عماره در اکثر این جنگ ها شریک بود. علی الخصوص در جنگ های احد ، حدیبیه ، خیر ، عمرة القضا ، یمامه و حنین ، حماسه ها آفرید. جریان جنگ احد را خودش چنین بیان می کند: مشک را مملو از آب نموده به سوی احد حرکت کردم ، تا بینم مسلمانان در چه شرایطی به سر می بردند و اگر تشنه و مجروحی را بینم او را باری و سیراب کرده باشم.

ام عماره در زمان جنگ احد ۴۳ سال داشت ، شوهر و دو پسرش نیز شریک جنگ بودند؛ در آغاز ، مسلمانان پیشروی کردند اما اندکی بعد که کفار غالب آمدند ، وی می گوید: نزد رسول الله ﷺ رسیدم و هر کس از کفار که می خواست به طرف رسول الله ﷺ حرکت کند ، جلوش را می گرفتم. در آغاز جنگ او سپری که بتواند جلو حمله کفار را بگیرد ، همراه نداشت ، بعد به دستش افتاد. تکه پارچه ای بر کمر خود بسته بود هرگاه مجروحی را می دید ، پارچه ای سوخته و زخم او را از خاکستر پر می کرد. خودش نیز چند زخم در بدن داشت ، حدود ۱۲ زخم در بدن او بود که یکی از آن ها بسیار شدید بود.

ام سعید می گوید: من در شانه او زخم شدیدی را دیدم ، از او برسیدم: چه طور مورد اصابت قرار گرفتی؟ او گفت: در جنگ احد وقتی مسلمانان در عالم پریشانی به این سو و آن سو می دویشدند ، «ابن قمئه» که از لشکر کفار بود صدا کرد که مُحَمَّد کجاست؟ و داشت به طرف جلو حرکت می کرد و همواره صدا می کرد ، بگویید: مُحَمَّد کجا است؟ و به کدام طرف است او را به من نشان دهید اگر امروز مُحَمَّد زنده بماند؟ آنگاه راه نجاتی برای ما وجود ندارد. مصعب بن عمیر همراه با تنی چند از مسلمانان

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۵۱

در جلو او (ابن قمئه) قرار گرفتند و من نیز از جمله آنان بودم. او به من حمله کرد و من از ناحیه شانه مجروح شدم ، من نیز بر او ، یورش بردم. اما او دو زره پوشیده بود ، زره او جلوی شدت حمله مرا می‌گرفت. این زخم چنان شدید بود که در تمام سال مداوا کردم ولی هنوز ببهود نیافته است.

در هیمن ایام رسول الله ﷺ در باره جنگ حمراءالاسد اعلام بسیج کردند. ام عماره آمادگی خود را اعلام کرد، ولی به دلیل این که زخم قبلی هنوز ببهود نیافته بود نتوانست در جنگ شرکت کند. رسول الله ﷺ وقتی از جنگ حمراءالاسد برگشتند، نخست به دیدن و احوال پرسی ام عماره رفتند. وقتی از صحت و سلامت او مطلع شدند ، فوق العاده خوشحال شدند.

علاوه بر این زخم ، در جنگ احد زخم‌های دیگری نیز بر او وارد شده بود. ام عماره می‌گوید: دلیل زخمی شدن ما مسلمانان در جنگ احد ، این بود که لشکر دشمن ، سوار اسب بودند و ما پیاده بودیم. اگر آنان نیز مثل ما پیاده می‌بودند ، تلفات و زخم‌های چنان شدید نمی‌بود و برای کفار روشن می‌شد که شدت و حدت یورش ما چقدر است؟ هرگاه سواری بر من حمله می‌آورد به وسیله سپر جلوی حمله او را می‌گرفتم و هرگاه آن سوار از حمله بر من منصرف می‌شد و به طرفی دیگر رخ می‌کرد دست و پاهای اسب او مورد اصابت حمله من قرار می‌گرفت و قطع می‌شد. در نتیجه ، سوار و اسبش هر دو بر زمین می‌افتدند. رسول اکرم ﷺ پسر مرا صدا کردن و به یاری من فرستادند ، من و پسرم باهم او را از پا درمی‌آوردیم.

پسرش عبدالله بن زید می‌گوید: بازوی من زخمی شد و خون‌ریزی کرد و خونش قطع نگردید ، زخم را محکم بسته جلو خون‌ریزی را گرفتم. مادرم آمد و پارچه ای را که همراه داشت بیرون آورد ، زخم را محکم بست و فرمود: حالا برو با کفار بجنگ. رسول اکرم ﷺ این صحنه را مشاهده نمودند و فرمودند: ای ام عماره! این همت و مردانگی را که تو داری دیگر چه کسی دارد؟

رسول الله ﷺ برای عبدالله و خانواده‌اش بارها دعای خیر فرمودند و مورد ستایش قرار دادند. ام عماره می‌گوید: در همین لحظه سربازی از لشکریان کفار از جلوی ما رد شد. رسول الله ﷺ فرمودند: ای ام عماره! همین سرباز بود که پسرت را مجروح کرد. بلافاصله به جلو رفتم و ساق پایش را مورد اصابت شمشیر قرار دادم و زخمی

۱۰۰ اداستان از زفان نموفه.....۵۲

کردم و او در همانجا به زمین افتاد. رسول اکرم ﷺ در حالی که تبسم می‌کردند، فرمودند: انتقام پسرت را گرفتی. سپس به جلو رفتیم و کارش را تمام کردیم. رسول اکرم ﷺ وقتی برای ما دعای خیر کردند، عرض کردم: يا رسول الله! دعا کنید تا الله رفاقت و محبت شما را در بهشت نیز نصیب ما کنند. وقتی رسول الله ﷺ این دعا را کردند، ام عماره گفت: اکنون هیچ نگران نیستم که در دنیا بر من چه گذشته و می‌گذرد. علاوه بر احد، در چندین جنگ دیگر، شرکت و رشادت و حماسه آفرینی‌های ام عماره به ثبت رسیده است. بعد از وفات رسول الله ﷺ وقتی فتنه ارتداد، شدت یافت و جنگ شدیدی در یمامه درگرفت، ام عماره نیز شرکت کرد و یک دستش در این جنگ قطع شد و یارده زخم به بدنش وارد آمد، و در حالی که زخمی بود وارد مدینه شد.^{۴۸}

آری، زنی که در زمان جنگ احد ۴۳ ساله بود، چنین حماسه می‌آفرید، در دوران جنگ یمامه ۵۲ سال سن داشت در سن و سال پیری و کهولت، شرکت در جنگ‌ها و حماسه آفریدن، الحق و الانصاف، که کرامت است.

۴۰- دستان شوهرش را گرفته و به بهشت می‌روند...

ام حکیم بنت حارث، همسر عکرمه فرزند ابوجهل بود و در جنگ احد از طرف کفار نیز شرکت داشت. در جریان فتح مکه مسلمان شد، به شوهرش بسیار محبت می‌کرد، ولی شوهرش به خاطر حمایت از پدر خود ابوجهل مشرف به اسلام نشد و بعد از فتح مکه به یمن فرار کرد. ام حکیم از رسول الله ﷺ برای شوهرش عکرمه، تقاضای تأمین کرد و خود به یمن رفت و با مشکل تمام، شوهرش را آماده کرد تا به مدینه منوره برگردد. ام حکیمل به شوهرش گفت: تنها راه نجات از شمشیر محمد صلی اللہ علیہ وسلم دامان او است، بهتر است با من بیایی. عکرمه به مدینه برگشت و مسلمان شد و هردو شوهر و همسر، زندگی راحت و آرامی را آغاز نمودند.

در دوران خلافت ابوبکر، جنگ با رومی‌ها آغاز شد. عکرمه و همسرش ام حکیم هردو شریک این جنگ بودند و عکرمه در همین جنگ شهید شد. ام حکیم بعد از درگذشت شوهرش با خالد بن سعید ازدواج کرد، خالد بن سعید در جریان همین

۱۰۰- اذستان از زنان نموفه.....۵۳

سفر در محلی به نام «مرج الصفر» قصد نکاح و رفتن به خانه خود کرد. همسرش گفت: هنوز لشکر دشمن در اوج قدرت و کثیر است، نخست ضروری است که اقتدار او شکسته شود. شوهر گفت: من مطمئنم که در این جنگ شهید می‌شوم. ام حکیم سکوت اختیار کرد و در همانجا در داخل یک خیمه مراسم نکاح انجام گرفت.

صبح بعد، مراسم دعوت ولیمه به پایان نرسیده بود که جنگ با رومی‌ها درگرفت و خالد بن سعید به شهادت رسید. ام حکیم خیمه‌ای را که در آن شب گذرانده بود بر کند و کالاهای خود را بست و با استفاده از چوب خیمه برای مقابله با دشمن بلند شد و هفت تن را به تنها یی به هلاکت رسانید.^{۴۹}

امروزه خانم‌ها به جای خود، مردان نیز در چنین شرایطی آماده ازدواج نمی‌شوند. فرضًا اگر ازدواج کنند بازهم به خاطر چنین شهادت و مرگ ناگهانی، معلوم نیست که تا چند روز گریه و زاری کنند در سوگ و ماتم بنشینند. این بندۀ پاک سرشت الله ، با این که زنی بود به جهادش ادامه داد و هفت تن را نیز به هلاکت رسانید.

۴۱- زنی که با خونش اسلام را آبیاری ساخت...

سمیه بنت خیاط، مادر عمار بود، سمیه نیز مانند پسرش عمار و شوهرش یاسر، انواع و اقسام رنج و زحمت را به خاطر اسلام متحمل می‌شد. ولی در محبت اسلام و قرآن که در ژرفای قلب او جا پیدا کرده بود، کوچکترین خللی بوجود نیامد. در سخت‌ترین شرایط و در فصل گرما روی سنگ ریزه‌های داغ در حالی که لباس آهینیں بر تن او کرده بودند خوابانده شد، تا گرمی آفتاب در اثر لباس آهینیں دو چندان شود. رسول اکرم ﷺ روزی او را در همین حالت دیدند تلقین صبر فرمودند و عده بهشت به او دادند. روزی سمیه ایستاده بود که ابوجهل از کنار او رد شد، ابوجهل به سمیه ناسزا گفت و از فرط خشم شرمگاه او را با نیزه مورد اصابت قرار داد. سمیه تاب زخم‌ها را نیاورد و به درجه رفیع شهادت نایل آمد و این نخستین شهید در اسلام بود که تقدیم شد.^{۵۰}

(۴۹)- اسد الغایة.

(۵۰)- اسد الغایة.

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه ۵۴.....

صبر و همت بانوان ، شایان رشک و غبیطه است ، اصل این است ، که وقتی محبت چیزی در دل پیدا شود ، برای حفظ و نگاهداری آن هر مشکل ، آسان و هر تلخی شیرین جلوه می‌کند. امروزه نیز دهه داستان عشق و محبت که روح و جان در آن‌ها فدا می‌شود وجود دارد ، ولی کاش که این جان‌دادن‌ها به خاطر خشنودی الله و در راه اسلام و قرآن می‌بود. جان‌دادن به خاطر دین ، در زندگی اخروی که متصل بعد از مرگ شروع می‌شود ، موجب سرافرازی است. جان‌دادن اگر به خاطر دنیا باشد با دادن جان ، دنیا را از دست می‌دهیم و آخرت نیز از دست ما می‌رود.

۴۴- زنی که اولین فرزند مسلمان را به دنیا آورد...

اسماء دختر ابوبکر ، مادر عبدالله بن زییر و خواهر ناتنی عایشه هست ؟ در روزهای آغازین دعوت اسلامی مشرف به اسلام شد. در بعضی از روایات تاریخی آمده است ، که اسماء بعد از مسلمان شدن هفده تن مسلمان شد ، یعنی او هیجدهمین مسلمان است ، وی ۲۷ سال قبل از هجرت متولد شد.

رسول الله ﷺ و ابوبکر بعد از هجرت به مدینه وقتی وارد شهر شدند ، اندکی بعد زید و تنی چند از اصحاب را به مکه فرستادند تا زن و بچه آنان را به مدینه انتقال دهند. اسماء نیز همراه این گروه به مدینه منوره رفت ، وقتی وارد قبا شد ، عبدالله بن زییر از شکم ایشان به دنیا آمد. عبدالله بن زییر نخستین نوزاد و مولود بعد از هجرت است.

تنگدستی و فقر اقتصادی روزهای هجرت ، برای همگان روشن است و همچنین سخت‌کوشی و دشوارپسندی مردم آن روزگار ، نیز زبانزد خاص و عام است. امام بخاری: نحوه زندگی اسماء را از زمان خود ایشان چنین نقل کرده است.

اسماء می‌گوید: وقتی من به نکاح زییر درآمدم ، او نه مال داشت و نه زمین و املاک و نه خادمی بود که امور را اداره کند. تمام دارایی او عبارت بود از یک شتر برای آب آوردن و یک اسب. اسماء می‌گوید: من شخصاً برای شتر علف و دانه مهیا می‌کردم ، هسته‌های خرما را کوییده و در آب نرم و خیس کرده به شتر می‌دادم. خودم برای آب می‌رفتم و هرگاه مشک آب پاره می‌شد آن را می‌دوختم و خودم تمام کارهای اسب از قبیل تهیه علف و دانه را انجام می‌دادم ، از میان این همه کارها

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه..... ۵۵

حفظ و نگاهداری اسب برای من بسیار مشکل تر بود. پختن نان را به خوبی بلد نبودم، آرد را خمیر کرده پیش زنان همسایه انصاری که حقا خانم‌های بسیار مخلص و راستین بودند، می‌بردم. آنان برای من نان می‌پختند.

رسول الله ﷺ بعد از هجرت به مدینه، زمینی به زییر دادند، زمین مذکور در فاصله دو مایلی مدینه واقع بود. من از آنجا هسته‌های خرما را بر کول خود حمل کرده و به خانه می‌آوردم. روزی که از باگ به منزل برمی‌گشتم و هسته‌های خرما روی دوشم بود، رسول الله ﷺ را در مسیر راه دیدم، ایشان سوار شتر بودند، گروهی از مردم انصار همراه ایشان بود. رسول الله ﷺ وقتی مرا دیدند شتر را خواباندند و به طرف من اشاره کردند تا سوار شوم. من از این که همراه با مردان راه بروم سخت خجالت می‌کشیدم و علاوه بر این می‌دانستم که زییر فوق العاده انسان غیوری است و غیرت او اجازه نمی‌دهد که من همراه با مردان راه بروم. رسول الله ﷺ از شیوه برخورد من درک کردند که من از سوارشدن بر شتر احساس شرم و حیا می‌کنم، رسول الله ﷺ تشریف بردن. وقتی به خانه رسیدم جریان را با شوهرم زیر در میان گذاشتیم. زییر گفت: حمل کردن هسته‌های خرما تو برابی من بسیار سخت‌تر است از این که بر شتر همراه رسول الله ﷺ سوار می‌شدم. (مشکل عده این بود، که این آفایان خود در جهاد و در سایر کارهای دین مشغول بودند، لذا امور خانه و سایر کارهای زندگی را اجباراً خانم‌ها انجام می‌دادند) بعد پدرم ابوبکر خادمی را که رسول الله ﷺ برایش داده بودند، نزد من فرستادند. با آمدن این خادم، من از امور اداره اسب و شتر آزاد شدم و چنان احساس می‌کردم که گویی از زندان رها شده‌ام^(۵۱).

۴۳- دفاع اسماء از پدرش ابوبکر صدیق

وقتی ابوبکر عازم مدینه منوره بود، به گمان این که رسول الله ﷺ همراه هستند و معلوم نیست که در جریان هجرت چه پیش خواهد آمد و چه چیزی مورد نیاز است، تمام دارایی تقدی خود را که معادل پنج الی شش هزار درهم بود، با خود برد. بعد از هجرت، ابوبکر و رسول الله ﷺ ابو قحافه پدر ابوبکر که تا آن زمان

۱۰۰ اداستان از زنان نمونه ۵۶

مسلمان نشده و کور هم بود ، جهت احوال پرسی نوه های خود به خانه فرزندش ، ابوبکر رفت . وقتی به داخل خانه رفت ، گفت : فکر می کنم ابوبکر با رفتن خود شما را نیز در مشقت قرار داده است و چیزی از اموال را باقی نگذاشته است ، و این مشکل شما را دو چندان کرده است . اسماء می گوید : عرض کردم ، پدر بزرگ ، چنین نیست ، پدرم خیلی زیاد برای ما گذاشته است و بلا فاصله سنگریزه ها را در طاقچه ای که آنجا پدرم درهم و دینار گذاشته بود ، جمع کرده و پارچه ای روی آن ها انداخته دست پدر بزرگم را روی آن ها گذاشت و گفت : این است پول های پدرم ، همه را برای ما گذاشته است . او با دست خود نیز تخمین زد که آری ، مقدار زیادی است ، و برای گذر اوقات شما کفایت می کند . اسماء می گوید : به الله سوگند پدرم حتی یک درهم نیز باقی نگذاشته بودند و من به خاطر تسلی پدر بزرگم همه این ۵۲ حیله ها را به کار بردم تا ناراحت نشود .

آری ، این جریان حکایت از همت و جرأت فرزندان ابوبکر و علی الخصوص اسماء دارد و گرنه این بچه ها باید بیشتر از پدر بزرگ احساس ناراحتی می کردند ، چون تنها سرپرست آنان در آن موقع او بود . در ظاهر خیلی ضروری بود که به اسماء و سایر فامیل تسلیت گفته می شد ، زیرا صدمه آنان بسیار زیاد بود . صدمه جدایی پدر و سرپرست خانواده ، صدمه نبودن زاد و توشه در خانه ، صدمه عداوت و دشمنی کفار مکه ولی الله به هر کدام از این بزرگان چه زن و چه مرد ، خصلت هایی عنایت کرده بود که دیگران بر آنان رشك می برندن ؛ به جز رشك و غبیطه دیگر راهی نمانده بود .

ابوبکر در ابتدای اسلام صاحب ثروت و از تجار بزرگ مکه بود ، ولی چنان در راه خدمت به اسلام و مسلمین پول خرج می کرد که در جریان غزوه تبوك ، هرچه در خانه داشت همه را آورد و در اختیار رسول الله ﷺ گذاشت . به همین خاطر رسول اکرم ﷺ فرمودند : «مال ابوبکر بیش از مال دیگران در حق من مفید واقع شده است . من منت و احسان هر کس را جبران کرده ام اما احسان ابوبکر را الله جبران خواهد کرد ».

۴۴- اینکوئه زنان سخاوتمندی داشتیم...

اسماء فوق العاده سخی الطبع بود و در ابتدا آنچه را انفاق می کرد وزن و کبل می کرد ، ولی وقتی که رسول اکرم ﷺ فرمودند: «پول‌ها را بسته بسته جمع نکنید و در انفاق در راه الله با شمردن آنچه که انفاق می کنید ، سخت‌گیری نکنید؛ بلکه برابر توان خود خرج کنید». بدون وزن و کیل آنچه که در توان داشت انفاق می کرد. به دختران و زنان فامیل توصیه می کرد که در انفاق در راه الله انتظار زاید از ضرورت بودن را نکشید ، اگر در انتظار زاید از ضرورت بنشینید ، همیشه باید انتظار بکشید و ممکن است حتی نوبت انفاق در راه الله برای یک دفعه هم پیش نیاید ، زیرا ضرورت‌ها همواره در حال افزایش هستند. اگر صدقه کنید آنچه که در خیرات و صدقه هزینه شود ، ضرر نخواهد کرد^(۵۳).

این بزرگواران به هر میزان که نیازمند و محتاج بودند ، به همان میزان فرصت و گنجایش انفاق در راه الله برای خود پیدا می کردند. امروزه اکثر مسلمانان از فقر و تنگدستی شکایت دارند ولی به مشکل می توان دریافت ، که یک فرد میان مسلمانان به گونه‌ای باشد که با بستن سنگ بر شکم ، گرسنگی را تحمل کند یا اینکه چند روز در حال گرسنگی و بدون غذا بر او بگذرد.

۴۵- مگر ممکن است دختر محمد از نزد ما سالم برود؟

زینب بزرگترین دختر رسول اکرم ﷺ ده سال قبل از نبوت به دنیا آمد و با پسر خاله اش ابوالعاص بن ریبع ازدواج کرد ، موقع هجرت موفق شد که با رسول الله ﷺ هجرت کند. شوهرش در جنگ بدر شریک لشکر کفار بود و به اسارت درآمد ، اهل مکه زمانی که برای آزادی اسیران خود جریمه نقدی و فدیه فرستادند ، زینب نیز برای رهایی شوهرش جریمه فرستاد و گلوبندی که مادرش خدیجه به عنوان جهیزیه به او داده بود از جمله اموالی بود که زینب برای رهایی شوهرش فرستاده

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۵۸

بود. رسول اکرم ﷺ وقتی نگاهش به گلوبند افتاد، یاد خدیجه در خاطرش تازه شد و اشک در چشم ان مبارک حلقه بست.

پس از مشورت با صحابه قرار بر این شد، که ابوالعاص بن ریبع بدون فدیه آزاد شود، مشروط بر این که به مکه برگردد و همسرش زینب را به مدینه منوره انتقال دهد. رسول اکرم ﷺ برای انتقال او دو نفر را همراه ابوالعاص به مکه فرستادند و قرار گذاشته شد، که این دو نفر در بیرون مکه توقف کنند و ابوالعاص زینب را در بیرون شهر به این دو نفر بسپارد. طبق آنچه که اتفاق شده بود، زینب به سوی مدینه حرکت کرد، کفار وقتی که از جریان مهاجرت زینب به مدینه منوره مطلع شدند بسیار ناراحت شدند و شخصی را که پسر عمومی خدیجه و از یک جهت برادر زینب به حساب می‌آمد، برای مزاحمت و جلوگیری از هجرت فرستادند. همار بن اسود که پسر عمومی خدیجه بود، نیزه‌ای به زینب زد، که در اثر آن مجروح شد و از روی شتر بر زمین افتاد و سقط جنین کرد، کنانه که از خویشاوندان محروم و همراه زینب بود به دفاع از زینب برخاست. ابوسفیان برخاست و گفت: مگر ممکن است دختر محمد ﷺ چنین آشکارا از پیش ما برود، چنین چیزی هرگز قابل تحمل نیست. اکنون برگرد و در فرصتی مناسب مخفیانه او را به مدینه بفرست. کنانه این پیشنهاد را پذیرفت و به مکه مکرمه برگشت. دو سه روز بعد دوباره زینب به مدینه انتقال داده شد، زخمی که در این جریان به زینب وارد شده بود تا چند سال باقی ماند و بالاخره در اثر همان زخم در سال هشتم هجری رحلت کرد. (رضی الله عنها و ارضها)- رسول اکرم ﷺ فرمودند: «زینب بهترین دختر من بود و در راستای محبت با من مورد اذیت و آزار قرار گرفت».

در موقع دفن وی، خود رسول اکرم ﷺ داخل قبر تشریف بردند و با دست‌های مبارک خود، ایشان را دفن کردند. رسول اکرم ﷺ موقع رفتن در قبر بسیار ناراحت بودند، اما موقع بیرون آمدن خوشحال و شاداب به نظر می‌رسیدند. صحابه اش دلیل را جویا شدند، فرمودند: «من در مورد دخترم زینب نگران بودم، زیرا از نظر جسمی بسیار ضعیف بود، از الله تقاضا کردم تا تنگی و سختی قبر را از وی برطرف کند؛ دعای من پذیرفته شد».^{۵۴}

۱۰۰- اداستان از زنان نموفه ۵۹

آری ، این بود حال دختر سید کوئین رسول اکرم ﷺ که برای دین ، این همه مشقت‌ها را تحمل کرد و سرانجام ، بر اثر همان زخم‌ها جان به جان آفرین تسليم کرد. با وجود این ، پیامبر اکرم ﷺ در باره نحوه برخورد قبر با وی ، نگران شد و دست به دعا برداشت ، حالا بیندیشیم ، که حال ما در قبر چه خواهد بود ؟ لذا انسان همواره باید برای نجات از عذاب قبر دعا کند ، حتی رسول اکرم ﷺ برای تعلیم امت همواره از عذاب قبر پناه خواستند: «اللهم احفظنا منه بمنك وكرمك وفضلك». «پروردگارا ، مارا به فضل و کرمت از عذاب قبر نگه دار».

۴۶- به زیرگی این زن بیینید

ریبع بنت معوذ از انصار مدینه و در اکثر جنگ‌ها همراه رسول الله ﷺ بود ، مجروحان را مداوا می‌کرد و کشته شدگان و شهدا را از معركه و میدان جنگ انتقال می‌داد. قبل از هجرت رسول الله ﷺ مسلمان شده بود و بعد از هجرت ازدواج کرد ، رسول اکرم ﷺ در مراسم ازدواج وی نیز شرکت کردند ، چند دختر بچه ، برای اظهار مسرت در مراسم عروسی شعر می‌خواندند. این اشعار در مورد خدمات انصار به اسلام و مسلمین و در مورد حمد و ثنای نیاکان آنان که در میدان بدر شهید گشتند ، سروده شده بود. یکی از این دختر بچه‌ها این مصريع را «فینا نبی یعلم ما فی غد» یعنی: «میان ما پیامبری هست که اخبار آینده را می‌داند» خواند. رسول اکرم ﷺ او را از خواندن این بیت منع فرمودند ، زیرا که اخبار آینده را جز الله کسی دیگر نمی‌داند.

پدر ریبع ، معوذ از قاتلان ابوجهل بود. زنی به نام اسماء عطر می‌فروخت ، او روزی در جریان خرید و فروش کالاهای خود در خانه ریبع رفت و حسب عادت زنان ، او ، هویت کامل او را جویا شد. ریبع هویت خود را گفت ، وقتی اسماء اسم پدر ریبع را که معوه بود شنید ، بلاfacله گفت: همان ، تو فرزند کسی هستی که سردار خود را به قتل رساند. چون ابوجهل سردار عرب بود ، ریبع ناراحت شد و فرمود: خیر ، من دختر کسی هستم که قاتل غلام خود بود نه قاتل سردار خود. ریبع از این که ابوجهل سردار پدرساز معرفی گردید ، به خشم آمد ، لذا به جای سردار کلمه غلام را به کار برد. اسماء وقتی کلمه غلام را در حق ابوجهل شنید ،

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

گفت: برایم حرام است که به تو (ربیع) عطر بفروشم. ربیع گفت: برای من نیز حرام است که از تو عطر بخرم، عطر تو برای من از همه عطرها بدبوتر است.
ربیع می‌گوید: واژه «بدبو» را به خاطر این بکار بردم تا اسماء بیشتر ناراحت شود. آری، این حمیت و غیرت دینی بود که ربیع واژه سردار را برای ابوجهل که دشمن اسلام و پیامبر ﷺ بود، تحمل نکرد. امروزه برای دشمنان دین اسلام، القاب بسیار بالاتر از این (سردار) به کار برده می‌شود و اگر کسی منع کند، متحجر و تنگ‌نظر، معرفی می‌شود. رسول اکرم ﷺ فرمودند: به منافق، سردار نگویید. اگر منافق سردار شما شود، معنی آن این است که شما پروردگارتران را از خود ناراضی کردید.

۴۷- زنی خوشبختی که با فقیر ترین مرد دنیا، که قبیله ای ندارد ازدواج می‌کند...

به ما جرای این مرد فقیر و ندار توجه کنید که لباسهایی کهنه و ژنده به تن دارد، گرسنه و پابرنه است، نسب بالایی ندارد، جایگاه و ثروت و قبیله ای ندارد، خانه ای که در آن بخوابد، ندارد؛ اثاث و وسائل زندگی ندارد؛ از آبگیرهای عمومی با دو دست خودش آب می‌خورد، در مسجد می‌خوابد، از دست خود به عنوان بالش استفاده می‌کند و هنگام خوابیدن آن را زیر سر می‌گذارد؛ رختخوابی ندارد؛ بلکه سنگریزه‌ها، فرش او هستند که او روی آن دراز می‌کشد. او با این حال همواره به ذکر پروردگارش و به تلاوت کتاب الله مشغول است. در نماز و جهاد همواره در صف اول می‌ایستد؛ همین مرد، روزی از کنار رسول الله - ﷺ - گذشت. پیامبر اکرم - ﷺ - اسم او را گرفت و صدایش زد: "ای جلیلی! آیا ازدواج نمی‌کنی؟" گفت: ای پیامبر الله! چه کسی دخترش را به من می‌دهد و حال آنکه من، نه ثروت دارم و نه جایگاه و مقامی؟

سپس بار دیگر او از کنار پیامبر - ﷺ - گذشت؛ پیامبر - ﷺ - همان سخن اول را به او گفت و او همان پاسخ را داد. بار سوم از کنار پیامبر - ﷺ - گذشت؛ باز هم رسول اکرم - ﷺ - گفته اش را تکرار کرد و او همان پاسخ را داد؛ آنگاه پیامبر - ﷺ -

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

فرمود: "ای جلیبیب! به خانه فلان انصاری برو و به او بگو: پیامبر الله - صلی الله علیه وسلم - به تو سلام می رساند و از تو می خواهد که دخترت را به ازدواج من در بیاوری". این انصاری از خانواده ای محترم و شرافتمند بود. انصاری، گفت: سلام بر پیامبر الله باد؛ چگونه دخترم را به ازدواج تو در بیاورم ای جلیبیب و حال آنکه مال و مقامی نداری؟ در این هنگام همسر آن مرد انصاری گفتگو را شنید و تعجب کرد و با خودش گفت: جلیبیب که نه مالی دارد و نه مقامی؟ اما دختر مؤمن آنها، سخن جلیبیب و پیام پیامبر - ﷺ - را شنید و به پدر و مادرش گفت: آیا خواسته پیامبر الله - ﷺ - را رد می کنید؟ نه، سوگند به ذاتی که جانم در دست اوست.

این ازدواج خجسته، صورت گرفت و خانواده ای پربرکت تشکیل شد و خانه ای آباد بر اساس پرهیزکاری و تقوای الهی، شکل گرفت. بالاخره روزی منادی جهاد ندای جهاد سر داد و جلیبیب در معركه حضور یافت و با دست خود هفت نفر از کافران را به قتل رساند و سپس خود او، در راه الله کشته شد و در حالی رخ در نقاب خاک کشید که از الله و پیامبرش و از اصل و ارزشی که برای آن جان داد، راضی بود.

پیامبر - ﷺ - به جستجوی کشته شدگان می پردازد؛ مردم، شهدا را نام می بزند و جلیبیب را فراموش می کنند؛ چون او، معروف نیست، اما پیامبر - ﷺ - جلیب را به یاد دارد و او را فراموش نمی کند و در میان شلغوی، اسم او را به خاطر دارد و از او غافل نمی شود و می گوید: اما من، جلیبیب را نمی بینم.

آنگاه پیامبر - ﷺ - او را می بیند که چهره اش آغشته به خاک است. رسول الله ﷺ سر جلیبیب - رضی الله عنه - را بلند می کند و خاکها را از چهره اش دور می نماید و به او

می گوید: هفت نفر از کافران را کشته شدی؟ و سه بار فرمود: "تو از من هستی و من از تو هستم"؛ همین مдал نبوی به عنوان پاداش و جایزه برای جلیبیب - رضی الله عنه - کافی است.

۱۰۰- اداستان از زنان نموفه.....۶۲

سیدنا عثمان بن عفان بر سیدنا عبدالله بن مسعود که بر بالین مرگ بود وارد شد. او سه دختر داشت، عثمان بن عفان به این مسعود گفت: آیا عطایی برای دخترانت در نظر بگیریم؟ یعنی به آنان پولی بدھیم. او گفت: دخترانم به پول احتیاج ندارند. عثمان گفت: چگونه؟ گفت: ای امیر المؤمنین! رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم به من آموخته است هر کس شب سوره ی واقعه را بخواند، هرگز به فقر ونداری مبتلا نمی‌گردد و من به دخترانم آموخته ام که هر شب سوره ی واقعه را بخوانند.^{۵۷}

۴۸- زنی که او را تهمت زنا بستند، اما پاکی آن از آسمان ها ثابت شد...

مؤرخان، سیره‌نویسان و محدثان اتفاق نظر دارند که حادثه افک در مسیر بازگشت از غزوه بنی مصطلق رخ داد. این جریان را امام بخاری و مسلم به تفصیل ذکر کرده‌اند و عایشه، ام المؤمنین، این ماجرا را این گونه بیان می‌نماید: عایشه می‌گوید: هرگاه پیامبر اکرم ﷺ قصد سفری می‌نمود در میان زنان خود قرعه می‌انداخت و قرعه به نام هر کس می‌افتداد، او را با خود می‌برد. این بار در غزوه (بنی مصطلق) قرعه به نام من بیرون آمد و در این وقت حکم حجاب نازل شده بود بنابراین، من داخل کجاوه بر مرکب خود می‌نشستم.

"بعد از اینکه از غزوه فارغ شدیم و برگشتمیم، نزدیک مدینه اردو زدیم. هنوز شب بود که اعلام حرکت نمودند. من برای اجابت مزاج (قضای حاجت) به گوشه‌ای رفتم. وقتی می‌خواستم به طرف مرکب خود بیایم، متوجه شدم که گردن بند من پاره شده و مهره‌هایش ریخته است؛ من مشغول جمع آوری آنها شدم. در آن اثنا، کسانی که مسئول حمل کجاوه من بودند، حسب معمول به گمان اینکه من داخل آن هستم، کجاوه را بر روی شترم گذاشتند. و چون من هنوز جوان بودم و زنان در آن وقت به خاطر نداشتن غذای کافی لاغر اندام و سبک بودند بنابراین، آنها متوجه خالی بودن کجاوه نگردیدند و شتر را همراه کاروان به حرکت درآوردند. من نیز بعد

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۶۳

از اینکه گردن بند خود را پیدا نمودم ، به محل کاروان آمدم و متوجه شدم که کاروان رفته است و اثری از آن نیست و چون می دانستم که اگر آنها متوجه قضیه بشوند ، بر می گردند ، در همانجا نشستم و سپس به خواب رفتم. صفوان بن معطل سلمی که پشت سر لشکر مانده بود ، هنگام صبح ، که هنوز هوا روشن نشده بود ، به محل کاروان رسیده بود و از دور متوجه گردیده بود که چیزی جا مانده است. وقتی نزدیک می آید ، مرا که قبل از حکم حجاب دیده بود ، می شناخت و من با شنیدن «الله و ائمه راجعون» از زبان ایشان ، بیدار شدم و خود را پوشاندم. عایشه می گوید: به الله سوگند! او حتی یک کلمه با من حرف نزد فقط مکرر «الله» می گفت و شترش را خواباند و من برآن سوار شدم. او پیاده جلو شد و من سوار بر شتر ، پشت سر ایشان تابه لشکر که در گرمای ظهر در جایی اردو زده بود ، رسیدیم. پس از آنجا ماجرا شروع شد و کسی که این جریان را رهبری می کرد ، عبدالله بن ابی سلول بود".

بعد از بازگشت به مدینه و سروصدای منافقین در این قضیه ، عایشه رضی الله عنها برای آنکه متوجه قضیه شود به خانه‌ی پدرش بازمی گردد ، عایشه می گوید: یک ماه بود که وحی بر آن پیامبر ﷺ نازل نشده بود. پیامبر اکرم ﷺ نزد من آمد و به من گفت: ای عایشه! در مورد تو به من خبرهایی رسیده است. اگر تو واقعاً بی گناه هستی ، پس به زودی الله بی گناهی تو را اثبات خواهد کرد ، اما اگر مرتکب گناهی شده‌ای ، پس استغفار و توبه کن؛ زیرا بنده وقتی گناهی مرتکب شود و بعد از آن به الله روی آورد ، الله نیز گناهش را می‌آمرزد. هنگامی که سخنان رسول الله ﷺ به پایان رسید ، اشکهایم تمام شد ، حتی قطره‌ای نمی‌چکید.

به پدر و مادرم گفتم: جواب رسول الله ﷺ را بدھید. گفتند: به الله سوگند! ما نمی دانیم چطور جواب او را بدھیم. آن گاه خودم در حالی که زن جوانی بیش نبودم و هنوز زیاد بر قرآن مسلط نبودم ، گفتم: به الله سوگند! اکنون که شما این جریان را شنیده‌اید و آن را باور کرده‌اید ، اگر من خود را از آن بری بدانم ، در حالی که الله می داند از آن بری هستم ، شما از من نخواهید پذیرفت و اگر بدان اعتراف کنم در حالی که الله می داند چنین نبوده است ، شما خواهید پذیرفت. جواب من همان

۱۰۰ اداستان از زنان نمونه.....

سخن یعقوب است که گفت: «وَجَأُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ گَذِيرْ قَالَ بَلْ سَوَّلْتَ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبَرْ حَمِيلْ وَاللهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصْفُونَ» (یوسف ، ۱۸) «و پیراهنش را با خون دروغین آوردند (یعقوب) گفت: بلکه نفسهای شما کار رشتی را در نظرتان آراسته است. پس (کارمن) صبر جمیل است و الله است که از او در مقابل آنچه می‌گویید، یاری خواسته می‌شود.» این را گفتم و بر بسترم دراز کشیدم.

عايشه می‌گويد: چون من يقين داشتم که از اين گناه بري هستم ، می‌دانستم که الله مرا از آن تبرئه خواهد کرد؛ ولی نمی‌دانستم که برائت من در قرآن به صورت آياتي که برای همیشه تلاوت خواهد شد ، نازل می‌شود. احتمال می‌دادم که الله تبرئه مرا در خواب پیامبر ﷺ به او اعلام می‌دارد.

عايشه می‌گويد: به الله سوگند! هنوز رسول الله ﷺ از جايis تکان نخورده بود و هیچ يکی از کسانی که داخل خانه بودند ، خارج نشده بودند که وحی بر رسول ﷺ نازل گردید و آثار نزول وحی برایشان پدیدار شد و عرقها از چهره‌اش مانند دانه مروارید سرازیر گردید؛ پس از اينکه آثار وحی برطرف گردید ، رسول الله صلی الله عليه وسلم خندید و اولین سخنی که بر زبان آورد ، اين بود که فرمود: ای عايشه! الله نیز تو را تبرئه کرد.

عايشه می‌گويد: مادرم گفت: بلند شو ، دستهای پیامبر اکرم ﷺ را بیوس. گفتم: من فقط شکر الله را به جای می‌آورم.

این آيات نازل گردید: «کسانی که این تهمت بزرگ را پرداخته و سرهم کرده‌اند ، گروهی از خود شما هستند ، اما گمان مبرید که این حادثه برایتان بد است؛ بلکه این مسئله برایتان خوب است. هر کدام از آنها به گناه کاری که کرده است ، گرفتار می‌آید و هر کسی که بخش عظیمی از آن را به عهده داشته است ، عذاب بزرگ و مجازات سنگینی را دارد.

چرا هنگامی که این تهمت را می‌شنوید ، نمی‌بايست مردان و زنان مومن نسبت به خود گمان نیک بودن را نیندیشند و نگویند: این تهمت بزرگ ، آشکار و روشنی است. چرا آنان نمی‌بايست چهار شاهد را حاضر بیاورند تا بر سخنان ایشان گواهی دهند؟ اگر چنین گواهانی را حاضر نمی‌آوردند ، آنان برابر حکم الله دروغگو بودند.

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه.....۶۵

اگر فضل و مرحومت الله در دنیا و در آخرت شامل حال شما نمی‌شد، هر آینه به سبب خوض و فرورفتن تان در کار تهمت، عذاب سخت و بزرگی گریبان گیریان می‌گردید. در آن زمان که به استقبال این شایعه رفتید و آن را از زبان دیگران می‌قایید و با دهان چیزی پخش می‌کردید که علم و اطلاعی در مورد آن نداشتید و گمان می‌بردید این مسئله کوچک و ساده‌ای است، در حالی که در پیش الله بزرگ بوده است. چرا نمی‌بایستی وقتی که آن را می‌شنوید می‌گفتید: ما را نسوزد که زبان بدین تهمت بگشاییم. سبحان الله! این بهتان بزرگی است.

الله نصیحتتان می‌کند که اگر مسلمان هستید، هرگز چنین کاری را تکرار نکنید. الله این آیات را برای شما بیان می‌دارد و الله بس آگاه و حکیم است. بیگمان کسانی که دوست می‌دارند گناهان بزرگی در میان مؤمنان پخش کنند، ایشان در دنیا و آخرت شکنجه و عذاب در دنیاکی دارند. الله می‌داند و شما نمی‌دانید.».

پیرزنی انصاری خدمت پیامبر رسید و گفت: ای رسول الله! دعاکن که الله مرا پیامزد و بهشت نصیبم کند، پیامبر فرمود: آیا نمیدانی پیرزن وارد بهشت نمی‌شود؟ پیرزن گریست، پیامبر تبسم کرد و فرمود: توآن روز پیرزن نخواهی بود آیا این آیه را نخوانده ای که الله می‌فرماید: "ما حوریان را بگونه ای خاص آفریدیم آنان را ^{۵۸} دوشیزگانی ساخته ایم که شیفته همسران خود هستند و با آنان هم سن و سالند.

۴۹- شوهرم خیرش کم شده و شرش زیاد!

طیالسی، بخاری در تاریخ خود و حاکم در الکنی از کهمس هلالی روایت نموده اند که گفت: نزد عمر - رضی الله عنه - بودم، و در حالیکه ما نزدش نشسته بودیم، ناگهان زنی آمد و نزدش نشست، و گفت: ای امیرالمؤمنین، شوهرم شرش زیاد شده، و خیرش کم، به او گفت: شوهرت کیست؟ پاسخ داد: ابوسلمه، گفت: وی مردی است از جمله اصحاب، و مردی است صادق، بعد از آن عمر برای مردی که نزدش نشسته بود گفت: آیا اینطور نیست؟ گفت: ای امیرالمؤمنین، او را جز بدانچه گفتی نمی‌شناسیم، بعد به مردی گفت: برخیز، و او را صدایش کن، زن هنگامی که [عمر] دنبال شوهرش فرستاد برخاست و در عقب عمر نشست، و جز

۱۰۰ داستان از زنان نمونه ۶۶

اندکی سپری نشده بود که هر دوی شان آمدند ، و ابوسلمه در پیش روی عمر نشست ، عمر گفت: این کسی که در عقبم نشسته است چه می گوید؟ پرسید: ای امیرالمؤمنین ، این کیست؟ گفت: این همسرت است ، پرسید: چه می گوید؟ پاسخ داد: ادعا می کند که خیر تو کم شده و شرت زیاد ، گفت: ای امیرالمؤمنین چیزی نادرست و بدی گفته است! وی از زنان خوب و صالح خاندان است ، از همه شان لباس زیادتر دارد ، و از همه شان در خانه مرffe تر قرار دارد ، ولی [جفت] نر وی کهنه و پیر شده است ، عمر به زن گفت: چه می گویی؟ پاسخ داد: راست گفت ، بعد عمر به طرف وی برخاست و مرا با شلاق مورد ضرب قرار داده ، گفت: ای دشمن جانت! مالش را خوردی ، جوانی اش را به فنا دادی ، بعد شروع به خبر دادن چیزی نمودی که در وی نیست. گفت: ای امیرالمؤمنین ، شتاب و عجله مکن ، به الله سوگند ، ابدأ در این مجلس دیگر بار نمی نشینم ، بعد برایش امر اعطای سه جامه را داد و گفت: این را در بدل آنچه به تو انجام دادم بگیر ، و زنها ر که دیگر از این شیخ شکایت نمایی.

افزود: گویی من به سویش نگاه می کنم که با لباس ها برخاست ، آن گاه عمر - رضی الله عنه - به طرف شوهرش روی گردانیده گفت: آنچه مرا دیدی که در مقابلش انجام دادم تو را به آن واندارد که برایش بدی برسانی ، گفت: این کار را نمی کنم. می گوید: بعد هر دو رفتند ، و عمر گفت: از رسول الله ﷺ شنیدم که می گوید: «امتن همان قرنی است که من از آن ها هستم ، باز دوم و سوم ، سپس قومی پیدا می شود که سوگندهای شان قبل از شهادت های شان می باشد ، و بدون اینکه از آنان گواهی خواسته شود گواهی می دهند ، و در بازارهای شان آوازها و بانگ هایی دارند».^{۵۹}.

۵۰- ای پیامبر، چرا با این زن پیر و کهن سال اینقدر خوش آمد کفتی؟

بیهقی و ابن نجار از عایشه (رضی الله عنها) روایت نموده اند که گفت: پیروزی نزد پیامبر ﷺ آمد، پیامبر ص به او گفت: «تو کیستی»، پاسخ داد: جثامه مزنی ، فرمود: «بلکه تو حسانه مزنی هستی شما چطورید؟ حالتان چگونه است؟ بعد از ما چطور بودید؟»، پاسخ داد: به خیر ، پدر و مادرم فدایت ای رسول الله ، وقتی که بیرون رفت گفتم: ای رسول الله ، به این زن پیر اینقدر خوش آمد می گویی؟! گفت: «ای عایشه وی در زمان خدیجه نزد ما می آمد ، و مراتعات آشنایی از ایمان است». و نزد بیهقی همچنان از وی روایت است که گفت: پیروزی نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم می آمد ، و او به وی خوش حال می گردید و عزتش می نمود ، گفتم: پدر و مادرم فدایت ، تو برای این پیروزی چیزی انجام می دهی که برای هیچ کس انجام نمی دهی !! گفت: «وی در زمان خدیجه نزدمان می آمد ، آیا نمی دانی که کرم در دوستی از ایمان است»^{۱۱} این چنین در الکنتر (۷/۱۱۵) آمده است. و بخاری از ابوظفیل - رضی الله عنه - روایت نموده ، که گفت: پیامبر ﷺ را در جعرانه دیدم که گوشتش را تقسیم می نمود ، و من در آن روز بچه ای بودم که یک عضو شتر را می توانستم ببرم ، آن گاه زنی نزدش آمد و پیامبر ﷺ چادرش را برای وی پهنه نمود ، گفتم: این کیست؟ پاسخ داد: مادرش که وی را شیر داده است.

۵۱- زیرگی مادرمان عائشه رضی الله عنها

بخاری و مسلم از عایشه (رضی الله عنها) روایت نموده اند که گفت: رسول الله ﷺ به من گفت: «من وقتی که از من راضی باشی می دانم ، وقتی که بر من

(۶۰)-«چثامه» برای مبالغه می آید ، و پلید و کند خاطر و خواب آلود و بی همت را افاده می کند ، و «حسانه» بسیار نیکوکار را گویند.

(۶۱)-بخاری در «الادب المفرد» (۱۲۹۵) و آلبانی آن را در «ضعیف الادب» (۲۱۱) ضعیف دانسته است. همجنین ابوداد وود (۵۱۴۴) و حاکم (۶۱۸/۳).

(۶۲)-طبرانی در «الصغیر» (۸۳) و خطیب (۶/۲۱) نگا: مجمع الزوائد (۹۶/۵) که آن را به طبرانی در الاوسط ارجاع داده است. بزر می گوید: رجال آن رجال صحیح اند به جز عبدالله بن زید بن اسلم که ابوحاتم او را قه دانسته و ابن معین و دیگران ضعیفیش دانسته اند.

۱۰۰- اداستان از زنان نموفه ۶۸

خشمنگین هم باشی می دانم » ، پرسیدم: این را از کجا می دانی؟ گفت: « وقتی که از من راضی باشی می گویی: نخیر ، سوگند به پروردگار مُحَمَّد ، وقتی که بر من خشمنگین باشی می گویی: نخیر ، سوگند به پروردگار ابراهیم » ، گفتم: آری ، به الله سوگند ، ای رسول الله ، جز اسمت را ترک نمی کنم .^{۶۳}

۵۲- مسابقه عائشه با پیامبر مان

ابوداود از عایشه روایت نموده که: وی در سفری با رسول الله ﷺ بود ، می گوید با او مسابقه نمودم ، و از وی سبقت جستم ، هنگامی که چاق شدم باز با او مسابقه دادم و او از من سبقت جست ، فرمود: « این به عوض آن سبقت ».^{۶۴}

۵۳- قصه زن مهاجر و پسرش

ابن ابی الدنیا از انس بن مالک - رضی الله عنه - روایت نموده ، که گفت: جوانی از انصار را عیادت نمودیم ، ولی وی به زودی درگذشت ، و چشم هایش را بسته نمودیم ، و جامه ای را بالایش پنهن کردیم ، و یکی از ما برای مادرش گفت: به امید ثواب ، بر مرگ وی شکنیابی نما . گفت: مگر وی مرده است؟ گفتیم: آری ، آن گاه دست هایش را به سوی آسمان بلند نمود و گفت: بار الهی ، من به تو ایمان آوردم ، و به سوی پیامبرت هجرت نمودم ، وقتی سختی بر من نازل می گردید ، دعایت می کردم ، و تو آن را بطرف می ساختی . پس بار الهی ، از تو می خواهم ، که این مصیبت را بر من بار مکن . می گوید: آن گاه آن جوان جامه را از رویش یک طرف نمود ، و از همانجا حرکت نکرده بودیم ، که نان خوردیم و او هم همراه ما نان خورد.^{۶۵}

(۶۳) صحیح ابوداود (۲۵۷۸) و آلبانی آن را صحیح دانسته است.

(۶۴) حسن، بیهقی در «الشعب» (۹۱۲۲). آلبانی آن را در صحیح الجامع (۲۰۵۶) حسن دانسته. همچنین حاکم (۱۹/۱)، که آن را صحیح دانسته و ذهنی نیز با وی موافقت نموده.

(۶۵) بیهقی این را از طریق صالح بن بشیر یکی از زاهدان بصره و عابداش ، علی الرغم موجودیت اندک ضعف در حدیث ، از انس روایت نموده... و قصه را مذکور شده ، و در آن آمده: ام السائب کور و پیر بود.

۵۴- دختری که در جوانی بیوه می شود، اما چه نیک

بختی!

او حفظه دختر عمر بن خطاب است؛ آن صحابی بزرگواری که الله به وسیله او اسلام را عزیز گرداند. حفظه - رضی الله عنها - در جوانی هم از زیبایی ظاهري و هم از زیبایی باطنی (نقوا) بهره فراوانی داشت.

او با یکی از یاران بزرگوار پیامبر - ﷺ - به نام خنیس بن حذافه بن قیس سهمی قریشی مشهور به صاحب الهجرتین ازدواج کرد، همسرش در بدر واحد، حضور داشت و پس از آن در دارالهجره به دنبال زخمی که در احد برداشته بود، وفات یافت. پس از آن، زن بیوه بسیار پرهیزگارش، حفظه - رضی الله عنها - باقی ماند که در آن موقع هژده ساله بود.

عمر - رضی الله عنها - که دخترش در جوانی بیوه شده بود، دلتنگ گشت و به خاطر این مصیبتي که به شوهر مجاهد وی رسیده بود، اندوهگین بود و هرگاه که داخل خانه اش می شد و دخترش را اندوهگین می دید، غمگین می گشت. او پس از اندیشه ای طولانی به این نتیجه رسید که باید برای حفظه همسري را انتخاب کند تا با او الفت بگیرد، حدود هفت ماه یا بیشتر تقاضای کسانی که خواستار ازدواج با او بودند را رد می کرد.

او ابوبکر - رضی الله عنها - را برای این امر انتخاب کرد، که محبوبترين افراد نزد رسول الله - ﷺ - بود و ابوبکر - رضی الله عنها - نیز به شدت غیرت و شجاعت ذاتي که حفظه از عمر - رضی الله عنها - به ارت داشت، آگاه بود.

عمر - رضی الله عنها - شتابان نزد ابی بکر - رضی الله عنها - رفت و در باره حفظه با او سخن گفت که الله او را چگونه با بیوه شدن مورد امتحان قرار داده است. ابوبکر صدیق - رضی الله عنها - به خاطر دلجویی و کمک به سخنان او گوش داد. و عمر - رضی الله عنها - از او خواست که با حفظه ازدواج کند و یقین داشت که ابوبکر - رضی الله عنها - این دختر جوان باتقوی را که پدرش مردی است که اسلام به واسطه او عزت یافت، قبول خواهد کرد؛ اما ابوبکر - رضی الله عنها - به او پاسخی نداد. عمر - رضی الله عنها - در حالی که قلبش شکسته بود و صدقه می داد بازگشت. در

۱۰۰ داستان از زنان نمونه

بین راه به خانه عثمان بن عفان - رضی الله عنه - رفت که همسرش رقیه - رضی الله عنه - دختر رسول الله - ﷺ - بر اثر بیماری حصبه مرده بود.

و عمر - رضی الله عنه - با عثمان - رضی الله عنه - صحبت کرد و مسئله ازدواج حفصه را با او در میان گذاشت ولی عثمان - رضی الله عنه - نیز به عمر - رضی الله عنه - گفت: اکنون قصد ازدواج کردن ندارم.

اندوه و غم عمر - رضی الله عنه - با این جواب رد عثمان پس از ابی بکر، دوچندان گشت، او از این دو دوست خود، که منزلت والای او را به خوبی می شناختند، بسیار دلگیر شد و به سوی پیامبر - ﷺ - رفت و از حال خود و آنچه میان او و ابی بکر و عثمان بن عفان گذشته بود، گلایه کرد.

پیامبر - ﷺ - تبسیم فرمود و گفت:

«حفصه را با بهتر از عثمان تزویج کن، و عثمان هم با کسی بهتر از حفصه ازدواج می کند». ^{۶۶}

و چهره عمر - رضی الله عنه - از این شرف عظیمی که در خیال هم نمی توانست به آن برسد، از شادی برق زد و به این وسیله غم از چهره او زایل شد. شتابان رفت تا این مژده سربلندی را به حفصه بدهد، ابوبکر - رضی الله عنه - نخستین کسی بود که عمر - رضی الله عنه - با او ملاقات کرد و همینکه صدیق - رضی الله عنه - به او نگریست، به سرعت به شادی و خوشحالی در چهره عمر - رضی الله عنه - پی برد و دستش را برای تبریک گفتند به او دراز کرد و در حالی که عذر می خواست گفت: «از من دلگیر مباش ای عمر، زیرا که رسول الله - ﷺ - حفصه را در نظر داشت، و من هرگز نمی خواستم که راز رسول الله - ﷺ - را فاش کنم و اگر او رهایش کند، من با او ازدواج خواهم کرد». ^{۶۷}

مدینه، شادی ازدواج پیامبر - ﷺ - با حفصه دختر عمر را در شعبان سال سوم هجرت جشن گرفت. و این شهر، از ازدواج عثمان بن عفان - رضی الله عنه - با ام

(۶۶) بخاری در نکاح آن را روایت کرده است، باب عرضه کردن انسان دخترش با خواهرش را بر افراد خوب (۶/۱۳۰) و نسائی در نکاح باب آن که فردی دختر بزرگش را شوهر بدهد، (۶/۸۳) و این سعد در طبقات (۸/۸۲) و الاصابة (۸/۵۱) و الاستیعاب، (۴/۱۸۱۸).

(۶۷) بخاری در نکاح این مطلب را آورده است، باب آن که انسان دخترش با خواهرش را بر نیکان عرضه کند (۶/۱۳۰) و رک. طبقات (۸/۸۲) و الاصابة، (۸/۵۱) و الاستیعاب، (۴/۱۸۱۱).

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۷۱

کلثوم - رضی الله عنها - دختر محمد - ﷺ - در جمادی الآخر سال سوم هجرت ، متبرک گشت.

حفصه - رضی الله عنها - نیز به همسران رسول - ﷺ - و امهات مؤمنین پاک ، پیوست «سوده» و «عایشه» در خانه پیامبر - ﷺ - بودند. این هووها(همباغ) باهم بودند و حفصه از عایشه جانبداری می کرد ؛ زیرا که او را نزدیکترین هووها به خویش می دید و عایشه - رضی الله عنها - را شایسته تر از همه می دانست و دائمآ این گفتار پدرش را برای او مثال می آورد ، که «تو کجا و عایشه کجا و پدر تو کجا و پدر عایشه کجا؟». .

حفصه و عایشه هردو باهم ، مقابل پیامبر - ﷺ - همدست شدند ، و الله در باره آن دو، این آیه را نازل فرمود: ﴿ إِنْ تَتُّوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَّتْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهِرَا عَلَيْهِ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جَبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ طَهِيرٌ﴾ (التحریم: ۴) «[شما ای دو همسر پیامبر] اگر به درگاه الله توبه کنید ، بی گمان دلهایتان به حق گرایش یافته است ، و اگر با هم علیه رسول الله - ﷺ - متفق شوید ، در حقیقت الله یاور اوست ، و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح ، و فرشتگان بعد از آنان پشتیبان او هستند». .

۵۵- زنی که مصحف خطی قرآن نزدش محفوظ بود

هنگامی که رسول بزرگوار - ﷺ - رحلت فرمود ، و ابوبکر - رضی الله عنہ - به جانشینی ایشان انتخاب شد ، حفصه - رضی الله عنها - از میان تمام امهات مؤمنین از جمله عایشه - رضی الله عنها - برگزیده شد تا مصحف خطی قرآنکریم نزد او حفظ گردد. حفصه - رضی الله عنهم - در طول عمرش ، همواره عابد و پرهیزگار ، روزه دار و نمازخوان بود. او تنها زنی است که فضیلت نگهداری و حفاظت از قرآنکریم یعنی قانون اساسی و معجزه جاویدان پیامبر - ﷺ - و سرچشمی اعتقادات مسلمان ، نصیب او شد.

۱۰۰- داستان از زنان نمونه

و زمانی که پدرش عمر - رضی الله عنہ -، به سبب زخم نیزه ای که از ابولولؤ خورده بود، در ذی الحجه سال ۲۳ هجری، مرگ خوبیش را نزدیک دید، به حفظه در باره ما ترکی که از او باقی ماند، وصیت کرد.

حفظه - رضی الله عنہا - در روزگار معاویه بن ابی سفیان، پس از آن که به برادرش عبدالله در باره وصیت های پدرش سفارش کرد، از دنیا رفت. الله خشنود باشد از این بانو، که محافظت قرآنکریم بود و جبرئیل - علیه السلام - در باره او گفته بود: روزه دار نمازگزار است و همسر پیامبر - ﷺ - در بهشت.

۵۶- جنازه میمونه را نلرزانید!

عطاء - رحمه الله - گفته است: هنگامی که میمونه از دنیا رفت، با ابن عباس می رفتم او گفت: هنگامی که پیکر او را بلند کردید تکان ندهید و نلرزانید و گفت: با او مدارا کنید که یکی از مادران شمامست . عایشه - رضی الله عنہا - پس از آن که میمونه - رضی الله عنہا - وفات یافت، گفت: «میمونه! به الله قسم تو رفتی و به الله قسم که او باقتوترین ما و بیشتر از همه ما، اهل صله رحم بود».

سلام بر میمونه - رضی الله عنہا - که منزلت والای او در آشکار ساختن اسلامش، نقش عظیمی داشت، در نجات بسیاری از مشرکان از گرداد جاهلیت و مفتخر شدن به شرف اسلام؛ کسانی مانند خالد بن ولید، عمرو بن عاص و بسیاری دیگر از صحابه - رضی الله عنهم -.

۵۷- این داستان را برای پدران دخترها که بر دامادان شان ظلم می کنند، برسانید

پس از آن که رسول الله - ﷺ - با عایشه - رضی الله عنہا - ازدواج کرد. بسیاری از بزرگان صحابه برای خواستگاری زهرا (- رضی الله عنہا -) پا پیش نهادند، با این که از ابراز این مسأله شرم داشتند، زیرا که دیده بودند چگونه پیامبر - ﷺ - به دخترش وابسته است و چگونه این دختر به پدرش خدمت می کند. ابوبکر و عمر از زهرا -

(۶۸)- ابن سعد این مطلب را آورده است، (۴/۸)؛ حاکم (۳۲)؛ هردو نفر آن ها از بیزید بن اصم ذکر کرده اند.

۱۰۰ ادستان از زنان نموفه ۷۳

رضی الله عنها - خواستگاری کردند ، اما پیامبر - ﷺ - با تمامی رفاقتی که با آن ها
۶۹ داشت عذر خواست.

سپس علی بن ابی طالب - رضی الله عنه - فاطمه - رضی الله عنها - را از رسول الله -
- خواستگاری کرد. علی - رضی الله عنه - گفت: قصد داشتم که از رسول الله -
- دخترش فاطمه را خواستگاری کنم ولی با خود گفتم: به الله سوگند که مالی
ندارم ، سپس ارتباط وثيق خود را با رسول الله - ﷺ - به خاطر آوردم ؛ آنگاه به رسم
معمول ، از فاطمه نزد رسول الله - ﷺ - خواستگاری کردم.

پیامبر - ﷺ - به من فرمود: آیا چیزی داری ؟
گفتم: نه ای رسول الله .

پیامبر - ﷺ - فرمود: آن زره سیاهی که فلان روز به تو دادم کجاست ؟
گفتم: ای رسول الله پیش خودم است.
۷۰ پیامبر - ﷺ - فرمود: تنها همان را بیاور.

علی با شتاب رفت و با زره بازگشت. آنگاه پیامبر - ﷺ - او را امر کرد که زره را
بفروشد و بهای آن را برای عروس جهیزیه بخرد. عثمان بن عفان - رضی الله عنه -
زره را به ۴۷۰ درهم خرید و علی - رضی الله عنه - بهای آن را به رسول الله - صلی
الله عليه وسلم - داد. پیامبر - ﷺ - مقداری از آن را به بلال داد ، تا کمی عطر بخرد
و مقداری دیگر از آن را به ام سلمه - رضی الله عنها - داد تا برای عروس جهیزیه
فرامن کند.

آنگاه پیامبر - ﷺ - اصحابش را دعوت فرمود و آنان برای ازدواج فاطمه - رضی الله
عنها - با علی ابن ابی طالب - رضی الله عنه - با مهریه ۴۰۰ مثقال نقره^{۷۲} بنابر
سنن رایج و فریضه واجب ، شهادت دادند و خطبه ازدواج ، به مبارکی عروس و
داماد پایان یافت. پیامبر - ﷺ - برای آن ها دعا کرد که الله فرزندان صالح به آن ها

(۶۹) طبقات ابن سعد ، (۱۱/۸).

(۷۰) طبقات ابن سعد ، (۱۲/۸).

(۷۱) صحیح بخاری کتاب خرید و فروش ها و مسند احمد ، (۴۲/۱).

(۷۲) مهرالسنّه مقدار ۵۰۰ مثقال نقره است.

۱۰۰ اداستان از زفاف نمونه ۷۴.....

عطای کند و پس از آن ظرف های خرما را نزد صحابه بزرگوار که میهمان بودند،
آوردنده.^{۷۳}

در شب زفاف زهراء (رضی الله عنها) - با قهرمان اسلام علی ابن ابی طالب - رضی الله عنہ -، رسول الله - ﷺ - به ام سلمه امر کرد که با عروس به خانه علی - رضی الله عنہ - برود ، و آنجا منتظر بماند؛ خانه ای که برای سکونت آن دو آماده شده بود.

پس از نماز عشاء رسول - ﷺ - نزد آن دو رفت ، آب خواست و وضو گرفت و به روی آن ها ریخت و فرمود: «اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِمَا وَبَارِكْ عَلَيْهِمَا وَبَارِكْ لَهُمَا فِي سَلَّهِمَا».^{۷۴}

مسلمانان به ازدواج زهرا - رضی الله عنها - با امام علی - رضی الله عنہ - شاد شدند و حمزه - رضی الله عنہ - عموی پیامبر - ﷺ - و علی - رضی الله عنہ - دو قوچ را ذبح کرد و مردم مدینه از آن طعام ولیمه مستفید شدند.

هنوز از این ازدواج مبارک یک سال نگذشته بود که الله در سال سوم هجری چشمان زهرا - رضی الله عنها - و آن ها که او را دوست داشتند، به نوه اول رسول الله - ﷺ -، (حسن بن علی - رضی الله عنہما) - روشن ساخت. پیامبر - ﷺ - از این ولادت بسیار شادمان گشت و در گوش نوه اش آذان گفت: آنگاه خودش کام کودک را برداشت و وی را حسن نامید و هم وزن موی سرش بر فقره صدقه داد، تا بلایا از او دور گردد. هنوز یک سال از عمر حسن - رضی الله عنہ - نگذشته بود که (حسین - رضی الله عنہ) - در ماه شعبان سال چهارم هجرت به دنیا آمد. قلب پیامبر - ﷺ - به خاطر وجود دو نوه گرانقدرش (حسن و حسین - رضی الله عنہما) - شادمان گشت و ادامه زندگی دنیایی خود را در وجود آن ها می دید؛ لذا از عشق و مهربانی درونی خود وجود آن ها را سرشار ساخت.

(۷۳) الاصابة ، (۱۵۸ / ۸).
(۷۴) طبقات ابن سعد ، (۱۵ / ۸)، الاصابة (۱۵۸ / ۸).

۵۸- قنها زنی که از مرگ پیامبر ﷺ اطلاع داشت

هنگامی که رسول الله - ﷺ - پس از آن که در حجه الوداع پایه های شریعت اسلام را استوار ساخت و دین الهی را کامل کرد، بیمار شد در این وقت فاطمه - رضی الله عنها - از بیماری پدر خبردار شد سراسیمه به نزد پدر شافت تا از سلامتی وی مطمئن شود. در این هنگام پیامبر - ﷺ - نزد عایشه - رضی الله عنها - بود، زمانی که پیامبر - ﷺ - فاطمه - رضی الله عنها - را دید، بیماری اش را فراموش کرد و به پیشواز دخترش آمد و او را کنار خود نشاند و فرمود: آفرین بر تو ای دخترم. پس از آن با فاطمه - رضی الله عنها - رازی را در میان گذاشت که او بسیار گریست. هنگامی که پیامبر - ﷺ - ناله فاطمه - رضی الله عنها - را شنید برای بار دوم با او رازی را در میان گذاشت که فاطمه - رضی الله عنها - خندهد. عایشه - رضی الله عنها - گوید: به فاطمه گفتم: رسول الله - ﷺ - تو را از میان سایر زنان برای گفتن اسرار برگردید، با این حال گریه می کنی؟ و زمانی که رسول الله - ﷺ - برخاستند، عایشه - رضی الله عنها - از فاطمه - رضی الله عنها - پرسید که رسول الله - ﷺ - به تو چه فرمود؟ فاطمه - رضی الله عنها - در پاسخ گفت: هرگز راز رسول الله - ﷺ - را فاش نخواهم کرد.

عایشه - رضی الله عنها - گوید: هنگامی که رسول الله - ﷺ - رحلت فرمود به فاطمه گفتم: از تو می خواهم به خاطر ارتباط خویشاوندی من با تو که مرا از آنچه رسول الله - ﷺ - فرمود، باخبر سازی! فاطمه گفت: اکنون اشکالی ندارد به تو بگوییم. راز نخستین پیامبر - ﷺ - این بود که به من خبر داد، جبرئیل - علیه السلام - قرآن را هر سال یک مرتبه بر من عرضه می داشته، اما امسال این امر دوبار صورت گرفت، این علامت این است، که مرگم نزدیک شده است. دخترم تقوایی الهی را پیشه کن و بردبار باش که این کار بیهترین عمل نیک برای تو است، فاطمه فرمود: در این هنگام من گریستم آنچنانکه دیدی، در نتیجه هنگامی که (پیامبر - ﷺ) بی تایی مرا دید راز دوم را چنین با من در میان گذاشت و فرمود: ای فاطمه،

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۷۶

آیا به این که، سرور زنان اهل بهشت باشید خشنود می گردی؟ و تو میان خانواده من نخستین کسی هستی که به من می پیوندی در نتیجه من هم خندهیدم.^{۷۵} هنگامی که درد و رنج پیامبر - ﷺ - به سبب بیماری اش شدت می یافتد، اندوه فاطمه - رضی الله عنها - هم بیشتر می شد، تا آنچه که در کنار بستر پدر شب ها نیز بیدار می ماند و صبوری می کرد.

زمانی که مشاهده کرد بیماری پیامبر - ﷺ - شدت یافته است، اندوه و غم او را از هر کاری بازداشت و گریه راه گلوبی او را بسته بود و با صدایی پراز غم و بی قراری فرمود:

ای پدر، آیا (مرگ شما) نزدیک شده است؟

پیامبر - ﷺ - فرمود: «از امروز به بعد پدرت دیگر اندوهی ندارد».

هنگامی که رسول الله - ﷺ - رحلت نمود فاطمه - رضی الله عنها - می فرمود: ای پدر که دعوت پروردگارت را اجابت کردی.

ای پدر، بهشت برین جایگاه تو است.

ای پدر، خبر این مصیبت بزرگ را به جبرئیل - علیه السلام - هم می دهیم. هنگامی که پیامبر - ﷺ - را به خاک سپردند، فاطمه - رضی الله عنها - گفت: ای مردم، چگونه راضی شدید که بر پیکر پاک رسول الله - ﷺ - خاک بریزید.^{۷۶}

و زهراء (ام ابیها) گریست، و مسلمانان همگی برای پیامبر و رسول شان محمد - ﷺ - گریستند و این سخن الله تبارک و تعالی را یاد کردند که ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ (آل عمران: ۱۴۴) «محمد نیست مگر پیامبری از جانب الله که پیش از او نیز پیامبرانی بودند».

و همچنین الله می فرماید: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (الأنبیاء: ۳۴). «و ما به هیچکس پیش از تو عمر ابدی ندادیم (تا به تو بدھیم) آیا با آن که تو (که محبوب ترین و مقرب ترین بندگان مایی) خواهی مرد و دیگران به دنیا زنده مانند؟».

(۷۵)- بخاری در مغازی، باب بیماری پیامبر - ﷺ - و وفات ایشان (۵/ ۱۳۷) و مسلم در فضائل صحابه، باب فضائل دختر نبی - ﷺ - به شماره ۲۴۵۰ این مطلب را آورده اند.

(۷۶)- بخاری - رحمه الله - در مغازی، باب بیماری پیامبر - ﷺ - و وفات او (۵/ ۱۳۷) آورده است.

۱۰۰ ادستان از زنان نموفه ۷۷

از وفات رسول الله - ﷺ - حدود شش ماه بیشتر نگذشته بود که زهراء - رضی الله عنها - بیمار شد و او به خاطر بشارت پدرش - ﷺ - می خندید ، زیرا که او نخستین کسی است از خانواده پیامبر - ﷺ - که به او ملحق خواهد شد او شب سه شنبه سوم ماه رمضان سال یازدهم هجری در سن بیست و هفت سالگی به جوار پروردگار شتافت.

۵۹ زنی که حدود الهی بالایش جاری کشت...

در ماجرای زن مخزومی که در عهد نبی - ﷺ - دزدی کرد ، رسول الله - ﷺ - را پدری می بینم که با جدیت رفتار می کند و در اجرای حدود الهی حتی از نزدیکترین افراد خود نمی گذرد ، و بر اسمامه بن زید به خاطر شفاعت از آن زن مخزومی خشم می گیرد ؛ زیرا شفاعت در این هنگام حاکم را از وظيفة اصلی اش باز می دارد ، و دری را برای تعطیلی حدود می گشاید . و این مسأله باعث شد که پیامبر - ﷺ - به خاطر الله ، ناراحت گردد . ولذا به الله تعالی سوگند یاد کرد که حتی اگر محبوبترین افراد نزد او هم مرتکب عملی شوند که باید بر آن حد جاری شود ، حد الله را جاری کند و او به خاطر این کار میان مردم معروف گشت.^{۷۷}

عايشه ام المؤمنین - رضي الله عنها - روایت مي کند: قريش در مورد زن مخزومي که دزدي کرده بود ، اندوهگين بودند ، گفتند: چه کسي نزد رسول الله - صلي الله عليه وسلم - ميانجي گري کند و چه کسي جز اسمامه - رضي الله عنه - که مورد محبت پیامبر - ﷺ - است ، اين جرأت را دارد . او با رسول الله - ﷺ - در اين باره سخن گفت رسول الله - ﷺ - فرمود: آيا در باره حدي از حدود الهي شفاعت مي خواهي ؟ سپس برخاست و خطبه اي ايراد کرد و فرمود: «اي مردم ، شما پيش از اين گمراه بوديد ، زيرا هروقت دزدي مي کرد او را رها مي ساختيد و هرگاه ضعيفي سوقت مي کرد بر او حد جاري مي ساختيد ، به الله سوگند اگر فاطمه دختر محمد سرقت کند دستش را قطع خواهم کرد». ^{۷۸}

(۷۷) بخاري در تفسير سورة شعرا ، باب و انذر عشيرتك الاقربين ، (۶/۱۷) : مسلم در ايمان باب قول الله تعالى وانذر عشيرتك الاقربين ، ۲۰۸.

(۷۸) بخاري - رحمة الله - در حدود ، باب اقامة حدود بر شريف و پست ، (۸/۱۶) : مسلم - رحمة الله - در حدود باب قطع دست دزدي که از خانواده اي مهم است و غيره ، ۱۶۸۸.

۶۰- فاطمه ای که از کف دستاش نان پیدا می کند!

فاطمه - رضی الله عنها - آسیاب دستی داشت و با آن کار می کرد و اثر آن روی دستش مانده بود ، مشک خود را پر از آب می کرد و آنقدر آن را بر دوش می کشید که جای آن بر گردنش باقی مانده بود. خانه را جاروب می کرد به طوری که لباس هایش پر از گرد و غبار می شد و همسرش نیز نمی توانست برای فاطمه - رضی الله عنها - کنیزی اجیر کند تا در کارهای سخت خانه به او کمک نماید و علی - رضی الله عنها - نیز از این که در کارهای خانه تا جایی که برایش امکان داشت ، به فاطمه - رضی الله عنها - کمک کند ، باک نداشت.

علی - رضی الله عنها - فرصت را غنیمت شمرد و روزی که می دانست پدر فاطمه - رضی الله عنها -، پیامبر - ﷺ - از یکی از غزوواتش پیروزمندانه با غنایم و اسیران باز می گردد ، به فاطمه - رضی الله عنها - گفت:

دلم به حالت می سوzd ، برو و یکی از اسیران را بخواه تا به تو خدمت کند.
فاطمه - رضی الله عنها - گفت: اگر الله بخواهد چنان می کنم.

پیامبر - ﷺ - آمد و فرمود:

دخترم برای چه آمده ای ؟

گفت: آمده ام تا بر شما سلام کنم.

و از این که چیزی بخواهد شرم داشت ، دوباره هردو نفر آمدند و علی - رضی الله عنده - شرح حال فاطمه - رضی الله عنها - را برای پیامبر - ﷺ - بازگو کرد.
پدر با عزم و اراده جدی فرمود:

«به الله قسم به شما دو نفر چیزی نمی دهم. آیا من اهل صفه را که شکم های خالی شان درد می کند ، رها کنم ، در حالی که چیزی برای انفاق به آن ها ندارم ، اما آن اسیران را می فروشم و پس از آن با بهای آنان به اهل صفه انفاق می کنم».

در این هنگام سرور زنان بهشت دختر رسول الله - ﷺ - بازگشت و به چیزی از آنچه نزد پدر بود دست نیافت. با آن که او محبوبترین افراد در نزد الله بود و در کمال سختی و گرفتاری زندگی می گذراند ، اما رسول الله - ﷺ - فقیران و محتاجان را بر او ترجیح داد. پدران و مسؤولان ضعیف چشمان خود را خوب باز کنند!!

۶۱- دختر خلیفه مسلمانان، با کسی ازدواج می کند که اسبی بیش ندارد!

در حدیث صحیحی از قول اسماء - رضی اللہ عنہا - آمده است که او گفت: «با زبیر ازدواج کردم در حالی که او چیزی، جز یک اسب نداشت. من آن اسب را علوفه می دادم، برای شتر آبکش، دانه خرما می کوبیدم، آب شیرین از چاه ها می کشیدم و خمیر می کردم. از زمینی که رسول اللہ - ﷺ - به زبیر داده بود، دانه های خرما را بر سرم حمل می کردم. فاصله آن زمین دو سوم ۲ بر ۳ فرسخ تا مدینه بود. روزی در حالی که دانه های خرما بر سرم بود و می آمدم، رسول اللہ - ﷺ - را با تنبی چند از صحابه دیدم، پیامبر - ﷺ - مرا صدا زد فرمود: آهای، آهای بیا تو را سوار کنم، خجالت کشیدم. به یاد غیرت زبیر افتادم، اسماء - رضی اللہ عنہا - می گوید: رفتم وقتی رسیدم، به زبیر خبر دادم، گفت: به اللہ سوگند همین که تو باید برای من دانه خرما حمل کنی، بر من سخت تر است از سوارشدن به همراه پیامبر - صلی اللہ علیه وسلم -. اسماء - رضی اللہ عنہا - گفت: همین که ابوبکر برای من خدمتگزاری فرستاد، که تیمارداری اسب را، از من برداشت، انگار که مرا آزاد کرد». ^{۷۹}

پس از این صبر، فرجام کار این شد که اسماء - رضی اللہ عنہا - با تمام رفاه و ثروت همسرش هرگز دچار غرور نشد، او سخاوتمند بود و هیچگاه چیزی را برای فردا ذخیره نمی کرد، و هرگاه که بیمار می شد منتظر می ماند تا خوب شود. تمام بردۀ هایی که داشت آزاد کرد و به دختران و خانواده اش می گفت: اتفاق کنید و راستگو باشید و در انتظار بخشش دیگران نباشید. ^{۸۰}

(۷۹) بخاری - رحمه اللہ - در نکاح آورده است باب غیرت، (۱۵۶/۶) و مسلم - رحمه اللہ - در سلامتی باب جواز پشت سر سوارکردن زن بیگانه هنگامی که در راه خسته می شود، (۲۱۸۲).

(۸۰) بنگردید به طبقات ابن سعد، (۸/۲۵۱) و بعد از آن.

۶۲- خنجرش را کرفت و زیر سرش گذاشت!

اسماء - رضی الله عنها - زنی شجاع بود و از هیچ چیز جز سرزنش الله ، واهمه نداشت. او در جنگ یرموک هم شرکت کرد و مانند دیگر شجاعان جهاد می کرد. در زمان سعید بن عاص - رضی الله عنه - در مدینه دزدی ، زیاد شد ؛ او خنجری برداشت و زیر سرش گذاشت. به او گفتند: برای چه چنین می کنی ؟ گفت: تا اگر ^{۸۱} دزدی بر من حمله کند شکمش را پاره کنم.

۶۳- این زن مسلمان را در صبر، الکوسازید

زمانی که حجاج ، مکه را محاصره کرده بود ، اسماء - رضی الله عنها - که در آن موقع پیروز نایینایی صد ساله بود - وارد شد تا با او رایزنی کند ، عبدالله بن زبیر(پسر اسماء) - رضی الله عنه - به مادرش گفت: مادرم! همه مردم و حتی خانواده و بچه هایم مرا تحقیر کرده اند و برای من بضاعتی اندک مانده است ، و از یاران هم آنقدر ندارم که بتوانم ساعتی مقاومت کنم و افراد دشمن [اگر تسليم شوم] هرآنچه بخواهم به من می دهنند. نظر شما در این باره چیست؟

در برابر این امتحان دشوار ، احساسات جوشان مادری فرو ریخت و عزت و کرامت پیروز گشت و چنین پاسخ داد: به الله سوگند فرزندم تو به خودت آگاه تری ، اگر می دانی که برق هستی و برای الله کار می کنی ، و آنچه او می خواهد انجام بدی ، اگرچه برای الله یارانت کشته شوند. گردن خویش را در اختیار غلامان خاندان امیه مگذار که آن را به بازی بگیرند ، و اگر دنیا را بخواهی که تو ، چه نکوهیده بندی ای هستی ، خودت را هلاک کرده ای و کسانی که با تو می جنگند را به نابودی کشانده ای.

عبدالله - رضی الله عنه - گفت: به الله سوگند مادرم نظر من همچون توست ، اما می ترسم که اهل شام مرا بکشند و مثله کنند و به دار بزنند. مادرش به او پاسخ داد: پسرم گوسفند هم که به سلاحه کشیده می شود ، بعد از ذبح هیچ دردی نمی فهمد ، این امر را با بصیرت انجام بده و از الله یاری بخواه.

۱۰۰ داستان از زنان نموذج

هنگامی که اسماء - رضی الله عنها - برای الله حافظی با پسرش عبدالله ، نزد او رفت ، دستش را بر روی سپر پدرش گذاشت و از روی تحقیر گفت: عبدالله این چیست؟ پس عبدالله - رضی الله عنها - هم سپرش را درآورد و برای جنگیدن رفت و آنقدر مقاومت کرد و جنگید تا آن که کشته شد ، پس حاجج امر کرد تا پیکر او را به دار بزنند ، سپس نزد اسماء - رضی الله عنها - آمد و گفت: مادرم! امیرالمؤمنین مرا مأمور حفظ تو کرده است آیا حاجتی داری؟ اسماء - رضی الله عنها - گفت: من مادر تو نیستم؛ بلکه مادر کسی هستم که بر سر درخت انجیر به دار کشیده شده و نیازی هم ندارم ، اما برایت حدیثی می گوییم:
از رسول الله ﷺ - شنیدم که فرمود: «در ثقیف ، دروغگو و بدبختی قیام می کنند ، اما دروغگو ، که ما آن را دیدیم - منظورش مختار بود - و اما بدبخت که تو هستی».«

در برخی روایات است که حاجج هنگامی که بر اسماء - رضی الله عنها - وارد شد ، به او با حالت دلسوزی گفت: مرا چگونه دیدی در باره عملی که با پسرت کردم ، ای اسماء؟

اسماء - رضی الله عنها - با آرامش گفت: او دنیايش را از دست داد و تو آخرت را تباہ کرده.
^{۸۲}

به گفته ابن سعد - رحمه الله - ، اسماء - رضی الله عنها - پس از کشته شدن پسرش عبدالله - رضی الله عنها - چند شب بعد ، در مکه وفات کرد. کشته شدن عبدالله در ۱۷ جمادی الاولی سال ۷۳ هجری بود. [با آن که اسماء پیر بود] دندانش نیفتاد و عقلش زایل نگشت.

۶۴- اسماء دختر یزید بن سکن الکویی دیگری

او با نامحرم به نرمی سخن نمی گفت و هرگز از مقام والای خود فروتر نمی آمد و زیر بار ظلم و ذلت نمی رفت. او زنی شجاع ... استوار ... مجاهد ، و نمونه ای جالب در پنهانه میادین مختلف برای دختران می باشد.

۱۰۰ اداستان از زنان نمونه ۸۲

اسماء - رضی الله عنها - در سال اول هجرت ، با رسول الله - ﷺ - بیعت کرد و پیامبر - ﷺ - نیز بنابر آیه ای که در سوره میتحنه آمده ، با زنان بیعت کرد و آن آیه این است که الله متعال فرمود: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرُقْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهُنَّا نَ يُفْتَرِيْنَهُنَّ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَأْيَعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (المتحنة: ۱۲).

ای پیامبر ، چون زنان مؤمن آیند که بر تو با ایمان بیعت کنند که دیگر هرگز شرک به الله نیاورند و سرقت و زناکاری نکنند و فرزندان خود را به قتل نرسانند و میان خود بر کسی افترا و بیهتان نزنند و با تو در هیچ امر معروفی (که به آن ها کنی) مخالفت نکنند ، بدین شرایط با آن ها بیعت کن و بر آنان از الله آمرزش و غفران بطلب ، که الله بسیار آمرزند و مهربان است «.

این بیعت اسماء - رضی الله عنها - دختر یزید با صداقت و اخلاص بود و آنگونه که در کتاب های سیره آمده اسماء - رضی الله عنها - به هنگام بیعت با رسول الله - ﷺ - در دستش دو النگوی بزرگ طلا بود و پیامبر - ﷺ - به او فرمود: «ای اسماء ، دستبندهایت را درآور ، آیا نمی ترسی که الله النگوی از آتش به دست تو کند؟». اسماء - رضی الله عنها - هم به سرعت و بدون چون و چرا ، فرمان رسول الله - ﷺ - را اجرا کرد و آن دستبندها را درآورد و جلوی پیامبر - ﷺ - گذاشت.^{۸۳}

۶۵ - وقتی که دلیری این زن را می خوانم ، در فکر این می افتم که اصلاً چادر به سر کردن و در کنج خانه نشستن وظیفه ما مردان است ! ..

اسماء - رضی الله عنها - در جنگ یرموک که پس از رحلت پیامبر - ﷺ - و در سال سیزدهم هجری رخ داد ، شرکت جست و نقشی مؤثر در آن ایفا کرد ؛ این زن با

(۸۳) بخاری - رحمه الله - در تعبیر آن باب روایی روز آورده است ، (۷۷ / ۸) و مسلم - رحمه الله - در امارت باب فضل جنگ در دریا به شماره ۱۹۱۲ / .

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه ۸۳

غیرت آنگونه که ابن کثیر - رحمه الله - در البداية والنهاية آورده است: «این ها سخت جنگیدند، تا آنجا که پشت سر آن ها زنان هم به سختی جنگیدند».

و در جایی دیگر می نویسد: «و زنان هم از فراریان جنگ با چوب و سنگ استقبال می کردند»، و در این حال خوله دختر ثعلبه می گفت:

ای که از زنان تقوای پیشه، می گریزی به زودی دخترانی اسیر نمی بینی؟ و نه دخترانی خردمند و قانع، و در فرازی دیگر آورد: «و زنان مسلمان هم در این روز جنگیدند و شمار بسیاری از رومیان را کشتند و فراریان مسلمان را که به عقب بر می گشتند به جلو می راندند».

و در این جنگ بزرگ ، اسماء دختر یزید ، با سپاه اسلام همراه خواهانش از زنان مؤمن ، سپاهیان اسلام را کمک می رساندند از جمله اسلحه و آب به آن ها می دادند ، مجروحان شان را مداوا می کردند و به آنان روحیه می دادند . هنگامی که آتش جنگ ، شعله ور شد و شدت یافت اسماء - رضی الله عنها - فراموش کرد که زن است ؛ تنها چیزی که یادش آمد آن بود که او زنی مسلمان و بالیمان است و به اندازه توان و طاقتیش باید جهاد کند ، روبرویش جزستون خیمه چیزی نیافت ، آن را برداشت و به صفوی دشمن زد و از راست و چپ بر دشمنان خود یورش می برد تا آن که نه تن از رومیان را کشت .

ابن حجر - رحمه الله - هم در باره او آورده است: «اسماء دختر یزید بن سکن بود که در جنگ یرموق شرکت داشت و باستون خیمه اش نه تن از رومیان را کشت و پس از این جنگ ، مدتی زنده بود».

هنگامی که اسماء - رضی الله عنها - از میدان جنگ بیرون آمد ، همچون دیگران سخت جراحت برداشت ، مشیت الهی بر این قرار گرفت که او تا هفده سال بعد در قید حیات بماند و تا سال سی . هجری ، زندگی کند . او در تمام مدت عمرش برای همگان منشأ خیر بود .^{۸۴}

۶۶- این زن قهرمان (ام ورقه) از قید قلم ما نماند

ام ورقه - رضي الله عنها - غيرت ديني داشت و برای مرگ در راه الله به خاطر اعتلای کلمه الله بسیار مشتاق بود. او به دلیل آن که ، از ارزش و پاداش جهاد همراه با مردان محروم نشود و به پاداش مجاهدان نایل آید ، هنگامی که رسول الله - ﷺ - در جنگ بدر می جنگید ، به ایشان گفت:

به من اجازه خروج ، همراه خودتان را بدھید تا جراحات شما را مداوا کنم و از بیماران تان پرستاری نمایم ، تا شاید الله به من اجر شهادت را هدیه کند.

سپس پیامبر - ﷺ - به او فرمود:

«الله به تو اجر شهادت می دهد ، در خانه ات بمان ، که تو هم مانند شهیدان هستی ». ^{۸۵}

۶۷- نخستین معلم زن در اسلام

شفاء - رضي الله عنها - از جمله کسانی بود که خواندن و نوشتن را پیش از اسلام در مکه فرا گرفت ، و هنگامی که اسلام آورد ، به اميد ثواب و پاداش الهی به امر تعلیم مسائل اسلامی به زنان مسلمان مشغول شد. به همین دلیل وی را نخستین زن معلم در اسلام دانسته اند. از جمله کسانی که شفاء - رضي الله عنها - به آن ها تعلیم داده ، «حفصه دختر عمر بن خطاب» همسر رسول الله - ﷺ - بود.

در حدیثی از پیامبر - ﷺ - آمده است ، که ایشان از شفاء خواست که حفصه را نوشتن آموزد و همچنین برخی از دعاها را به او یاد بدهد ، شفاء گوید: من در حالی که نزد حفصه بودم رسول الله - ﷺ - آمد و به من فرمود: آیا به او تعویذ بیماری نمله را یاد نمی دهی ، همانطور که به او نوشتن را می آموزی ». ^{۸۶}

(۸۵)- بنگردید به اصابة في تمييز الصحابة از ابن حجر ، (۸/۲۸۹) و حلية الاولیاء از اصفهانی ، (۲/۱۶۳).

(۸۶)- ابوی تعویذ می نوشتد و به اذن الله عزوجل بیماری از بین می رفت.

۶۸- داستان زن مظلومی که دعایش مستجاب گردید

خطاب در کتابش «عدالت آسمان» نقل می‌کند که حدود چهل سال پیش در بغداد قصابی بود که با فروش گوشت زندگی می‌گذرانید... او پیش از طلوع خورشید به مغازه‌ی خود می‌رفت و گوسفند ذبح می‌کرد و سپس به خانه باز می‌گشت و پس از طلوع خورشید به مغازه‌ی رفت و گوشت می‌فروخت...

یکی از شب‌ها پس از آنکه گوسفند ذبح کرده بود به خانه باز می‌گشت در حالی که لباسش خون آلود بود... در همین حال از کوچه‌ای تاریک فریادی شنید... به سرعت به آن سو رفت و ناگهان بر جسد مردی افتاد که چند ضربه‌ی چاقو خورده بود و خون از او جاری بود و چاقویی در بدنش بود...

چاقو را از بدن او درآورد و سعی کرد به او کمک کند در حالی که خون مرد بر لباس او جاری بود، اما آن مرد در همین حال جان داد... مردم جمع شدند و دیدند که چاقو در دستان اوست و خون بر لباسش و خود نیز هراسان است...

او را به قتل آن مرد متهم کردند و سپس به مرگ محکوم شد... هنگامی که او را به میدان قصاص آوردن و مطمئن شد مرگش حتمی است با صدای بلند گفت:

ای مردم ، به الله سوگند که من این مرد را نکشته‌ام ، اما حدود بیست سال پیش کس دیگری را کشته‌ام و اکنون حکم بر من جاری می‌شود... سپس گفت:

بیست سال پیش جوانی تومند بودم و بر روی قایقی مردم را از این سوی رود به آن سو می‌بردم... .

یکی از روزها دختری ثروتمند با مادرش سوار قایق من شدند و آنان را به آن سو برد... .

روز دوم نیز آمدند و سوال قایق من شدند... با گذشت روزها دلبسته‌ی آن دختر شدم و او نیز دلبسته‌ی من شد... او را از پدرش خواستگاری کردم اما چون فقیر بودم موافقت نکرد... سپس رابطه‌اش ما من قطع شد و دیگر او و مادرش را ندیدم...

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه.....۸۶

قلب من اما همچنان اسیر آن دختر بود...

پس از گذشت دو یا سه سال...

در قایق خود منتظر مسافر بودم که زنی با کودک خود سوار قایق شد و
درخواست کرد او را به آن سوی نهر ببرم ...

هنگامی که سوار قایق شد و به وسط رود رسیدیم به او نگاه انداختم و ناگهان
متوجه شدم همان دختری است که پدرش باعث جدایی ما شد...

از ملاقاتش بسیار خوشحال شدم و دوران گذشته و عشق و دلدادگی مان را به او
یادآور شدم ...

اما او با ادب و وقار سخن گفت و گفت که ازدواج کرده و این پسر اوست ...

اما شیطان تجاوز به او را در نظرم زیبا جلوه داد ... به او نزدیک شدم ، اما فریاد زد
و الله را به یاد من آورد ...

به فریادهایش توجهی نکردم ... آن بیچاره هر چه در توان داشت برای دور کردن
من انجام داد در حالی که کودکش در بغل او گریه می کرد ...

هنگامی که چنین دیدم کودک را گرفتم و به آب نزدیک کردم و گفتم: اگر خودت
را در اختیار من قرار ندهی او را غرق می کنم ... او اما می گریست و التماس می کرد ...
اما به التماس هایش توجه نکردم ...

سپس سر کودک را در آب کردم تا هنگامی که به مرگ نزدیک می شد سرش را از
آب بیرون می آوردم ... او این را می دید و می گریست و التماس می کرد اما خواسته
من را نمی پذیرفت ... باز سر کودک را در آب فرو بردم و به شدت راه نفس او را بستم
و مادرش این را می دید و چشمانش را می بست ... کودک به شدت دست و پا می زد تا
جایی که نیرویش به پایان رسید و از حرکت ایستاد ... او را از آب بیرون آوردم و دیدم
مرده است ؛ جسدش را به آب انداختم ...

سراغ زن رفتم ... با تمام قدرت مرا از خود راند و به شدت گریه کرد ...

او را با موی سرش کشیدم و نزدیک آب آوردم و سرش را در آب فرو بردم و دوباره
بیرون آوردم ، اما او از پذیرفتن فحشا سرباز می زد ...

وقتی دستانم خسته شدند سرش را در آب فرو بردم ... آنقدر دست و پا زد تا آنکه از
حرکت افتاد و مرد ... سپس جسدش را در آب انداختم و برگشتم ...

۱۰۰- داستان از زنان نموفه.....۸۷

هیچ کس از جنایت من باخبر نشد و پاک و منزه است کسی که مهلت می‌دهد اما رها نمی‌کند...

مردم با شنیدن داستان او گریستند... آنگاه حکم بر وی اجرا شد...

وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ

(وَاللَّهُ رَا از آنچه ستمگران انجام می‌دهند غافل مپندرار)

به داستان این دختر پاکدامن دقت کنید... چگونه فرزندش در مقابل چشمانش کشته شد و

جان خود را از دست داد اما به هتك عفت خود راضی نشد...

اما این عفت و پاکدامنی کجا و حال برخی دختران این زمانه کجا... برخی حاضر می‌شوند عفت خود را با یک تماس تلفنی یا یک هدیه‌ی شیطانی بفروشند یا در پی سخنان شیرین یک فاسق یا شبهه‌ی یک منافق بروند...
۸۷

۶۹- بارالهی؛ فرزندم را مثل آن مگردان...

زنی از بنی اسرائیل ، مشغول شیر دادن بچه اش بود که سواری زیباروی از آنجا گذشت. زن گفت: الهی! فرزندم را مانند او بگردان. کودک ، پستانش را رها کرد و رو به آن مرد نمود و گفت: الهی! مرا مانند او مگردان. و دوباره به پستانش روی آورد و شروع به مکیدن آن کرد.

ابوهیریره - رضی الله عنه - می گوید: گویا هم اکنون می بینم که نبی اکرم - صلی الله عليه وسلم - (برای نشان دادن عمل آن کودک) انگشت مبارک اش را می مکد. «سپس ، گذر آنان به کنیزی افتاد. مادر گفت: بار الها! فرزند مرا مانند این ، مگردان. کودک ، پستان مادرش را رها کرد و گفت: بار الها! مرا مانند او بگردان. مادر گفت: چرا چنین دعا کردی؟ کودک گفت: آن مرد سوار ، یکی از جباران و ستمگران بود. اما درباره این کنیز می گویند: دزدی و زنا کرده است در حالی که او چنین کاری انجام نداده است».
۸۸

[۸۷]- برگفته از کتاب: اعترافات یک عاشق تألیف دکتر محمد العريفی .

[۸۸]- به روایت بخاری.

۷- زنی که پیامبر مان را زهر داد...

زمانی که رسول الله - ﷺ - از فتح خیر آسوده شدند، و در آنجا اقامت فرمودند، زینب بنت الحارث، همسر سلام بن مشکم یهودی، گوسفند بربیانی را برای پیامبر اسلام به رسم تعارف آورد.

پیش از آن پرسیده بود کدام عضو از گوسفند را رسول الله - ﷺ - صلی الله علیه وسلم - بیشتر دوست دارند. به او گفته بودند: بازوی گوسفند را. وی این قسمت از گوسفند را با زهر بسیار آلوده ساخت، و دیگر قسمتهای آن گوسفند بربیان را نیز مسموم گردانید، و سپس آنرا نزد نبی اکرم - صلی الله علیه وسلم - آورد. وقتی آن را در برابر رسول الله - ﷺ - صلی الله علیه وسلم - نهاد، رسول الله - ﷺ - بازوی گوسفند را برداشتند که بخورند، لقمه‌ای از آن را برداشتند و در دهان نهادند و جویدند، اما فرو نبردن و بیرون افکنند، و گفتند: «لَنْ هَذَا الْعَظَمَ لِيُخْبَرِنِي إِنَّهُ مَسْمُومٌ» این استخوان به من بازمی‌گوید که زهرآلود است؟!

آنگاه، به دنبال آن زن فرستاند. آمد و اعتراف کرد. نبی اکرم - صلی الله علیه وسلم - به او فرمودند: «ما حملکَ علی ذلِک؟» چه چیز تو را به این کار واداشت؟ گفت: با خود گفتم: اگر پادشاه باشد، از دست او راحت خواهیم شد، و اگر پیامبر باشد، او را با خبر خواهند ساخت! پیامبراکم - صلی الله علیه وسلم - نیز از او درگذشتند. در آن اثنا، بشر بن براء بن معروف نزد رسول الله - ﷺ - بود؛ لقمه‌ای از آن گوشت گوسفند برداشت و خورد، و همینکه آن لقمه را فرو برد، از دنیا رفت. روایات در باب اینکه رسول الله - ﷺ - از آن زن درگذشتند یا او را به قتل رسانیدند، مختلف است.

بعضی هر دو دسته روایت را به این نحو جمع کرده‌اند که ابتدا رسول الله - ﷺ - صلی الله علیه وسلم از او درگذشتند، اما وقتی که بشر از دنیا رفت، آن زن را به قصاص ^{۸۹} بشر به قتل رسانیدند.

(۸۹) زاد المعاد، ج ۲، ص ۱۳۹-۱۴۰؛ فتح الباری، ج ۷، ص ۴۹۷. این داستان در صحیح بخاری، هم مفصل و هم مختصر آمده است: ج ۱، ص ۴۴۹، ج ۲، ص ۶۱۰، نیز، سیره ابی هشام، ج ۲، ص ۳۳۷-۳۳۸.

و خورشید نبوت؛ ترجمه فارسی «الرحيق المختوم» تالیف: شیخ صفی الرحمن مبارکبوری، ترجمه: محمد علی لسانی فشارکی، نشر احسان ۱۳۸۸

۱۰۰- اداستان از زنان نمونه ۸۹

۷۱- زنی که از مسلمانان کمک خواست، و مسلمانان هم به او لبیک گفتند...

حجاج بن یوسف ثقیلی به خون‌ریزی شهرت یافته و بلکه ضربالمثل شده، و شاید بعضی‌ها او را شر اولین و آخرین بدانند!

اما یاقوت حموی در معجم البلدان نقل کرده که زنی مسلمان در هند اسیر شد و فریاد زد: یا حجاجاه! خبر به حجاج که رسید، گفت: لبیک لبیک! هفت میلیون درهم خرج کرد تا هند را فتح کرده و آن زن را آزاد کند!

۷۲- زنی که مورد تمسخر یهودیان قرار گرفت، اما پیامبر و مسلمانان آرام نشستن...

در زمان رسول الله ﷺ روزی زنی مسلمان به بازاربندی قینقاع رفت و نزد زرگری نشست تا زیوری برای اوبسازد یهودیان از او خواستند تصویرت خودش را آشکارسازد پس او امتناع کرد مردی از یهودیان بنی قینقاع آمد و لباس بانوی مسلمان را از پشت به بالای شانه اش بست و بانوی مسلمان متوجه نشد! چون بانوی مسلمان بلند شد از پشت بدنش لخت شد و تمامی مردم به او خندیدند و مورد تمسخر یهودیان قرار گرفت.

یکی از مردان مسلمان بلند شد و با شمشیر آن مرد را به دو نصف تقسیم کرد که یهودیان نیز به او حمله ور شدند و به شهادتش رسانند و پیمان نامه میان خود و مسلمانان را نیز پاره کردند.

هنگامی که خبر به رسول الله ﷺ رسید تمام سپاه اسلام را به جنگ با انها برد و پانزده شب همگی آنها را محاصره کرد تا همگی تسليم و اسیر شدند و رسول الله ﷺ تصمیم به کشتن همگی آن پیمان شکنان گرفت تا اینکه عبدالله بن ابی بن سلول نزد رسول الله رفت و بارها و بارها از رسول الله خواست که از کشتن آنها منصرف شود پس رسول الله ﷺ جان‌های آنها و زنان و کودکانشان را به آنها بخشید و آنها را به نزدیکی شام تبعید کرد و اموال انها را به عنوان غنایم جنگی بدون خون‌ریزی مصادره نمود.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

بله اینگونه بود که ارتش یک دولت برای حیا و عفت یک بانوی مسلمان راهی گشت اما در حال حاضر حکام بزدل سرزین های اسلامی برای حیا و عفت هزاران ^{۹۰} و بلکه صد ها هزار بانوی مسلمان میانماری و سوریه ای چه کرده اند؟!.

۷۳- زنی که بیماری جذام داشت!

مالک از ابی ملکیه روایت کرده که عمر بن خطاب رضی الله عنہ زنی را در حال طواف کعبه دید که از بیماری جذام رنج می برد.

فرمود ای کنیز الله چرا باعث آزار و اذیت خودت و مردم می شوی و در خانه نمی مانی؟ نشستن در خانه برایت بسی بهتر است وی نیز بلاfacسله به خانه برگشت. چند سال بعد فاروق اعظم درگذشت و مردی به عیادت همان زن رفت و گفت حالا می توانی بیرون آیی و دوباره به طواف کعبه روی چون آن کسی که تو را نهی نموده بود دیگر نمی تواند نهی کند (فوت کرده است) گفت من چنان نیستم که در ^{۹۱} زندگانی از وی اطاعت کنم و بعد از وفاتش نافرمانی اش کنم.

۷۴- زنی که فریادش لبیک گفتند...

مؤرخ بزرگ، ابن اثیر در کتاب مشهورش «الکامل» چنین روایت می کند: «به معتصم بالله اطلاع دادند که زنی هاشمی اسیر در دست رومی ها چنین فریاد بر آورده است: «وامعتصماء وامعتصمه» معتصم بالله به محض شنیدن این خبر در حالی که بر تختش نشسته بود لبیک گویان وی را جواب داد و بلاfacسله از جایش برخاست و در قصرش فریاد کشید: «آماده برای نبرد، آماده برای نبرد!» قاضی ها و گواهان را جهت تحويل و توضیح حدود زمین های وقفی احضار نمود و شخصاً به جنگ «عموریه» رفت (یکی از شهرهای مهم روم) و آنجا را فتح نمود و طبق دستور، عموریه به آتش کشیده شد».

(۹۰)-الکامل فی التاریخ.

(۹۱)-حيات صحابه_محمد یوسف کاندھلوی (ترجمه مجتبی الرحمن انصاری، ج ۳، ص ۹۰)

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۹۱

این حکایت مربوط به زمانی است که قدرت از آن غیرت اسلامی بود و خشم و غضب برای حق ، نصرت و انتقام جویی برای مظلوم و گرفتن دست ظالم زمامداران امور مسلمین بود مسلمان در اقصی نقاط دنیا امنیت داشته است ، قوی و عزیز بود ، به وجود یاورانی که در شرایط خاص ، حمایتش کنند و برادرانی که به خاطر وی به پا خیزند ، یقین داشت و بدین جهت مجرمین دنیا کاملاً درک کرده بودند که تجاوز بر این مسلمان به منزله شورانیدن شیران جنگل و تحیریک زنبورهای خشمگین است ، تا انتقام نگیرند آرام نمی شوند و دشمن متجاوز به هیچ وجه نه در آب و نه در خشکی ، نمی تواند خودش را از چنگشان نجات دهد.

۷۵- حالا ذنی از اهل بہشت را برایت نشان می دهم !

بخاری در صحیح خود از عطا بن ابی رباح روایت نموده که وی روزی همراه با عبدالله ابن عباس ایستاده بود ، کنیز سیاه سالخورده از نزد ایشان عبور نمود ، ابن عباس بسوی عطا بدید و گفت: حالا ذنی از اهل جنت را به تو نشان می دهم ! ابن عباس گفت: ذنی از اهل جنت ! سخن شگفتی است از اهل جنت و درمیان ما ! ابن عباس گفت: بلی ذنی است که هرگاه بمیرد داخل جنت می شود ان شاء الله ، عطا با تعجب گفت: بلی آن زن را بمن نشان بده ، ابن عباس به سوی همان کنیزک سیاه اشاره نمود و گفت: این کنیزک سیاه ذنی از اهل جنت است ، عطا گفت: کدام چیز ترا داناند که این زن از اهل بہشت است ؟ ابن عباس گفت: این زن سیاه چند سال پیش به نزد رسول الله ﷺ آمد و از بیماری صرع (جن گرفتگی) به او شکایت نمود و از رسول الله ﷺ تقاضا نمود که در حق او دعا کند تا الله او را شفا بدهد ، به نزد رسول الله ﷺ آمد و از او التماس می کرد زیرا از این مرض عذابها و رنج های سختی را متحمل شده است ، نه کسی با او ازدواج می کند و نه کسی با او می نشیند و مردم از او در هراس اند ، اطفال او را تعقیب می کنند ، درمیان مردم حالت صرع (جن گرفتگی) به وی عارض می شود ، درمیان خانه ها ، بازارها ، کوچه ها و مجالس این حالت به او رونما می شود تا آنجا که آنان از همنشینی با او وحشت احساس می کنند ، از همچو زندگی خسته شده تا آنکه به نزد پیغمبر مهربان و دلسوز آمد و پیش روی او فریاد برآورد و گفت: یا رسول الله ! من به صرع مبتلایم پس دعا کن که

۱۰۰ داستان از زنان نموفه ۹۲

الله مرا شفا بدهد ، رسول الله ﷺ خواست که به یاران خود درس صبر بدهد پس فرمود: اگر خواسته باشی دعا می کنم و الله ﷺ ترا شفا خواهد داد و اگر خواسته باشی صبر کن پس برای تو جنت است ، یعنی اگر خواسته باشی دعا می کنم و الله شفایت می دهد لیکن جنت را برایت تضمین نمی کنم و تو مثل باقی مردم خواهی بود و اگر خواسته باشی به همان حالت ابتلا بمانی پس تو از اهل جنت هستی ، کنیزک به سوی رسول الله ﷺ دید و پرسید: چه گفتی ای رسول الله! رسول الله ﷺ همان سخن قبلی خود را تکرار نمودند ، بعد از آن وقتی رسول الله ﷺ از سخنان خود فارغ شدند کنیزک در باره حال و مرضش فکر نمود و گفت: یا رسول الله! بلکه صبر می کنم ، او سخن رسول الله ج را بار بار به عقلش پیش نمود که رسول الله او را بین دو چیز مختار می گرداند: یا بهره اندوزی از این دنیا که باشندگان آن مريض می شوند ، خورندگان آن گرسنه می شوند ، شادکامان آن نايمد می شوند ، و بین سرایی که در آن چیزی نیست که او را بیازارد نه چیزی وجود دارد که عزت و وقار او را از بین بیرد ، سرایی است که زیبایی آن درخشیده و قصرهای بلند آن قوی و مستحکم است و برای صالحان و نیکان خوشگوار گردانیده شده است.

بعد از آن کنیزک بیمار گفت: یا رسول الله! بلکه صبر خواهم کرد ، و پس از آن تا وقت مرگ صبر کرد تا آنکه وفات نمود. و باید جسد او خسته و مانده شود ، و نفس او غمگین شود ، در صورتی که جنت پاداش وی است ، الله اکبر ، ماندگی و خستگی شان دور شود و مطلوب شان بدست آید و معبدشان راضی گردد ، چه نعمت های کامل و تمام و احسان و گرامی داشت عالی که نصیب شان کند ، زیرا در دنیا از رب شان می ترسیدند بخاطر اینکه در آخرت رستگار شوند.

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَارِزًا ۳۱ حَدَائِقٍ وَأَعْبَنَا ۳۲ وَكَوَاعِبَ أَثْرَابًا ۳۳ وَكَأسًا دِهَاقًا ۳۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۳۵ جَزَاءً مِنْ رِبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۳۶﴾ [النَّبَا: ۳۱-۳۶].

«مسلمًا پرهیزگاران ، رستگاری (از دوزخ) و دستیابی (به بیهشت) بهره ایشان می گردد. باغ های سرسبز ، و انواع زرها (بهره ایشان می گردد). و دختران نوجوان نارستان همسن و سال. و جام پر از شراب. بهشتیان در آنجا نه سخن پوچ و بیهوده ای می شنوند ، و نه دروغگویی و دروغگو نامیدنی. این پاداش رب تو است و عطیه بسنده ای (برای برآورد خواستها و آرزو های بهشتیان است)».

۱۰۰ اداستان از زبان نمونه ۹۳

الله برای ایشان در جنت قصرها و تخت‌ها را آماده ساخته است ، و به خدمت آنان پسر بجهه‌ها و ملائکه را گماشته است ، و جنت‌ها و ملک‌ها را برای آنان حلال نموده است ، و رب با عظمت و مالک به آنان سلام گوید ، آنانی که در برابر انواع مختلف امراض و بیماری‌ها ، و بر گرسنگی و فقر و تنگی و آفات و بر حفاظت شرمگاه‌ها و پوشیده داشتن چشم‌شان و بر مناجات رب‌شان هنگام سحرگاهان صبر نمودند ، و مطلوب‌شان طلب خوشنودی رب‌شان بود .

﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْيَقُهُمْ وَجْهُهُمْ وَأَفَاءُوهُمْ الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوهُمْ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ الْسَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَقْبَى الْدَّارِ ۲۲ جَنَّتُ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءاَنَّاهُمْ وَأَزْوَجِهِمْ وَالْمَلِئَكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۲۳ سَلَّمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الْدَّارِ ۲۴﴾ [الرعد: ۲۲-۲۴].

«و کسانی که (در برابر مشکلات زندگی و اذیت و آزار دیگران) بخارط رب‌شان شکیبایی می‌ورزند ، و نماز را چنان که باید می‌خوانند ، و از چیزهایی که بدیشان داده ایم ، بگونه‌پنهان و آشکار می‌بخشند و خرج می‌کنند ، و با انجام نیکی‌ها بدی‌ها را از میان برمی‌دارند. آنان (با انجام چنین کارهایی پسندیده‌ای) عاقبت نیک دنیا که (که بهشت است) از آن ایشان است. (این عاقبت نیکو) با غهای بهشت است که جای ماندگاری (سرمدی و زیستن ابدی) است ، و آنان همراه کسانی از پدران و فرزندان و همسران خود بدانجا وارد می‌شوند که صالح ، (یعنی از عقاید و اعمال پسندیده‌ای برخوردار بوده) باشند (و جملگی در کنار هم جاودانه و سعادتمدانه در آن بسر می‌برند) و ملائکه از هر سوی برآنان وارد (و به سلام‌شان) می‌آینند. (ملائکه بدانان خواهند گفت: درودتان باد! (همیشه به سلامت و خوشی بسر می‌برید) به سبب شکیبایی (بر اذیت و آزار) و استقامتی که (بر عقیده و ایمان) داشتید. چه پایان خوبی (که بهشت الله و نعمت جاودان است)».».

آنان صابرانی اند که مشتاقان جنت‌اند ، و آنان به جنت بشرط داده شده‌اند ، پس بیماری را تحمل نمودند ، و گریه‌های خود را پنهان کردند ، و در محراب اشک‌ها ریختند ، وقت زیاد نگذشته بود که به جنات نعیم خوشحال گردیدند ، وقتی که مسلمانان اهل عافیت در آخرت آن پاداش و جزای را که الله به اهل بلا عطا می‌کند بینند اگر پوست‌های اجسام آنان در دنیا به قیچی‌ها قطع کرده شود و بزرگ‌ترین بلا

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

و مصیبت بر آنان وارد کرده شود در راه اینکه از اهل جنت شوند سهل و آسان است (جنات بلکه به این امتحان دشوار گوش فرا ده ، امتحانی که دوستداران جنت در آن استوار باقی ماندند ، زیرا آنان به ملاقات رب شان مشتاق‌اند و به حاصل نمودن رضا و خوشنودی او علاقمندانند ، زبان حال آنان بیانگر این است که :

تو کسی هستی که زندگی را خوش مزه و گوارا احساس نمی‌کنی زیورا زندگی بیمار است ، و تو کسی نیستی که خشنود باشی و مردم خشمگین باشند ، و نیست آنچه که بین من و توست درست و بین من و بین جهانیان خراب باشد ، هرگاه محبت و دوستی تو درست شود پس همه چیز آسان است ، و هر آنچه بر بالای خاک است خاک خواهد شد.^{۹۲}

۷۶- زنی که برای امیر مؤمنان نصیحت می‌کند!

خولة بنت ثعلبه زنی بود که الله متعال در آغاز سوره مجادله به او اشاره کرده است. در دوران خلافت عمر بن الخطاب رضی الله عنہ، وی همراه با تعدادی از مردم از کنار او می‌گذشتند که خوله مدتی طولانی امیرالمؤمنین عمر را نگه داشت و او را نصیحت کرد و گفت: ای عمر ، زمانی تو را عمیمر (عمر کوچلو) می‌گفتند ، سپس [بزرگ شدی] و تو را عمر گفتند ، سپس تو را امیرمؤمنان نامیدند ، پس ای عمر تقوای الله را پیشه کن که هر کس به مرگ یقین داشته باشد از فوت [فرصت‌ها] می‌ترسد و آن که به حساب یقین داشته باشد از عذاب بیم ناک می‌شود...

عمر در این حال ساكت بود و سخن او را گوش می‌داد. گفتند: ای امیر مؤمنان ، برای این پیززن این قدر معطل می‌شوی؟ فرمود: به الله سوگند اگر از اول تا آخر روز مرا نگه دارد نزد او می‌مانم ، به جز برای نماز فرض. می‌دانید او کیست؟ او خوله بنت ثعلبه است که الله صدای او را از بالای هفت آسمان شنید! پورده‌گار جهانیان سخن او را بشنو و عمر نشنود؟^{۹۳}.

۷۷- جرئت فاطمه رضي الله عنها

عن سهل بن سعد الساعدي - رضي الله عنه : أَنَّهُ سَأَلَهُ النَّاسُ: يَا يَارَبِّ شَيْءٍ دُوْبَى جُرْحُ النَّبِيِّ - ﷺ - ؟ فَقَالَ: مَا بَقَيَ أَحَدٌ أَعْمَمُ بِهِ مَوْيَيْ ، كَانَ عَلَيْهِ يَحْيَى ءِبْرُوسِهِ فِيهِ مَاءٌ ، وَفَاطِمَةُ تَغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ ، فَأَخَذَ حَصِيرٌ فَأَحْرَقَ ، فَحُشِيَ بِهِ جُرْحُهُ .^{۹۴}

ترجمه: سهل بن سعد ساعدي - رضي الله عنه - می گويد: از من سؤال کردنکه زخم رسول الله - ﷺ - با چه چيزی مدوا شد؟ گفتم: کسي که در اين مورد از من آگاه تر باشد، وجود ندارد. (دیدم که) علي - رضي الله عنه - در سپرس آب می آورد و فاطمه رضي الله عنها خون ها را از چهره (مبارک) رسول الله - ﷺ - می شست. و بعد، حصيري را سوختند و خاکستر آن را روی زخم رسول الله - ﷺ - نهادند.

۷۸- زنى که تمام قبيله اش را مسلمان نمود!

عمران بن حصين خزاعي می گويد: در سفری همراه رسول الله - ﷺ - بوديم. تمام شب راه رفتيم و در پایان ، وقتی که خواب و استراحت برای مسافر از هر چیز دیگری شیرین تر است ، توقف نموده ، خوابیديم. (هنگام صبح ، بعلت خستگی) بیدار نشدمیم تا اینکه حرارت آفتاب ، ما را بیدار کرد. اولین کسانی که بیدار شدند ، فلاں و فلاں بودند. و نفر چهارم ، عمر فاروق - رضي الله عنه - بود. در مورد رسول الله - ﷺ - عادت بر این بود که کسی او را از خواب بیدار نمی کرد تا اینکه خودش بیدار می شد. زیرا ما نمی دانستیم که در خواب ، برای رسول الله - ﷺ - چه پیش می آید. اما چون عمر - رضي الله عنه - مردی جدی بود ، هنگامی که بیدار شد و آن صحنه را دید ، با صدای بلند ، تکبیر گفت و آرام آرام ، صدایش را بلندتر کرد تا اینکه رسول الله - ﷺ - بیدار شد. مردم ، آنچه را که برایشان اتفاق افتاده بود ، با رسول الله - ﷺ - در میان گذاشتند. رسول الله - ﷺ - فرمود: «اشکالی ندارد کوچ نمایید». کاروان برآمد افتاد. پس از طی مسافت کوتاهی ، توقف نمود. رسول الله - ﷺ - آب خواست و وضو گرفت. سپس ، اذان گفته شد و رسول الله - ﷺ - نماز را اقامه کرد. پس از اتمام نماز ، مردی را دید که در گوشه ای نشسته و در نماز ،

۱۰۰ اداستان از زنان نموفه.....۶۹

شرکت نکرده بود. رسول الله - ﷺ - پرسید: «ای فلانی! چرا در نماز جماعت شرکت نکردمی؟ گفت: من نیاز به غسل داشتم و آب نبود. رسول الله - ﷺ - فرمود: «با خاک تیمم کن. همین برایت کافی است». کاروان دوباره برآخود ادامه داد. مردم از تشنگی، نزد رسول الله - ﷺ - شکایت کردند. رسول الله - ﷺ - ، علی و یکی دیگر از صحابه را صدا زد و فرمود: «بروید، آب پیدا کنید».

آن دو نفر به جستجوی آب رفتند. در راه، زنی را دیدند که دو مشک بزرگ و پر از آب را بر شتری، حمل می کرد و خود نیز سوار آن بود و می آمد. وقتی نزدیک رسید، از او پرسیدند: آب ها را از کجا آورده ای؟ زن گفت: دیروز همین موقع در محل آب بودم و ازانجا بسوی خانه برآخود افتادم. مردان ما اینجا نیستند. علی - رضی الله عنہ - و همراهش خطاب به زن گفتند: با ما میبا. گفت: کجا؟ گفتند: نزد رسول الله - صلی الله علیه وسلم -. زن گفت: همان کسی که درباره او میگویند که از دین خود برگشته است؟ گفتند: آری، نزد همان کسی که درباره او چنین می اندیشی. پس حرکت کن. سرانجام، او را نزد رسول الله - ﷺ - آوردند و ماجرا را برای رسول الله - ﷺ - بازگو کردند. (عمران) می گوید: از آن زن خواستند که از شتر پیاده شود. رسول الله - ﷺ - ظرف آبی طلبید و از دهانه هر دو مشک، در آن ظرف، آب ریخت. سپس، دهانه بزرگ مشک ها را بست و دهانه کوچک آنها را باز کرد و اعلام فرمود که: آب بنوشید و شترها و اسب ها را نیز آب دهید. تمام کاروان، آب نوشیدند و به شتران خود نیز، آب دادند. ودر پایان، به آن یک نفر که جنُب بود، آب دادند تا غسل نماید. آن زن، همچنان ایستاده بود و آنچه را که بر سر مشکهای آبش می آوردند، نظاره میکرد. راوی می گوید: سوگند به الله که آب مشکها تمام شد ولی ما می دیدیم که مشکها، پرتر از قبل بود. پس ازان، رسول الله - ﷺ - دستورداد تا چیزی برای آن زن، جمع آوری کنند. صحابه، مقداری آرد، خرما و سویق برای او جمع آوری نمودند و آنها را در پارچه ای بستند. آنگاه، دوباره زن را سوار شتر کرده، مواد غذایی یاد شده را روی شتر و در جلوی او نهادند. رسول الله - ﷺ - خطاب به آن زن، فرمود: «تو خود دیدی که ما چیزی از آب مشکهای تو را کم نکردیم. پروردگار ما، ما را سیراب نمود».

۱۰۰- داستان از زنان نمونه ۹۷

وقتی آن زن به روستای خود رسید ، از او پرسیدند: چرا دیر کردی ؟ گفت: چیز شکفت انگیزی دیدم. در مسیر راه ، دو نفر جلوی مرا گرفتند و پیش کسی بردنده که بقول شما ، از دین خود برگشته است. آن شخص ، چنین و چنان کرد. به الله سوگند! که او ، یا بزرگترین جادوگر میان این و آن (زمین و آسمان) است و یا پیامبر برحق الله می باشد. راوی میگوید: مسلمانان به دهکده های اطراف ، یورش میبرند اما به روستای آن زن ، تعرض نمی کردند. سپس ، روزی آن زن به مردان طایفه خود گفت: مسلمانان ، عمدًا به شما تعرض نمی کنند. آیا باز هم در باره اسلام ، شک و تردید دارید؟! سرانجام ، تمام مردم طایفه ، به پیروی از آن زن ، مسلمان شدند.^{۹۵}

۹۹- زنی که پیامبر به جهنمی بودنش شهادت داد...

رسول الله - ﷺ - فرمود: «بیهشت چنان نزدیک من آمد که اگر بخود جرأت می دادم از میوه های آن برای شما می آوردم. دوزخ نیز چنان نزدیک من آمد که با خود گفتم: الهی! مگر من هم از دوزخیانم؟ در آن اثنا ، چشمم به زنی افتاد که گربه ای ، چهره اش را می خراشید. پرسیدم: این زن ، چه کرده است؟ گفتند: گربه ای را در دنیا حبس کرده تا اینکه از گرسنگی مرده است. نه به او غذا داده و نه او را آزاد گذاشته تا از حشرات و چیزهای دیگر زمین ، تغذیه کند». ^{۹۶}

۱۰۰- دختری که سه بار هجرت نصیبیش شد!

لیلی - رضی الله عنهمها - دختر ابو حشمه ، زنی از قبیله ی قریش بود که ایمان در قلب او رسوخ کرد و سه بار موفق شد در راه الله هجرت کند. او نیز ، از عشیره و تبار بنی عدی و از کسانی بود که در همان ابتدای ظهور اسلام که هنوز مسلمانان تحت بزرگترین شکنجه ها و آزارهای قبیله ی قریش قرار داشتند ، به رسول الله ایمان آورد.

(۹۵)- این داستان را کتب حدیث به شمول کتب سبعه روایت کرده اند.

(۹۶)- صحیح البخاری.

۱۰۰ اداستان از زفاف نمونه ۹۸

این بانوی بزرگوار از اولین زنانی بود که با رسول الله بیعت نمود و زمانی که مکه برای مسلمانان نامن شد به حبشه هجرت کرد.

او به همراه همسرش برای سفر به حبشه آماده می شدند که ناگهان عمر از راه رسید در نظر آنها هنوز عمر همان دشمن سرخست مسلمانان بود که به آزار و اذیت آنها می پرداخت. او سوال کرد: ای ام عبدالله، آیا قصد سفر داری؟

لیلی - رضی الله عنهم - بنت ابی حثمه با لحنی که حاکی از اعتراض و ناراضایتی بود، پاسخ داد: آری! از دست امثال تو به تنگ آمده ایم و قصد داریم به دیاری پناه ببریم تا از آزار و شکنجه های شما نجات یابیم. برخلاف تصور لیلی، عمر فاروق با لحنی آرام که حاکی از شفقت و دلسوزی بود، فرمود: الله نگهدارتان باشد!.

لیلی - رضی الله عنهم - تعجب کرد و با خود گفت: آیا ممکن است عمر هم ایمان اورده باشد؟! آیا امکان پذیر است کسی که تا چندی پیش کوچه به کوچه دنبال مسلمانان می گشت تا آنها را اذیت کند، اکنون خود مسلمان شده باشد؟!.

لیلی - رضی الله عنهم - که برخورد آمیخته با مهر و محبت عمر را دیده بود حدس زد که او مسلمان شده است. به همین خاطر به محض این که همسرش «عامر بن ریبعه عنزی» به خانه آمد، قضیه را برای او بازگو کرد. اما شوهرش با پیشینه ای که از عمر سراغ داشت، بدو گفت: حدس تو اشتباه است و امکان ندارد چنین مردی ایمان بیاورد.

چطور ممکن است عمر ایمان بیاورد در حالی که ما از دست او و امثال او مجبور شده ایم خانه و کاشانه خود را رها کنیم.

سپس از همسرش پرسید: آیا تو به ایمان چنین مردی امیدواری؟!.

لیلی - رضی الله عنهم - پاسخ گفت: ای ابو عبدالله، به گمان من او ایمان آورده است.

همسرش، با لحنی تمسخرآمیز گفت: هر وقت پشت گوش خود را دیدی همان وقت عمر هم ایمان خواهد آورد! اما مطمئن باش، امکان ندارد ایمان به قلب چنین فردی رسوخ کند. به هر حال آن دو مخفیانه عازم حبشه شدند و مدقی در همان جا ماندند تا اوضاع و احوال مکه تعدیل گردد.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه.....۹۹

پس از مدتی که آنها غربت و دوری از وطن را تحمل کردند، خبر رسید که قبیلهٔ ی قریش اسلام آورده‌اند و مکه برای مسلمانان امنیت یافته است. آن دو بزرگوار به محض شنیدن خبر، عازم مکه شدند و هنوز به مکه نرسیده بودند که فهمیدند آنچه شنیده اند شایعه‌ای بیش نبوده و دشمنان اسلام همچنان مکه را در تصرف دارند و به آزار مسلمانان می‌پردازند.

آنها با ناراحتی و با وجود خستگی، مجبور شدند راه رفته را بازگردند و مجدداً به حبسه پناه ببرند. در حبسه به لیلی - رضی الله عنہما - خبر رسید که عمر اسلام آورده است. او خوشحال شد و خطاب به همسرش گفت: دیدی گفتم عمر ایمان آورده است. آری! ایمان آورده و مطمئنم با ایمان آوردن او مسلمانان قوت خواهد یافت.

لیلی - رضی الله عنہما - بی صبرانه منتظر بود تا موقعیتی فراهم آید و به مکه برود و بالآخره در موقعیتی مناسب توفیق یافت به همراه همسرش به مکه هجرت کند و در آن جا به کاروان ایمان پیوندد. بار دیگر مکه ناامن شد و مشرکان عرصه را بر مسلمانان تنگ کردند. این بار نیز، لیلی و همسرش همچون دیگر مسلمانان به دستور رسول الله به مدینه مهاجرت کردند. در این میان لیلی - رضی الله عنہما - اولین زنی بود که به هجرت به مدینه مفتخر گردید و بدین ترتیب، این بزرگ بانو موفق شد سه هجرت را در کارنامه‌ی خویش ثبت نماید.^{۹۷}

۸۱- زنی که پیامبر ﷺ آنرا در بهشت خواب دید!

ابوهیره - رضی الله عنہ - می گوید: روزی، نزد رسول الله - ﷺ - نشسته بودیم که فرمود: «خواب دیدم که در بهشت هستم. در آنجا چشمم به زنی افتاد که کنار قصري، وضو می‌گرفت. پرسیدم: این قصر، مال چه کسی است؟ (فرشتگان) گفتند: از آن عمر بن خطاب است. بیاد غیرت عمر افتادم. پس پشت کردم و رفتم». عمر با شنیدن این سخنان، به گریه افتاد و گفت: ای رسول الله! آیا در مورد تو هم به غیرت می‌آیم؟!^{۹۸}

(۹۷)- صحیح البخاری.

(۹۸)- روایت صحیح البخاری.

۸۲ - داستان جالب یازده زنی که از شوهران شان

گفتند، و عائشه هم از همسرش ایراد فرمود

عايشه رضي الله عنها مي گويد: یازده زن نشستند و با يكديگر ، عهد و پيمان بستند که هیچ چيز از احوال شوهرانشان را كتمان نکنند.

ولي گفت: شوهرم مانند شتر لاغري است که بالاي کوهي قرار دارد. نه هموار است که به آن صعود شود و نه گوشت چاقی دارد که به خانه ها برده شود. (يعني بد اخلاق است و ويژگي مثبتی ندارد که مردم به او مراجعه کنند).

دومي گفت: من اسرار شوهرم را فاش نمي کنم زира مي ترسم که به اتمام نرسد. و اگر از او سخن بگويم ، همه عيوش را ذكر مي نمايم.

سومي گفت: شوهرم فرد قد بلندی است که اگر حرف بزنم ، طلاقم مي دهد و اگر سکوت کنم ، مرا معلق مي گذارد (جز بدی ، هیچ حسني ندارد).

چهارمی گفت: شوهرم مانند شب سرزمین تهامه ، معتمد است نه بسيار سرد است و نه بسيارگرم. ترس و وحشتی از او ندارم (چون خوش اخلاق است) و همنشيني با وي ، ملال آور نیست.

پنجمي گفت: شوهرم هنگامي که وارد خانه مي شود ، مانند یوزپلنگ است (زياد مي خوابد). و هنگامي که از خانه بیرون مي رود ، مانند شير است (بسیار شجاع است). و از مال و اموالي که در خانه وجود دارد ، نمي پرسد.

ششمی گفت: شوهرم هنگام خوردن ، همه چيز را مي خورد و هیچ چيز باقي نمي گذارد و اگر آب بنوشد ، تانه مي نوشد و ظرف را خالي مي کند. و هنگام خوابیدن ، خود را يك گوشه مي پيچد و مي خوابد و دست اش را وارد لباسم نمي کند تا محبت مرا نسبت به خودش بداند.

هفتمي گفت: شوهرم ، فرد کودني است و يا اينکه توان نزديكي با زنان را ندارد. احمق و نادان است. همه عيوب ، در او جمع شده است. سرت را زخمی مي کند و يا عضوي از اعصابيت را مي شکند و يا اينکه هم زخمی مي کند و هم مي شکند.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

هشتمی گفت: نوازش شوهرم مانند نوازش خرگوش است یعنی بسیار متواضع و خوش اخلاق می باشد. و بوبی مانند بوبی زنپ دارد.

نهمی گفت: شوهرم از نسب بالایی برخوردار است. قد بلندی دارد. خاکستر خانه اش بسیار زیاد است. یعنی فرد سخاوتمندی می باشد. همچنین خانه اش نزدیک محل تجمع مردم است.

دهمی گفت: شوهرم، مالک، نام دارد. مالک کیست؟ مالک بهتر از این حرفها است. او شتران زیادی دارد که بیشتر اوقات، کنارخانه خوابیده اند و کمتر به چرا می روند. و هنگامی که صدای موسیقی را بشنوند، می دانند که هم اکنون ذبح خواهند شد. (یعنی فردی بسیار سخاوتمند است طوریکه شتران را بیشتر اوقات، کنار خانه نگه می دارد تا هنگام آمدن مهمان در دسترس باشند. و بمحض اینکه مهمان بیاید، مجلس موسیقی برپا می کند و شتری ذبح می نماید).

یازدهمی گفت: شوهرم ابوزرع است، می دانید ابوزرع چه کسی است؟ او گوشهايم را با زیورآلات آراسته و بازوهايم را چاق و فربه نموده و باعث خوشحالی من گردیده است. من هم خوشحال شده ام. او مرا در میان صاحبان گوسفند یافت که به دشواری زندگی می کردم. پس مرا به میان اسب داران و شترداران و کشاورزان آورد. سخنانم را می پذیرد. صحبتها می خوابم چرا که به اندازه کافی، خدمتگزار دارد. نزد ما آب زیادی وجود دارد. اما مادر ابوزرع، آیا مادرش را می شناسید؟ او انبارهای بسیار وسیعی دارد که مملو از غذا و سایر کالاهای می باشد و دارای خانه بسیار بزرگی است.

اما فرزند ابوزرع، آیا فرزند ابوزرع را می شناسید؟ خوابیدنش به شمشیری شباخت دارد که از نیام، بیرون آورده شده باشد. یعنی زیبا است. و با یک ران بزغاله، سیر می کند. یعنی کم خوراک است.

و دختر ابوزرع، آیا می دانید که دختر ابوزرع چه کسی است؟ او دختری فرمانبردار است. از مادرش اطاعت می کند. چاق و چهارشانه است و به اندازه ای زیبا است که باعث ناراحتی هوویش می شود. اما کنیز ابوزرع، آیا می دانید او کیست؟ او فرد رازداری است که سخنان ما را به مردم نمی گوید و امانت داری است

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

که غذای ما را حیف و میل نمی کند. و نظافت کاری است که اجازه نمی دهد خانه ما خس و خاشاک بگیرد.

روزی، ابوزرع از خانه بیرون رفت در حالی که مشک ها پر از شیر بودند. او در مسیر راه با زنی برخورد کرد که دو بچه مانند دو یوزپلنگ داشت. آن بچه ها، با پستانهای مادرشان که به انار می ماند، بازی می کردند. ابوزرع مرا طلاق داد و با آن زن، ازدواج کرد.

من هم بعد از او با مردی شریف، و سرمایه دار، اسب سوار و نیزه به دست، ازدواج کردم که شتران زیادی به من ارزانی داشت و از هرچیز، یک نوع برای من تدارک دید و به من گفت: ای ام زرع! بخور و به خانواده ات نیز بخوران. ولی در عین حال، اگر همه چیزهایی را که او به من داده است، یک جا جمع کنم، به اندازه کوچکترین ظرف ابوزرع نمی شود.

عایشه رضی الله عنہا می گوید: رسول الله - ﷺ - بعد از شنیدن این سخنان فرمود: «من برای تو مانند ابوزرع برای ام زرع هستم». ۱۰۰

۸۳- زنی اسیری که از پستانش شیر می ریخت...

عمر بن خطاب - رضی الله عنه - می گوید: تعدادی اسیر جنگی نزد نبی اکرم - ﷺ - آوردند. در میان آنان، زنی وجود داشت که از پستانهایش شیر می ریخت. ناگهان، در میان اسیران، چشم اش به کودکی افتاد. به محض اینکه او را دید، در آغوش گرفت و به سینه اش چسباند و شروع به شیر دادنش کرد. نبی اکرم - صلی الله علیه وسلم - خطاب به ما فرمود: «آیا این مادر، فرزندش را در آتش می اندازد؟! گفتم: خیر، اگر توانایی داشته باشد (مجبور به انداختن نباشد) نمی اندازد. فرمود: بدانید که الله، بر بندگانش از این مادر هم نسبت به فرزندش، مهربانتر است». ۱۰۱

(۱۰۰)- این داستان را امام مسلم در صحیحش روایت فرموده است.

(۱۰۱)- روایت صحیح البخاری.

۱۰۳.....**۱۰۰- اداستان از زنان نموفه**

۸۴- کلمات طلایی که رسول الله ﷺ برای ام سلیم ایراد فرموند...

از انس بن مالک روایت است که گفت:

ام سلیم نزد پیامبر علیه الصلاة و السلام آمد و گفت:

ای رسول الله ، کلماتی به من بیاموز تا با آنها الله را به فریاد بخوانم ؟

پیامبر علیه الصلاة السلام فرمودند:

ده بار سبحان الله ، ده بار الحمد لله و ده بار الله اکبر بگو ، پس هنگامیکه حاجت برآورده شد ، الله می گوید: مغفرت و آمرزش را انجام دادم.
۱۰۲.

۸۵- از فاطمه بیاموزیم...

فاطمه رضی الله عنها روزهای جمعه خدمتکارش را می فرستاد تا خورشید را بنگرد ، پس هرگاه به او می گفت که خورشید رو به غروب است (آخرین قسمت عصر) به دعا مشغول می شد تا آن که خورشید غروب می کرد.
۱۰۳.

۸۶- حرفی که برای همسرش گفت تاریخ ثبتش کرد!

وقتی که مخالفین عثمان بر او یورش بردنده ، تا (عثمان) را به شهادت برسانند ، پس همسرش خواست از او دفاع کند ، در این اثناء ، موهای همسرش از چادرش خارج شد. عثمان برای همسرش گفت: «چادرت را (محکم) بیند» سوگند به الله ، دور شدن چادر ات سختر است نسبت به این(حالتی که من در آن قرار دارم !)

(۱۰۲)- (آخرجه أحمد والترمذی والنمسانی وحسنة الالباني وصحیح الترغیب). (۱۵۶۶).

(۱۰۳)- فتح الباری.

۱۰۴..... داستان از زنان نمونه

اگر امروز عثمان می بود و این حالت زنان را در بازار ها مشاهده می کرد، همگی را دیویت می نامید!

۸۷- زنانی که سبب زیاد شدن ایمان شوهران شان می گشند...

عمره همسر حبیب عجمی وقتی که برای نماز شب بیدار می شد، شوهرش را هم بیدار می کرد، و می گفت:

بلند شو شوهرم، اینکه شب در حال سپری شدن است...

راه طولانی و توشه‌ی ما کم است، و قافله مقربان به راه افتاده و ما جا مانده
ایم...^{۱۰۴}

۸۸- داستان دیگری...

ابن بطوطه^{۱۰۵} در کتاب (رحلة ابن بطوطة) داستان جالبی از مسلمان شدن کشور مالدیو ذکر میکند.

او میگوید شخصی به نام [ابوالبرکات] که حافظ قرآن بود وارد جزیره مالدیو میشود، روزی زنی گریان را مشاهده میکند که مردم دورش جمع شده اند، می گوید: این زن چرا گریه میکند؟

می گویند: در اینجا هر ماه یک شیء مانند کشتی در دریا پیدا میشود که نوری از آن بیرون می آید، به عقیده ما آنها جن و عفریت هستند و برای در امان ماندن از شر آنها ما باید هر ماه یکی از دختران خود را وارد مکانی به اسم [بتخانه] کنیم.

فردای آن روز جن ها آن دختر را میکشند و ما جنازه اش را دفن میکنیم!

چون کسی حاضر نیست خود را قربانی جن ها کند، مجبور شدیم بین خودمان قرعه کشی کنیم، اسم هر کسی دربیاید او باید قربانی شود!

(۱۰۴) صفة الصفوة (۴/۳۵).

(۱۰۵)- اگرچه بعضی عقاید اشتباه داشت، الله تعالی از ایشان درگذرد.

۱۰۰- داستان از زنان نمونه.....

حالا هم این زن چون در قرعه کشی اسم دخترش درآمده ناراحت و گریان است. ابوالبرکات میگوید: نگران نباشید من به جای آن دختر به [بتخانه] میروم.

۸۹- زنی که قاضی را به حیرت انداخت...

زنی در سال ۲۸۶ هجری به مجلس قاضی موسی بن اسحاق در شهر ری رفت و وکیلش ادعا کرد که موکل وی پانصد دینار (مهریه اش) را از شوهرش طلب دارد... اما شوهرش آن را انکار نمود.

بنابراین قاضی به وکیل آن زن گفت: شاهدان شما چه کسانی هستند. وکیل گفت: آنها را حاضر می کنم. بنابراین یکی از شاهدان را خواست تا به زن مذکور نگاه کند و به این ترتیب برای شهادت به او اشاره کند .. لذا شاهد برخاست و به زن مذکور گفت: بلند شو.

در این هنگام شوهر آن زن گفت: چه می کنید؟

وکیل گفت: همسرت را در حالی دیده اند که نقاب بر چهره داشته است.. باید شناخت شاهدان از او کامل باشد.

اینجا بود که شوهرش گفت: من قاضی را گواه می گیرم که این زن مهریه‌ی را که ادعا می کند از من طلب دارد .. چهره اش را نمایان نکند.

و چنین بود که آن زن گفت: من قاضی را گواه می گیرم که این مهریه را به او بخشیدم و او را در دنیا و آخرت بری الذمه نمودم.

در این هنگام قاضی که از غیرت این زن و شوهر تعجب کرده بود گفت: این مساله در مکارم اخلاقی نوشته می شود.
۱۰۷

۹۰- داستانِ من غذا نمی خواهم، من چیزی را که بین مرد و همسرش است می خواهم...

سلیمان بن یسار رحمه الله ، برای مسافرت خارج شد ، رفیقی همراش بود ، در راه ، رفیق سلیمان برای خرید غذا به بازار رفت و سلیمان منتظر ماند تا برگردد؛

۱۰۰ اداستان از زبان نمونه ۱۶

سلیمان بن یسار شخصی زیبا و خوش چهره بود، از زیباترین مردم و پرهیزگارترینشان نسبت به محارم الله...

زنی اعرابی وقتی حسن و جمال او را دید به سویش آمد، زن برقع به روی داشت، مقابله سلیمان ایستاد، برقع اش را انداخت، انگار که ماه شب چهارده بود، به سلیمان گفت: «به من عطا کن»، سلیمان چشم فرو داشت و پنداشت که فقیری است و چیزی می خواهد، بلند شد تا از چیزهایی که با او بود غذایی به او بیخشد. زن وقتی چنین دید گفت: «من غذا نمی خواهم، من چیزی را که بین مرد و همسرش است می خواهم»...

چهره‌ی سلیمان دگرگون شد و بر سر زن فریاد کشید: «ابليس تو را مجهز نموده است!»

سپس صورتش را با دستانش پوشاند و سرش را میان زانوهایش گرفت و شروع کرد به گریه و زاری...

آن زن زیبارو وقتی دید سلیمان به او نگاه نمی کند، برقع اش را پوشید و رفت.

پس از مدتی رفیق سلیمان با غذایی که خریده بود بازگشت و وقتی آثار گریه‌ی شدید و گرفتگی صدای سلیمان را دید، علت را از او پرسید، سلیمان گفت: خیر است... دختر کوچکم و فرزندانم را به یاد آوردم...

رفیقش گفت: نه!... ماجرا برایت پیش آمده است و بسیار پافشاری کرد تا این که سلیمان ماجرا را برایش تعریف کرد. دوستش سفره را گذاشت و به شدت گریست.

سلیمان به او گفت: تو چرا گریه می کنی؟

رفیقش گفت: من بیش از تو سزاوار گریه کردنم.

سلیمان گفت: برای چه؟

گفت: میترسم اگر من به جای تو بودم، نمی توانستم بر این ماجرا صبر کنم!

پس سلیمان و دوستش شروع به گریه کردند!

وقتی سلیمان به مکه رسید و طواف و سعی را انجام داد، به اتاقش رفت و لباسش را روی خود کشید و کمی خوابید، در خواب مرد بلند قامت زیبا رو و خوش اندامی را دید که عطر خوشی از او به مشام می رسید...

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

سلیمان به او گفت: الله تو را رحمت کند، که هستی؟
مرد گفت: من یوسف نبی فرزند یعقوب هستم.
سلیمان گفت: در داستان تو و زن عزیز، شان عجیبی سنت...
یوسف عليه السلام به او گفت:
«بلکه شان تو و آن زن اعرابی عجیب تر است!». ۱۰۷

۹۱- زنی که در یاد شوهر مجاهد ش شعر می سرود

در زمان «عمر بن الخطاب» زنی بود که شوهرش برای مدت طویلی به قصد جهاد خارج شده و مراجعته نکرده بود. حالت تنها یی و بیم اضطراب بر او مستولی شده بود، اندیشه های مختلفی به ذهنش خطور می کرد. خون انوثت در رگ هایش می دوید و آتش غریزه در درونش شعله می کشید و آن چه که او را از ارتکاب حرام باز می داشت فقط ایمان و حس حضور نظر الهی بود.
در یکی از شب ها که «عمر بن الخطاب» به گشت زنی در داخل کوچه ها مشغول بود صدایی شنید که از خانه ای بر می خاست و این شعر را می خواند.
لقد طال هذا الليل وأسود جانبه

وارقني الا حبيب الاعبه

فوالله لولا الله تخشي عواقبه

لحرک من هذا السرير جوانبه

(این شب چه طولانی شد و هوس مباشرت با یار مرا بی خواب و بی قرار کرده است به الله قسم اگر ترس از عواقب گناه و سرانجام آن نبود، همانا به خطا می رفتم).

صبح آن روز عمر بن الخطاب، نزد دخترش حفصه (ام المؤمنین) رفت از او پرسید که زن تا چه اندازه می تواند در غیاب شوهرش صبر کند؟
حفصه گفت: چهار ماه.

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

عمر کسی به جانب فرماندهای سپاه در جبهه های جنگ فرستاد و به آنان دستور داد که سرباز را بیش از ۴ ماه دور از زن و فرزندش نگاه ندارند.^{۱۰۸}

۹۲- آیا زن شجاعی را به اسم رفیده می شناسید؟

وقتی سعدبن معاذ - رضی الله عنهم - در جنگ خندق، تیر خورد. پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمود: «او را به چادر رفیده که در مسجد است ببرید تا او را از نزدیک ببینند». رفیده - رضی الله عنها - زنی از انصار یا اسلم بود که زخمی ها را درمان می کرد و خود را وقف خدمت به مسلمانانی که زخمی یا مجروح می شدند،^{۱۰۹} کرده بود.».

در «الاستیعاب» ابن عبدالبر در شرح حال رفیده آمده است: «او زنی از اسلم بود. پیامبر - ﷺ - سعدبن معاذ - رضی الله عنهم - را به چادر او در مسجد خود برد تا او را از نزدیک معاينه کند و او زنی بود که زخمی ها را درمان می کرد و خود را وقف [خدمت به] مسلمانانی که آسیب می دیدند، نموده بود».^{۱۱۰}.

۹۳- داستان: هم تو بیکاره‌ای و هم من! مردم دارند عبادت می‌کنند و خود را برای آخرت آماده می‌کنند و من و تو بر این حالیم!

"عجلی" در تاریخ خود آورده که زنی زیبا در مکه زندگی می کرد... روزی در حضور شوهرش در حالی که خود را در آینه مینگریست گفت: آیا ممکن است کسی این چهره را ببیند و به فتنه نیفتند؟!

شوهرش گفت: آری...

گفت: چه کسی؟

گفت: عبید بن عمیر، عابد زاهد حرم...

(۱۰۸)- از کتاب: چگونه فرزندان خود را تربیت کنیم؟.

(۱۰۹)- الاصابة في تمييز الصحابة، ابن حجر عسقلانی، ج ۴، ص ۳۰۲.

(۱۱۰)- الاستیعاب، ابن عبدالبر، ج ۴، ص ۳۱۱.

۱۰۰ از زنان نموفه.....۱۹

گفت: اجازه می دهی او را به فتنه اندازم و چهره ام را به او نشان دهم؟
مود گفت: اجازه می دهم!

آن زن به عنوان کسی که سوال دارد به مسجد رفت و در گوشه ای خلوت نزد عبید نشست و نقاب از چهره برداشت... چهره ای همچون ماه کامل...

عبید گفت: ای بندی الله ، صورت خود را بپوشان و از الله بترس!
زن گفت: من مجذوب تو شده ام!

عبید گفت: من از تو درباره چیزی خواهم پرسید... اگر راست گفتی به کارت فکر خواهم کرد...

زن گفت: هر چه پرسی راست خواهم گفت...
عبید گفت: به من بگو اگر ملک الموت برای گرفتن روحت بباید... آیا دوست می داشتی خواسته اات را انجام می دادم یا انجام نمی دادم؟
گفت: نه به الله! دوست نداشتم...

گفت: اگر تو را در قبرت می گذاشتند... سپس [دو فرشته] تو را برای پرسش می نشانند... آیا دوست داشتی این کار را برایت انجام می دادم؟
گفت: نه به الله!

عبید گفت: آیا هنگامی که نامه ای اعمال مردم را بدھند و ندانستی که آن را به دست راست تو می دهند یا چپ ، آیا دوست داشتی خواسته اات را انجام دهم؟
گفت: نه به الله...

عبید گفت: حال اگر خواستی از پل صراط بگذری و ندانستی که نجات خواهی یافت یا نه... آیا دوست داشتی خواسته اات را برآورده می کردم یا نه؟
گفت: نه به الله!

عبید گفت: اگر ترازووها را بیاورند و تو را آوردند در حالی که نمی دانی [ترازویت]
سنگین خواهد شد یا سبک ، آیا دوست داشتی این خواسته اات را برآورده می کردم؟
گفت: نه به الله...

عبید گفت: هنگامی که برای پرسش در برابر الله بایستی... آیا دوست داشتی این خواسته اات را انجام می دادم یا نه؟
گفت: نه با الله...

۱۰۰ داستان از زنان نموفه

عیید گفت: پس از الله بترس ای بنده‌ی الله... چرا که الله به تو نعمت عطا نموده و در حقت نیکی کرده...

سپس آن زن به نزد شوهرش برگشت... شوهرش گفت: چه کار کردی؟
گفت: هم تو بیکاره‌ای و هم من! مردم دارند عبادت می‌کنند و خود را برای آخرت آماده می‌کنند و من و تو بر این حالیم!
و از آن روز تا هنگامی که زنده بود به نماز و روزه و عبادت روی آورد...

۹۴- زنی که نمی‌خواهد به جهنم برود

امام حسن بصری رحمة الله می‌فرماید:

در مغازه پارچه فروشی، در شهر مکه، جهت خرید لباس توقف نمودم که مغازه دار از اجناس خود تعریف می‌کرد و سوگند یاد می‌کرد؛ پس او را ترک کرده و با خود گفتم:

- شایسته نیست که از افرادی همچون این شخص خرید کنم، بنابراین از شخصی دیگر خرید کردم.

پس از آن، دو سال بعد حج نمودم، پیش همان شخص رفتم؛ نشنیدم که تعریف کند و سوگند یاد کند!

- به وی گفتم: آیا شما همان شخصی نیستی که چند سال قبل پیش شما آمدم؟
گفت: بله

- به وی گفتم: چه چیزی تو را بر آن داشت که از حالت قبل به این حال برگردی؟ نمی‌بینم که تعریف کنی و سوگند یاد کنی!!!
گفت: من همسری داشتم...

اگر با درآمد روزانه کم پیش او میرفتم، آن را تحریر مینمود و اگر با درآمد روزانه زیاد پیش او میرفتم، آن را اندک می‌شمردم، سپس الله تعالی او را میراند...
بعد از او همسر دیگری برگردید. وقتی صبحگاه می‌خواستم به بازار بروم لباسایم را می‌گرفت و می‌گفت: «ای فلان! تقوای الهی پیشه کن و جز رزق پاک و حلال به ما نده، اگر با اندک چیزی پیش ما بیایی آن را بسیار می‌شماریم، و اگر چیزی به ما ندادی با دوک رس بافی تو را باری می‌کنیم».»

۱۰۰- داستان از زنان نموفه

(دوک ریس بافی: وسیله‌ای که در قدیم با آن از پشم گوسفندان نخ می‌یافتند).
زن به همسرش می‌گوید: چیزی جز رزق حلال به ما نده اگر در توان نداشتی خودم
^{۱۱۱}
نخ می‌یافم و خرج خانواده را میدهم.

۹۵- زنی که صالحه گشت...

از تابعین، ابومسلم خولانی معروف بود که مسجات الدعا است، زنی سبب
بدخلقی همسرش شده بود. ابومسلم او را نفرین کرد، فی الحال کور شد، آن زن به
دست و پا افتاد و زاری و التماس کرد. ابومسلم دعا کرد و چشم او به حال اول
برگشت و همسرش هم مانند قبل در حق او نیکوکار شد.

۹۶- مادری که بهشت را زیر پاهایش نمی‌داند!

یکی از مادران شام از مادر مجاهد دیگری نقل می‌کند که:
«پسرش به مادرش گفت: مادر جان من می‌خواهم خدمت شما را نمایم! زیرا در
حدیثی آمده است که: «جنت زیر اقدام مادران است!». مادر در جواب پسرش می‌گوید:
پسrom این حدیث ضعیف است. ولیکن حدیث «جنت زیر سایه های شمشیر
است» صحیح و ثقه است، رفته سلاحت را بر دار و جهاد کن.

۹۷- زنی که چشمان همسرش را از نامحرمان می

بنده

حسان بن ابی سنان از نماز عید برگشت سپس زنش به او گفت: چند بانوی زیبا
دیدی؟ ایشان فرمود: هنگامی که خارج شدم تا برگشتنم جز به انگشت شستم نگاه
^{۱۱۲}
نکرد.

(۱۱۱)-المجالسة و جواهر العلم (۲۵۱/۵).

(۱۱۲)-التبصرة از ابن جوزی (۱۰۶).

۹۸- زنی که به سبب صدقه خوشی ها نصیب شد...

شیخ نبیل العوضی حکایت میکند که:
یکی از خواهران دعوتنگر میگوید: دریکی از مجالس، نیازی برای امت اسلامی پیش آمد...

ومن هم زنان را برای جمع آوری صدقات خواندم، هریک از زنان آنچه که از مال وغیره با خود داشت را آورد، تا اینکه زنی پیشم آمد، درحالی که گریه می کرد، گردن بندی گران بھایی را از گردن خود درآورد و به زن دعوتنگر داد، و گفت: جز این، مالی ندارم آن را از من بگیر و در راه الله صدقه بده!
دعوتنگر به او گفت: جز این چیزی دیگری نداری؟

گفت: نه ، به الله قسم! فقط این را دارم و در راه الله می بخشم ، داعیه می گوید: گردن بند را گرفتم و آن را به مغازه جواهر فروش بدم ، تا پولش را بگیرم و در میان نیازمندان پخش کنم ، مغازه دار گردن بند را دانه دانه کرد تا آنرا وزن کند ، و پولش را حساب کند ، ناگهان در یکی از دانه ها کاغذی دید. کاغذ را باز کردیم ، که دیدم در آن طلسم و سحر است!.

ومتأسفانه آن زن نمی دانست که در گردنش سحر است ، داعیه می گوید: از نوع سحر فهمیدم که این زن را سحر کرده اند ، تا میان او و همسرش جدایی بیندازنند ، می گوید: کاغذ را برم و سحرش را باذن الله باطل کردم ، و آیاتی از قرآن برآن خواندم. و سپس ان را از بین بردم.

بعد از چند روزی همان زن را در مجلسی دیگر دیدم.
نشستیم و داستان گردن بند را برایش تعریف کردم ، ناگهان زن (صاحب گردن بند) زد زیر گریه ...

گفتم چرا گریه میکنی؟ چه شده؟

گفت: مدت بیش از ده سال است که همسرم حتی یک بار هم نزدیکم نشده ، هر بار که خواست با من نزدیکی کند بگونه ای عجیب ازم دور میشد ، نه اودلیلش را میدانست و نه من !!! اما چند روز پیش برای اولین بار بعد از این ده سال پیشم آمد .

۱۰۰- داستان از زنان نمونه.....

نمی دانستم چه شده! واز این سحر هم خبر نداشتمن تا اینکه الان برایم خبر دادی!

سبحان الله ، الله متعال نجاتش داد به سبب صدقه ای که در راه الله داده بود.

۹۹- همسری که معیقلی به دنیا آورد!

مردی سعودی با زنی پاکستانی ازدواج می کند....!

قبیله اش او را به سبب ازدواجش به سخره گرفتند ، مرد مجبور شد قبیله اش را ترک کند و با پدر بزرگش زندگی نماید ، همسرش از او فرزندانی حافظ قران که صدای تمایز و زیبایی داشتند به دنیا آورد ، بعد از مدتی مرد از دنیا رفت و دو سال پس از وفاتش ، یکی از فرزندانش امام حرم مکی شد و باعث شد تا قبیله اش به او افتخار کنند!

قران می تواند قومی را سربلند و قومی را خوار سازد ، آیا مایل به شناخت پدر این امام هستید ؟
نام او حمد بود.

و آیا مایل به دانستن نام آن پسر هستید ؟
نام او ماهر بن حمد المعیقلی امام حرم مکی است.

۱۰۰- سرگذشت توبه‌ی یک هنرپیشه‌ی معروف

یکی از کسانی که اخیراً به کاروان تواپین وداعیان الی الله پیوسته ، هنرپیشه‌ی معروف «عایشه حمدي» می باشد. بهتر است داستان سفرش از تاریکیها به سوی نور را از زبان خودش بشنویم:

سخنم را با «الحمد لله» آغاز می کنم ، زیرا اینها شیرین ترین کلماتی است که من شیرین تر از آن را سراغ ندارم. گرچه مدت‌ها پیش ، در مورد کناره گیری ام از هنر و روی آوردنم به حجاب ، سخنانی شایع شده بود ، ولی درواقع حدود یک سال و نیم پیش ، عملأً دست به این کار زدم.

۱۰۰ داستان از زنان نموفه.....۱۱۴

روزی خواهید بودم ، در خواب دیدم که الله از من می خواهد کتابی را بازکنم و بخوانم. از آن روز به بعد مکرر در مجالس ععظ و خطابه هایی که در مساجد ایراد می شد، شرکت می کردم و کتابهای دینی را با شوق فراوان مطالعه می نمودم. خیلی دلم می خواست که حجاب پوشم؛ ولی هنوز درخود شجاعت لازم را برای چنین کاری نمی یافتم.

در یکی از روزهای جمعه برای شرکت در نماز جمعه به مسجد رفتم، همواره عادت کرده بودم که در نمازها، خصوصاً نمازجمعه، گریه کنم. آن روز نیز طبق عادت، به شدت گریستم. گریه های آن روز، در من تأثیر بسزایی گذاشت. پس از اتمام نماز، اوراد و ادعیه ی زیادی بر زبان آوردم. از آن جمله این دعا را بیشتر تکرار می کردم:

(اللهم وفقني لما فيه الخير)

(بارالها! مرا درآنچه که بخیرم می باشد، موفق بدار).

این دعا را بقدیری تکرار کردم و گریستم که وارد عالمی دیگر شدم؛ عالمی که مرا به الله وصل می کرد. فوراً بلند شدم؛ قرآن را بدست گرفتم و گشودم، از قضا چشمم به این آیه ی سوره ی «حج» افتاد:

{يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شيء عظيم يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما ارضعت وتضع كل ذات حملها وترى الناس سكارى و ما هم بسكارى ولكن عذاب الله شديد}

ترجمه: ای مردم! . از عقاب و عذاب .پروردگار تان بترسید ، واقعاً زلزله- و هنگامه ی- قیامت چیز بزرگ و هراس انگیز است. روزی که زلزله ی رستاخیز را می بینید همه ی زنان شیرده ای که پستان به دهان طفل شیرخوار نهاده اند ، کودک خود را رها و فراموش می کنند و جملگی زنان باردار- از خوف این صحنه ی بیمناک- سقط جنین می کنند و تو مردان را مست می بینی و لی مست نیستند و بلکه عذاب الله سخت - و وحشتناک- است.

با دیدن این آیه ، لرزه بر اندام افتاد، شروع به تلاوت آن نمودم. هنوز سوره تمام نشده بودکه با خود عهد بستم هنرپیشگی را رها کرده و زنی محجبه شوم. به یاد می آورم که آن شب را تا صبح نخواهیدم ، حالت خاصی به من دست داده بود ، فقط

۱۰۰ اداستان از زفان نموفه..... ۱۱۵

قبل از نماز ، مدت یک ساعت به خواب رفتم و بعد برای ادای نماز فجر ، بیدار شدم. جالب اینکه از آن روز به بعد همیشه اول وقت ، برای نماز بیدار می شوم در حالیکه قبل از نزدیکی های ظهر از خواب بیدار نمی شدم.

اکنون به فضل الله احساس خوشبختی و سعادت می کنم و بی نهايیت از زندگی ام خشنودم و از الله نيز به خاطر اين همه نعمت و سعادتی که به من ارزاني داشته است ، سپاسگزارم.

در مورد کناره گيري از هنريشگي مي گويد:

هنريشگي را کنار گذاشتمن زيرا نمي خواستم با اين کار ، شهرت کسب کنم و در برابر چشم مردان بیگانه ، ظاهر شوم و خلاصه اينکه هنگام ملاقات با پروردگارم از هر نوع آلودگي پاك شده باشم.

واقعيت اين است که آنچه امروز در دنياي فيلم مي گذرد به هيج وجه شايسته ي يك زن مسلمان نيست زира آنها به صورت شرم آوري در نقشهاي گوناگون به بازي گرفته مي شوند.

در مورد اينکه به او و همنوعانش در قبال توبه ي شان ، از جهاتي پادشاهي داده مي شود ، مي گويد:

حسبي الله ونعم الوكيل

(الله برای ما کافیست و او بهترین کارساز است)

این گفته ، دور از واقعيت است و شایعه اي بيش نمي باشد. حجاب ، برای ما از هر چيز ديگر با ارزش تر است. ما راهي را برگزيرده ايم که کاملاً در آن ، احساس امنيت و آرامش مي کنیم.

به عنوان يك داعي مي گويد:

من هنوز در ابتداي راه قراردارم و احساس مي کنم که به فraigيري احکام و مسایل دینی ، نیاز مبرم دارم. با این حال ، از انتقال سعادت و آرامشی که بدست آورده ام و حلاوتی که چشیده ام به همنوعان خویش ، دریغ نخواهم کرد.

با وجودکمבוד بضاعت علمي که تاکنون داشته ام ، بحمدللہ تا حد زیادی موفق شده ام با بسیاري از خانمها صراحتاً سخن بگویم و در مورد مسایل ابتدائي و بدیهیات دین و ایمان ، با آنها صحبت کنم و آن چه را که خود فرا گرفته ام در

۱۰۰ داستان از زنان نموفه.....۱۱۶

اختیارشان قرار دهم. همواره سعیم بر این است که همانگونه که خودم در امر حجاب اسلامی قانون شده ام ، آنها را نیز قانون سازم که حجاب یکی از دستورات مهم الهی و همانند نماز ، روزه و سایر فرایض ، لازم و ضروري می باشد. الله را سپاس می گوییم که سخنانم را مؤثر و قانون کننده قرار داده است. نمی دانم چگونه احساسم را هنگامی که می بینم یکی از خواهران ، بعلت تأثیر مجلس علمی و دینی ، حجاب اسلامی را می پذیرد و به آن پاییند می گردد ، بیان کنم .

در پایان از الله منان می خواهم ، همانگونه که قبلًا در هنرپیشگی الگو قرارگرفته بودم ، اکنون در دعوت الی الله نیز الگو و اسوه ی حسنی قرار گیرم .^{۱۱۲}

ختم کتاب بعون الله عصر روز پنج شنبه حاه شوال ۱۴۰۰

(۱۱۴) از کتاب: الكتاب: توبه کنندگان(داستان توبه ی تعدادی از بانوان عصر حاضر)

فهرست منابع:

- ۱- أخبار الأخيار: للشيخ عبدالحق البخاري الدهلوi.
- ۲- أخبار القضاة: لوكيع محمد بن خلف بن حيان، طبع عام الكتب، بيروت.
- ۳- إزالة الخفاء عن خلافة الخلفاء: لحكيم الإسلام أحمد بن عبد الرحيم الشهير بولي الله الدهلوi، طبع مجمع سهيل، لاهور، الطبعة الأولى سنة ۱۹۷۶ م.
- ۴- الاستيعاب في معرفة الأصحاب: للعلامة الحافظ أبي عمر يوسف بن عبد الله المالكي الأندلسي المعروف بابن عبد البر القرطبي، دار صادر - بيروت.
- ۵- أسد الغابة: للعلامة عزالدين أبي الحسن علي بن محمد الجزري المعروف بابن الأثير الجزري.
- ۶- الإصابة في تمييز الصحابة: للعلامة الحافظ شهاب الدين أبي الفضل أحمد بن علي حجر العسقلاني، طبع دار صادر - بيروت.
- ۷- الأعلام: لخير الدين الزركلي، طبع بيروت ۱۹۶۹ م، الطبعة الثالثة.
- ۸- إنسان العيون في سيرة الأمين المأمون، الشهير بالسيرة الخلبية: للشيخ علي بن برهان الدين الحلبي الشافعي، طبع مطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر، الطبعة الأولى ۱۹۶۴ م.
- ۹- البداية والنهاية: للعلامة الحافظ عماد الدين ابن كثير، مكتبة المعارف - بيروت، و مكتبة النصر - الرياض، الطبعة الأولى ۱۹۶۶ م.
- ۱۰- بلوغ الأرب في معرفة أحوال العرب: للعلامة السيد محمود شكري الآلوسي البغدادي، الطبعة الثانية، طبع مطبع دار الكتاب العربي بمصر

١٠٠ نموذج از زنان اداستان

- ١١- تاج العروس: محب الدين أبي الفيض السيد محمد مرتضى
- ١٢- تاريخ الأمم والملوک (تاريخ الطبری): للعلامة أبي جعفر محمد بن جریر الطبری، طبع المعرف.
- ١٣- تاريخ الخلفاء: للعلامة جلال الدين محمد احمد السیوطی، طبع المطبعة الميمنية، مصر، ١٣٠٥ هـ
- ١٤- تاريخ ابن عساکر (تاريخ دمشق): للحافظ أبي القاسم علي بن الحسن الشهير بابن عساکر.
- ١٥- تاريخ فیروز شاهی: للمؤرخ ضياء الدين البرنی.
- ١٦- تاريخ البخاري الأصغر: للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري.
- ١٧- تاريخ مشايخ جشت: للأستاذ خلیق احمد نظامی، طبع دار أبيات دھلی، ١٩٨٠ م.
- ١٨- تذكرة الحفاظ: للعلامة الحافظ شمس الدين أبي عبدالله الذہبی.
- ١٩- التغییب والتھیب: للحافظ رکی الدين عبدالعظيم بن عبدالقوی المندزی، طبع مصطفی البابی الحلی - مصر، الطبعة الثانية ١٩٥٤ م.
- ٢٠- قرة العینین: للعلامة احمد بن عبدالرحیم المعروف بالشاه ولی اللہ الدهلوی.
- ٢١- تھذیب تاريخ دمشق الكبير (تاريخ ابن عساکر): لابن بدران، طبع دار المسيرة، الطبعة الثانية ١٩٧٩ م
- ٢٢- الجامع الصحيح للبخاري: للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، طبع مطبعة مصطفی البابی الحلی - مصر ١٩٥٣ م.
- ٢٣- الجامع الصحيح لمسلم: للإمام أبي الحسن مسلم بن الحاج القشیری النیسابوری، طبع دار إحياء الكتب العربية، الطبعة الأولى ١٩٥٥ م.

١٠٠ داستان از زنان نموفه ١١٩

- ٢٤- الجامع الصحيح للترمذى: للإمام أبي عيسى محمد بن عيسى الترمذى.
- ٢٥- الجوهرة في نسب النبي واصحابه العشرة، للعلامة محمد بن أبي بكر بن عبد الله بن موسى الأنصارى التلمساني: الشهير بالبرى (م ٦٨٠ هـ)، طبع دار الرفاعي - الرياض، الطبعة الأولى ١٩٨٣ م.
- (ح)
- ٢٦- حلية الأولياء وطبقات الأصفىاء: للعلامة أبي نعيم الاصبهانى، دار الكتاب العربي - بيروت، الطبعة الأولى ١٩٨٠ م.
- ٢٧- خالد بن الوليد: للأستاذ صادق عرجون، الدار السعودية، الطبعة الثالثة ١٩٨١ م.
- ٢٨- الخلفاء الراشدون، للشيخ عبدالوهاب التجار.
- ٢٩- رجال الفكر والدعوة في الإسلام: للمؤلف، طع دار القلم - الكويت، الطبعة السادسة.
- ٣٠- الزوائد: للبزار
- ٣١- زاد المعاد في هدي خير العباد: للعلامة شمس الدين بن قيم الجوزية (ابن القيم الحنبلي)، المطبعة اليمنية - مصر
- ٣٢- سنن ابن ماجه: للعلامة أبي عبدالله محمد بن يزيد بن ماجه القرزوني.
- ٣٣- سنن أبي داود: للإمام أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني.
- ٣٤- سنن النسائي: للقاضي أحمد بن شعيب بن علي النسائي.
- ٣٥- سير أعلام النبلاء: للعلامة الحافظ شمس الدين أبي عبدالله الذهبي، طبع مؤسسة الرسالة - بيروت.

١٠٠- استان از زنان نمونه

- ٣٦- سيرة الإمام أحمد بن عرفان الشهيد: للمؤلف، طبع الجمع الإسلامي العلمي - لكتئو.
- ٣٧- سيرة عمر بن الخطاب: للحافظ عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي المعروف بابن الجوزي، طبع المطبعة المصرية بالأزهر (١٢٣١ هـ).
- ٣٨- سيرة عمر بن عبدالعزيز: للحافظ ابن الجوزي (للحافظ عبد الرحمن ابن علي بن محمد الجوزي).
- ٣٩- سيرة ابن كثير: للعلامة الحافظ عماد الدين بن كثير، طبع دار الفكر العربي - القاهرة و طبع مطبعة عيسى البابي الحلبي - القاهرة سنة ١٩٦٤ م.
- ٤٠- سيرة ابن هشام: للعلامة أبي محمد عبد الملك بن هشام، طبع مصطفى البابي - مصر، الطبعة الثانية ١٩٥٥ م.
- ٤١- السيرة النبوية: للمؤلف، الطبعة السابعة، طبع دار الشروق - جدة.
- (ش)
- ٤٢- صفة الصفوة: للعلامة الحافظ عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي، طبع دائرة المعارف العثمانية - حيدرآباد، الطبعة الأولى ١٢٥٥ هـ.
- ٤٣- الطبقات الكبرى (طبقات ابن سعد): للعلامة محمد بن سعد كاتب الواقدي.
- ٤٤- العواصم من القواصم: للقاضي أبي بكر ابن العربي.
- ٤٥- فتح الباري في شرح صحيح البخاري: للعلامة الحافظ أحمد بن محمد المعروف بابن حجر العسقلاني طبع المكتبة السلفية - القاهرة.
- ٤٦- الفتوحات الإسلامية: الشيخ السيد أحمد زيني دحلان، طبع المطبعة الميرية - مكة المكرمة، الطبعة الثانية ١٣١١ هـ.

١٠٠ داستان از زنان نموفه..... ۱۲۱

- ٤٧ - فتوح البلدان: للعلامة احمد بن يحيى بن حابر الشهير بالبلاذري.
- ٤٨ - الكامل: للعلامة عزالدين أبي الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد المعروف بابن الأثير، طبع دار صادر - بيروت سنة ١٣٩٩ هـ.
- ٤٩ - مسند الإمام أحمد: للإمام أبي عبدالله أحمد بن خليل الشيباني، تحقيق: للأستاذ أحمد محمد شاكر، طبع دار المعارف - مصر، وطبع دار الفكر العربي - القاهرة.
- ٥٠ - مشكاة المصايح: للعلامة أبي محمد الحسين بن مسعود البغوي، والشيخ ولی الدين محمد الخطيب التبریزی.
- ٥١ - مصنف ابن أبي شيبة: للحافظ أبي بكر عبدالله بن محمد بن أبي شيبة، طبع إدارة القرآن والعلوم الإسلامية - کراتشی (باکستان) . م ١٩٨٧
- ٥٢ - مقدمة ابن خلدون: للعلامة عبدالرحمن بن محمد بن خلدون، طبع المطبع المجدد، أمرتسر - الهند، ١٢٢٩ هـ.
- ٥٣ - وفاء الوفا في أخبار دار المصطفى: للعلامة على بن عبدالله بن أحمد السمهودي الشافعى (م ٩١١ هـ) طبع دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة الثالثة ١٩٨١ م.
- ٤٥ - وفيات الأعيان: للعلامة أحمد البرمكي الإربلي، المعروف بابن خلکان، طبع مطبعة النهضة - القاهرة ١٩٤٨ م.